

EEN ONTDEKKING VAN DE NATUURSTAAT VAN DE MENS OF DE SCHULDIGE ZONDAAR ONTDEKT

Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods. (Rom. 3:23)

Iedereen die nadenkt over de toestand waarin hij nu verkeert, zal onmiddellijk zien dat hij zich bovenal moet bezighouden met en bekommeren om drie belangrijke vragen: ‘Wat heb ik gedaan?’ (Jer. 8:6) ‘Wat moet ik doen, opdat ik zalig worde?’ (Hand. 16:30) ‘Wat zal ik de HEERE vergelden?’ (Ps. 116:12) Het antwoord op de eerste vraag zal de tweede vraag oproepen en het antwoord daarop de derde. Hoewel wijze mensen zichzelf vermoeid en afgetoebd hebben met een moeizame zoektocht naar geluk, heeft niemand van hen ooit een bevredigend antwoord kunnen geven op een van deze drie vragen. Maar wat zij met hun wijsheid niet konden, heeft God in Zijn oneindige wijsheid en ongeëvenaarde goedheid in de Schriften van de waarheid bekend gemaakt tot tevredenheid van allen die dat met hun verstand hebben onderzocht.

Als iemand vraagt: ‘Wat heb ik gedaan?’ antwoordt onze tekst: *‘Zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods.’* Vraagt iemand: ‘Wat moet ik doen opdat ik zalig worde?’ Lees dan Handelingen 16:31. Daar wordt ons bevolen: ‘Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden.’ Vraagt u ten slotte: ‘Wat zullen we de HEERE

vergeldden voor Zijn weergalozе en onоvertroffen weldaden die Hij aan ons heeft bewezen?’ Sla dan Psalm 116:13 op. Daar wordt ons gezegd wat we moeten doen: ‘Ik zal de beker der verlossingen opnemen, en de Naam des HEEREN aanroepen.’ En de woorden van de profet Micha in hoofdstuk 6:8 hebben dezelfde strekking: ‘Hij heeft u bekendgemaakt, o mens, wat goed is; en wat eist de HEERE van u, dan recht te doen en weldadigheid lief te hebben, en ootmoediglijk te wandelen met uw God?’

Dienaren van het Evangelie moeten zich vooral met de tweede vraag bezighouden. Het is onze belangrijkste taak om alle mensen te bewegen tot het geloof in de Naam van de Heere Jezus Christus en onze gezegende Schepper aan te prijzen aan arme zondaren. We zijn echter niet gekomen om rechtvaardigen, maar om zondaars tot bekering te roepen. Daarom is het nodig dat wij de mens eerst ontdekken aan de staat waarin hij van nature verkeert. Voordat we Christus aanbieden, zullen we laten zien dat u Hem nodig hebt. Voor we over genade spreken, zullen we proberen u uw ellende voor te stellen. Voordat we u tot bekering roepen, zullen we laten zien dat u een zondaar bent die bekering nodig hebt. Met dat doel hebben we de gelezen woorden gekozen. Die bieden namelijk een goede gelegenheid om uw zonden en ellende aan het licht te brengen.

We zullen nu geen tijd verspillen aan het verband van deze woorden. Dat zal later mogelijk beter uitkomen.

Onze tekst is een algemene waarheid. Alle mensen worden schuldig verklaard aan de zonde en liggen daaronder besloten. De zonde wordt niet toegerekend aan sommige mensen, met uitsluiting van anderen, maar aan alle mensen. Niet slechts enkele ontaarde heidenen, maar allen, jood en heiden, rijk en arm, hoog en laag hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods.

Er staat niet dat ze kunnen zondigen, dat ze feilbaar zijn en dat ze ten val gebracht kunnen worden door de listige verzoekingен van de duivel, maar dat ze de schuld van de zonde al op zich geladen hebben en daarom de heerlijkheid Gods derven. Het woord dat hier met ‘derven’ vertaald is, is een heel sterk woord. Het betekent dat we het doel niet bereiken dat we ons gesteld hadden, dat we achterop raken in de loopbaan en daardoor de prijs niet behalen. In zijn eerste staat

was de mens goed op weg om de heerlijkheid te verkrijgen. Hij had de kracht om in de loopbaan te lopen en de duivel had de macht niet om hem tegen te houden. Hij had geen last van de belemmeringen die ons nu hinderen. Toch derfde hij de heerlijkheid Gods. Dat wil zeggen dat hij de heerlijkheid verloor die bestaat in de vreugde in God, waarop hij zo'n goed vooruitzicht had. Hij raakte het beeld van God kwijt, de heerlijkheid die God hem had gegeven met alle voordelen die daaraan verbonden waren.

We hoeven geen leerstuk af te leiden uit deze woorden, omdat ze zo duidelijk weergeven waarover wij willen spreken:

Alle mensen die op de gewone manier van Adam afstammen, hebben gezondigd en derven daardoor de heerlijkheid Gods.

Omdat dit zo duidelijk is verwoord in onze tekst, is er geen verder bewijs nodig. Daarom zullen we geen tijd besteden aan het noemen van andere Bijbelteksten die hetzelfde zeggen. Voordat we overgaan tot de toepassing zullen we:

- I. Enkele vooronderstellingen noemen die ons helpen om deze grote, belangrijke waarheid duidelijker te verklaren.
- II. Nagaan wat met het woord 'zonde' wordt bedoeld.
- III. Enkele kenmerken daarvan noemen.
- IV. Onderzoeken wat de betekenis is van het woord 'al' in de tekst.
- V. Duidelijk maken wat wordt bedoeld met de uitdrukking 'de heerlijkheid Gods derven'.

I. Enkele vooronderstellingen die ons helpen om deze grote, belangrijke waarheid duidelijker te verklaren

Vooronderstelling 1: God is de absolute en onafhankelijke Heerser over deze wereld. Mensen matigen zich vaak absoluut gezag over hun ondergeschikten aan en eisen blinde en onbegrensde gehoorzaamheid. Zij moeten er echter voor oppassen dat zij geen inbreuk maken op Gods recht en Zijn soeverein voorrecht. Hij, en Hij alleen, is de absolute Heere en Koning van de aarde, zoals de psalmist zingt in Psalm 47:3: 'Want de HEERE, de Allerhoogste, is vreselijk, een groot Koning over de ganse aarde.' Hij alleen is in staat om zo'n groot

gebied te besturen. ‘Onder de goden is niemand U gelijk, Heere, en er zijn geen gelijk Uw werken.’ (Ps. 86:8) Hij mag daar aanspraak op maken, omdat Hij zo voortreffelijk is. ‘Omdat niemand U gelijk is, o HEERE, zo zijt Gij groot, en groot is Uw Naam in mogendheid. Wie zou U niet vrezen, Gij Koning der heidenen? Want het komt U toe; omdat (...) niemand U gelijk is.’ (Jer. 10:6,7) Hij is ook Koning vanwege Zijn schepping van alle dingen: ‘Want de HEERE is een groot God; ja, een groot Koning boven alle goden; (...) Wiens ook de zee is, want Hij heeft ze gemaakt.’ (Ps. 95:3,5) ‘Gedenk aan deze dingen, o Jakob, en Israël, want gij zijt Mijn knecht; Ik heb u geformeerd, gij zijt Mijn knecht, Israël.’ (Jes. 44:21) Tot slot heeft Hij het volste recht op de absolute heerschappij, omdat Hij alle dingen onderhoudt en Zijn schepselen overlaadt met veel weldaden. Hij kan regeren door Zijn heerlijke deugden: Zijn wijsheid, macht, heiligheid en rechtvaardigheid. Allen die weten wat goed voor hen is, willen zich ook graag aan Zijn regering onderwerpen.

Vooronderstelling 2: God, de absolute Heerser van de wereld, heeft aan al Zijn schepselen wetten gegeven waardoor Hij hen regeert. We willen nu niet spreken over de wetten die Hij gesteld heeft aan de onbezielde schepping. Hij heeft de mensen hun werk voorgeschreven. Hij heeft hun Zijn wetten gegeven waarnaar ze altijd moeten leven. ‘Er is een enig Wetgever, Die behouden kan en verderven.’ (Jak. 4:12) ‘Want de HEERE is onze Rechter, de HEERE is onze Wetgever, de HEERE is onze Koning.’ (Jes. 33:22) Hij heeft niets aan ons eigen oordeel overgelaten. Hij Die tot de zee gezegd heeft: ‘Tot hiertoe en niet verder’, heeft op dezelfde wijze met de mens gehandeld. Hij heeft hem door Zijn heilige wetten, Zijn onveranderlijke besluiten, paal en perk gesteld. We moeten eten, drinken, slapen, spreken, ja, alles doen naar die regel. God heeft ons hierin grenzen gesteld. Zover mogen we komen en niet verder. De grenzen die God aan ons gesteld heeft, zijn anders dan de grenzen die Hij stelt aan de golven van de woelige zee. De manier waarop Hij met ons handelt, past bij onze natuur. Hij heeft grenzen gesteld die niemand kan overschrijden, tenzij hij handelt in strijd met zijn natuur en niet erkent wat het beste voor hem is. Dat blijkt duidelijk genoeg uit wat wij hierna aan de orde zullen stellen.

Vooronderstelling 3: Die grote Wetgever van de wereld heeft beloningen en straffen verbonden aan de wetten die Hij heeft gegeven. Gods gezag is een teer punt. Hij heeft gezegd dat Hij Zijn eer aan geen ander zal geven. Daarom heeft Hij ervoor gezorgd dat Zijn wetten beschermd zijn met gepaste beloningen en straffen. God is zeker niet verplicht om de mens een grotere beloning te geven voor zijn gehoorzaamheid, dan de beloning die het directe gevolg is van die gehoorzaamheid. Dat is al een grote beloning, want in het houden van Gods geboden is 'grote loon'. (Ps. 19:12) Maar Gods ongeëvenaarde en onbegrensde goedheid is zo groot, dat Hij zelfs het eeuwige leven als beloning heeft voorgesteld: een beloning die niet past bij de gehoorzaamheid van de mens – die dit niet verdient – maar wel bij de goedheid van de Gever. Anderzijds heeft Hij ook een verschrikkelijke straf aan Zijn wetten verbonden. We kunnen die overtreden als we willen, want God heeft dat niet onmogelijk gemaakt. Maar als we dat doen, zal de zware vloek van God ons achtervolgen. 'Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.' (Gal. 3:10) Dezelfde mond die de wet heeft afgekondigd, spreekt ook de vloek uit. En we weten dat *wie Hij vloekt, vervloekt is en wie Hij zegent, echt gezegend is.*

Vooronderstelling 4: Deze wetten die God ons heeft gegeven om naar te wandelen, hebben vier eigenschappen die door de apostel worden genoemd. 'Alzo is dan de wet heilig, en het gebod is heilig en rechtvaardig en goed.' (Rom. 7:12) En in vers 14 staat: 'Wij weten dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde.'

1. De wet is heilig. De wet van God is een exact afschrift van de heilige wil van God. Er staat niets in wat onbetamelijk of onwaardig is voor de heilige God, Die altijd handelt in overeenstemming met Zijn Wezen en Die te rein van ogen is om de ongerechtigheid of de zonde te aanschouwen.

2. De wet is ook rechtvaardig. Het is de maatstaf voor alle rechtvaardigheid onder de mensen. De wet geeft God wat Hem toekomt en de mens eveneens. De mens heeft nergens recht of aanspraak op en heeft geen enkel bezit dan op grond van deze wet. Alleen wat de wet hem toekent, komt hem toe. Verder kan hij nergens aanspraak op maken.

3. De wet is goed. Deze wet is niet gemaakt om de lusten van een aardworm te bevredigen, maar beoogt wel het voordeel van hen die daaronder leven. Toen God Zijn wet opstelde, heeft Hij zorgvuldig overwogen wat zou dienen tot welzijn van de mens, zowel in de tijd als in de eeuwigheid. In Zijn ongeëvenaarde goedheid en onbegrensde wijsheid heeft Hij het zo bepaald dat onze plicht en ons belang altijd samenvallen. Dus als we handelen in strijd met onze plicht, schaden we ons belang, zelfs als we de beloningen en straffen in het toekomstige leven buiten beschouwing laten.

4. De wet is geestelijk. Het is geen wet die door mensen wordt uitgevaardigd en alleen maar gaat over de uitwendige mens. Integendeel, het is een geestelijke wet, die zich uitstrekt tot de ziel en alles wat er in de ziel omgaat. Deze wet stelt grenzen aan de geest van de mens en verplicht hem tot innerlijke gehoorzaamheid en naleving in al zijn opwallingen, neigingen en gevoelens. Alle gedachten, zelfs de aanleiding daartoe, vallen onder deze geestelijke en veelomvattende wet. Dat bracht de psalmdichter tot de uitroep: 'In alle volmaaktheid heb ik een einde gezien, maar Uw gebod is zeer wijd.' (Ps. 119:96)

II. Wat wordt er met zonde bedoeld?

In onze tekst wordt de zonde aan alle mensen toegerekend. De echte, formele betekenis van het woord 'zonde' is:

1. Tekortschieten in de naleving van de wet. Daarover hebben we al gesproken. De wet eist en beveelt dat wij onze plicht doen. De wet verplicht ons niet alleen tot bepaalde daden, maar eist ook dat we deze doen uit een goed beginsel. Niet alleen moeten onze gedachten, woorden en daden heilig zijn, maar ook de gesteldheid van ons hart moet heilig zijn. Komen we daarin tekort, dan zondigen we. De wet heeft dus ook betrekking op de gesteldheid van het hart. Dat blijkt duidelijk uit de eis dat de boom en de vrucht goed moeten zijn en dat we God moeten aanbidden en dienen met al onze kracht, onze hele ziel en ons hele hart.

2. De wet overtreden. 'De zonde is overtreding van de wet.' (1 Joh. 3:4; KJV) Als we het woord 'zonde' beschouwen in ruime zin, sluit

het alle zonden in. Vaak wordt het echter beperkt tot dadelijke zonden of zonden van bedrijf, zoals het in het vorige deel van de beschrijving alleen gaat over erfzonde en zonden van nalatigheid. Zonde is verzet tegen de wet van God. God beveelt: doe, sta op en werk. De mens overtreedt dit gebod en blijft werkeloos zitten. God verbiedt bepaalde zondige daden, maar de mens doet ze toch. Dit is in strijd met Gods bevel en het gevolg van de verachting van Gods gezag.

3. De zonde is dus feitelijk een verachting van God, omdat deze verachting de oorzaak van de zonde is. De zonde is het gevolg van een verborgen vijandschap in het hart tegen de Almachtige. Daarom is het ook een blijk van grote verachting van Hem. De mens kan zo blind zijn dat hij dat niet ziet, maar in Gods oog is de overtreding van de wet precies hetzelfde als de verachting daarvan. 'Alzo zegt de HEERE: Om drie overtredingen van Juda, en om vier, zal Ik dat niet afwenden; omdat zij de wet des HEEREN verworpen [of veracht, KJV] en Zijn inzettingen niet bewaard hebben; en hun leugens hen verleid hebben, die hun vaders hebben nagewandeld.' (Amos 2:4) In de ogen van de meeste mensen is de zonde niet erg, maar hoe heel anders zou het zijn als we de zonde zagen in het juiste licht met het oog van het geloof, als we zouden zien dat de zonde een vertreding is van Gods gezag, goedheid en heiligheid en een poging om Hem van Zijn godheid te beroven.

III. Enkele kenmerken van de zonde

Ik wil hier enkele eigenschappen noemen waarmee de zonde altijd gepaard gaat.

1. De zonde verontreinigt de ziel en is vuil. De schoonheid en de heerlijkheid van de mens bestaat in het nakomen van de heilige en zuivere wet van God en zijn afwijking daarvan maakt hem onrein en vuil. Elke zonde heeft een satan in zich en berooft de ziel van haar schoonheid. Daardoor maakt de mens zichzelf walgelijk, waardoor hij in de ogen van God en in zijn eigen oog verfoeilijk en verwerpelijk is. God haat gruwelen: 'Doet toch deze gruwelijke zaak niet, die Ik haat.' (Jer. 44:4) Vanwege deze onreinheid wordt de staat waarin de mens van nature verkeert, vergeleken met de toestand van een ellendig kind

dat in al zijn natuurlijke vuilheid op het veld geworpen is (Ezech. 16) en ook met alles wat verontreinigd is, met modder, slijk en vuiligheid en met een ‘maanstondig kleet’. Toch kunnen al deze dingen nog geen goed beeld geven van de vuilheid van de zonde.

2. De zonde gaat niet alleen gepaard met verontreiniging, maar ook met schuld. Ze stelt de zondaar schuldig en onderwerpt hem aan de straf die God bij Zijn wet heeft gevoegd. Daardoor krijgen we altijd *recht op de vloek van God*. Als we de wet van God beschouwen als een voorstelling van Gods heiligheid en volmaakte reinheid aan ons, waardoor ze voor ons de regel en de norm wordt van alle schoonheid, heerlijkheid en reinheid, dan zien we de zonde, die daar haaks op staat, als een smet, een vlek en een verontreiniging. Omdat de wet van God echter het stempel draagt van Zijn koninklijk gezag, brengt overtreding daarvan ons onder de rechtvaardige straf voor eerherstel van dit verachte gezag.

Zo zien we waarvan alle mensen worden beschuldigd. God klaagt hen hier allemaal aan vanwege de overtreding van de wet. Hij schildert hen allemaal af als veroordeelde, schuldige, wanstaltige en verontreinigde zondaren. ‘Zij hebben allen gezondigd.’ (Rom. 3:23) Iedereen heeft de heilige, rechtvaardige, goede en geestelijke wet van de grote Heerser van de wereld overtreden. Alle mensen staan schuldig aan de verachting van Zijn gezag en allen zijn verontreinigd met de gruwel die Zijn ziel haat. Niemand moet gelegenheid vinden om zichzelf te verontschuldigen en te zeggen: ‘Hier wordt niet over mij gesproken. Ik heb God nooit veracht en daarom sta ik niet schuldig aan de zonden waarvan de mensen worden beschuldigd.’ Evenmin moet iemand zeggen dat hij rein is. Daarom heeft God deze deur toegesloten door de aanklacht uitspreken over alle mensen, zonder uitzondering.

IV. De betekenis van het woord ‘al’ in de tekst

Wie worden getroffen door deze algemene ellende?

1. Mensen van allerlei leeftijden. Jong en oud hebben gezondigd, de zuigeling aan de borst en de oude man op de rand van het graf. Niemand hoeft een ander te benijden. Een oude man hoeft de onschuld van een kind van een paar dagen oud niet te benijden, want de jongste

brengt al zoveel zonde in de wereld dat hij afzichtelijk, wanstaltig en schuldig is. Er zijn wel mensen die niet zo erg hebben gezondigd als anderen. Kinderen hebben niet gezondigd 'in de gelijkheid der overtreding van Adam'. Hun leeftijd maakt dat onmogelijk. Maar ze hebben genoeg zonde van Adam geërfd om hen te verdoemen en te bezoedelen.

2. Mensen van allerlei belijdenis, jood en heiden, welke godsdienst zij ook aanhangen. Dit kwaad is niet beperkt tot de aanhangers van één godsdienst, maar treft alle mensen. In dit opzicht brengt de apostel alle mensen onder twee noemers: jood en heiden. Ook bewijst hij in het eerdere deel van de brief uitgebreid dat ze beiden zondaren zijn.

3. Mensen van allerlei rang en stand, hoog en laag, rijk en arm. Een vorst kan zich hier niet makkelijker aan ontworstelen dan een boer. Zij die schitteren in prachtige kleding zijn in dit opzicht even walgelijk en vuil als de pad waarvan ze hun ogen afwenden. Zij die anderen veroordelen of vrijspreken kunnen zelf onder het oordeel liggen. Ja, zo is het gesteld met allen die niet van hun zonden verlost zijn. Zelfs zij die zichzelf boven de wetten durven te plaatsen, zijn niet alleen onderworpen aan Gods wet, maar liggen ook onder de straf vanwege hun overtreding van deze heilige, rechtvaardige en goede wet.

4. Mensen van allerlei generaties. God verdelgde niet alleen sommige ellendige zondaren van de aarde door de zondvloed, maar mensen van allerlei leeftijd, rang en stand, in alle generaties. Er was niet één uitzondering onder de natuurlijke nakomelingen van Adam: man en vrouw, groot en klein, rijk en arm, koning en bedelaar, allen hebben gezondigd, van de grootste tot de kleinste. In dit opzicht heeft niemand het recht om een ander te veroordelen vanwege zijn zonden, omdat alle mensen God getart hebben: Zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods. Dit brengt ons bij het volgende punt dat we willen behandelen.

V. Wat houdt het in om de heerlijkheid Gods te derven?

1. De mens derft die heerlijkheid die hij had door de gelijkvormigheid van zijn natuur aan God. In 1 Korinthe 11:7 staat dat de mens

‘het beeld en de heerlijkheid Gods’ is. En dat was hij inderdaad in zijn eerste en beste staat. O, wat was er van Gods beeld te vinden in de onschuldige Adam! Een geest vervuld met licht. Wat een heerlijk beeld was dit van de God Die licht is en in Wie gans geen duisternis is. (1 Joh. 1:5) Een reine ziel, de exacte kopie van de goddelijke reinheid! De andere schepselen vertoonden een minder duidelijk beeld van de heerlijkheid van Gods wijsheid en macht. Maar onder alle schepselen op aarde was de mens de enige die het beeld van Gods heiligheid, rechtvaardigheid en reinheid en andere redelijke deugden van de altijd geprezen God kon vertonen. Daarom was de mens ‘de heerlijkheid Gods’. God pronkte als het ware met hem als het meesterstuk van de zichtbare schepping, die meer van Gods heerlijkheid vertoonde dan alle andere schepselen samen. Dit heeft de mens nu verloren. Hij heeft de schoonheid en de heerlijkheid verloren die hem maakten tot ‘de heerlijkheid van God’.

2. De mens derft de heerlijkheid die hij had als onderkoning van de grote God op deze aarde. Hij was gesteld tot een heerser over Gods werken op aarde. Alle schepselen kwamen hem eer bewijzen, toen ze in het paradijs bij hem kwamen en van hem een naam kregen. Maar nu is de kroon van zijn hoofd gevallen. Hij derft deze heerlijkheid. De schepselen weigeren zich aan hem te onderwerpen.

3. De mens derft de heerlijkheid die hij had toen hij zich in het paradijs in God verheugde. Het was de heerlijkheid, de eer en het geluk van de mens dat hij bijzonder vertrouwelijk met God omging. God en Adam spraken met elkaar in het paradijs. Hem werd het gezelschap van God vergund. Dat maakte hem zo gelukkig. Wat zou een mens kunnen wensen, zolang de algenoegzame God zo’n nauwe, zalige en troostrijke omgang met hem heeft en hem dagelijks overlaadt met Zijn gunstbewijzen? Maar ook dit derft hij nu.

4. De mens derft de heerlijkheid die hij verwachtte. God had hem goed geschapen en hem voorzien van alles wat nodig was voor zijn reis naar de eeuwige, onveranderlijke, onverwelkelijke heerlijkheid. Ook deze heerlijkheid derft hij en dit volgt als vanzelfsprekend op het voorafgaande. Dit is wel veel, maar niet alles wat deze uitdrukking

ons te zeggen heeft. Er ligt beslist nog meer in. Het woord 'derven' lijkt alleen aan te geven wat wij niet ontvangen, maar het wijst ook op wat we wél over onszelf hebben afgeroepen.

5. Het betekent niet alleen dat de mens zijn oorspronkelijke schoonheid en heerlijkheid in de gelijkvormigheid aan Gods beeld verloren heeft, maar ook dat hij is gevallen in de modder en is verontreinigd door de zonde. De mens die eenmaal het beeld en de heerlijkheid van God was, is nu vuiler dan de aarde waarop hij loopt, dan de modder op straat en de walgelijke pad.

6. Hij is niet alleen de heerschappij die hij bezat kwijtgeraakt, maar hij is ook een slaaf van de zonde geworden. Hij die eens was als een god in deze wereld, is nu tot de hel vernederd. Het leven van hem die de schepselen eens als hun heerser beschouwden, wordt nu dagelijks door hen bedreigd en hij kan door de minste van hen aangevallen worden.

7. Hij is niet alleen de zoete gemeenschap met God die de ziel verheugt kwijtgeraakt, maar hij is nu, als het ware, nauwelijks meer in staat om God te aanschouwen. Het zien van God, wat eens zijn leven was, is hem nu de dood geworden.

8. De mens heeft niet alleen zijn recht op de komende zaligheid verbeurd, maar wat nog erger is, door de zonde wacht hem eeuwige, onbevattelijke ellende en smart. Dit is echt een ontzaglijk verlies. De ellendige mens is door de zonde gevallen van een zalige hoop in een onbeschrijflijke afgrond van ellende en droefheid. De kroon is van zijn hoofd gevallen. Zo kort geleden was hij volkomen schoon, heerlijk, voortreffelijk en lieflijk. Maar nu hebben we reden om 'Ikabod' te roepen. Waar is zijn eer gebleven? Nu zullen we onderzoeken wat de oorsprong en de bron van al deze ellende is.

Waarom liggen alle mensen onder de schuld van de zonde en verkeren ze in deze smartelijke ellende?

Deze ellende en droefheid zijn het gevolg van:

1. De schuld van Adams eerste zonde. Als gevolg van Gods heilige, wijze, rechtvaardige en goede besluit vertegenwoordigde Adam zijn hele nageslacht. Als hij staande was gebleven, waren wij allen in hem staande gebleven en hadden we de onschuld en oprechtheid van onze natuur en de gunst, liefde en genegenheid van de hemel behouden. Maar omdat hij in de zonde gevallen is, hebben we allen in hem gezondigd. Door de ongehoorzaamheid van deze ene mens zijn wij allen tot zondaren gesteld, zoals de apostel uitvoerig verklaart in Romeinen 5 vanaf vers 12. Dit, dit is de vergiftigde bron waaruit al onze zonde, al ons verdriet en al onze ellende vloeit.

2. De natuurlijke verdorvenheid van ons gemoed die wij van onze voorouders erven. Wij zijn in ongerechtigheid geboren en in zonde heeft onze moeder ons ontvangen. We waren al dodelijk gewond toen we in de baarmoeder werden geformeerd, zoals de psalmdichter klaagt. (Ps. 51:7) Voorwaar, niemand kan een reine geven uit een onreine. Onze door de zonde aangetaste ouders brachten die zonde op ons over. De zonde zit in ons bloed. Van nature zijn we geneigd tot het kwade. We zijn 'te allen dage alleenlijk boos'. (Gen. 6:5)

3. De vele verzoeken. Zoals ons hart slecht is en alleen gericht is op het kwade, zo wordt deze besmetting gemakkelijk verder verspreid door de kwaal waarmee we vanwege de zonde bezet zijn. Vanwege de zonde is het schepsel aan de ijdelheid onderworpen. Alle schepselen zijn ondergeschikt geworden aan de lusten van de mensen. De duivel en ons verdorven hart gebruiken ze dagelijks om kwaad te doen. Daarom hebben alle mensen gezondigd en derven zij de heerlijkheid Gods.

We hebben dit onderwerp vooral gekozen met het oog op de toepassing. Daarom hebben we in het leerstellige gedeelte de verschillende punten slechts aangestipt. We zijn nu gekomen bij de toepassing.

Bij de toepassing van deze tekst willen we ons vooral richten op de overtuiging. Enkele dagen geleden hebben we u de genade, barmhartigheid en liefde van God in Christus Jezus voorgehouden. Nu komen we u zeggen dat u schuldig staat aan de zonde. Ons doel is de eer van Christus te vergroten en in Hem de genade en barmhartigheid van de Heere God te ontvangen. Maar ons werk kan daar in zichzelf niet toe dienen, hoewel het door de oneindige wijsheid en goedheid van God daar wel voor gebruikt kan worden.

U bent hier allen tegenwoordig voor de Heere om te horen wat Hij tot u zal zeggen. Zoals Ehud tegen Eglon, de koning van de Moabieten zei: 'Ik heb een woord Gods aan u.' (Richt. 3:20) Het is een droevige boodschap, niet heel anders dan de boodschap die Ehud aan Eglon bracht, een tijding des doods. We zijn vandaag tot u gekomen om u in de Naam van God aan te zeggen dat u schuldig staat aan de zonde. Deze boodschap is niet gericht aan sommige snode zondaren, maar aan allen die hier nu voor de Heere staan, aan de kinderen, de jonge mannen en vrouwen, en ook aan de volwassenen en de oude mensen, die gebukt gaan onder het gewicht van heel veel jaren.

In de Naam en op het bevel van de grote, ontzaglijke God en Koning, de HEERE der heirscharen, Wiens Naam vreselijk is onder de heidenen, en Die het woord van Zijn knechten bevestigt en de raad van Zijn boden volbrengt, moeten wij allen die hier tegenwoordig zijn aanklagen en beschuldigen vanwege de zonde. (Mal. 1:14; Jes. 44:26) Tot nu toe hebben wij het algemeen gehouden. Mogelijk heeft dat bij u hetzelfde uitgewerkt als de gelijkenis van Nathan aanvankelijk bij David. Misschien hebben sommigen van u gezegd dat de ziel die gezondigd heeft terecht de heerlijkheid van God derft en onder de toorn van God ligt. Maar wat we hiervoor tot u in het algemeen hebben gezegd, gaan we nu tot ieder van u persoonlijk zeggen, zoals Nathan ook deed bij David. 'Gij zijt die man, die vrouw, dat kind, die jongeman of die jonge vrouw die gezondigd heeft en daardoor de heerlijkheid van God derft!'

Om dit werk met vrucht te kunnen doen en u, indien mogelijk, de ogen te openen voor uw staat en toestand, zullen we:

I. De beschuldiging en aanklacht die we in Gods Naam tegen u inbrengen, u voorhouden en bekendmaken.

II. Getuigen inbrengen waardoor we deze beschuldiging voor u allen kunnen bewijzen.

III. Door argumenten proberen deze beschuldiging te bewijzen aan:

a. kinderen en jonge mensen

b. mensen van middelbare leeftijd

c. oude mannen en vrouwen

IV. Laten zien welke voldoening onze grote Heere eist van zulke zondaars.

V. Tonen waarom Hij die voldoening moet eisen.

VI. Proberen u voor te stellen hoe ellendig u daarom bent.

I. Beschuldiging en aanklacht

Wij beschuldigen u niet van een geringe, kleine tekortkoming, die we kunnen goedmaken met een enkele schulderkennis, door slechts de tollenaar na te spreken: 'O God, wees mij genadig.' Nee, de beschuldiging gaat diep. De misdaad die wij bedreven hebben, is niets minder dan zonde, zonde tegen de grote Heerser van de wereld. U hebt allen gezondigd. O, als u eens wist wat een wereld van kwaad er opgesloten ligt in die vervloekte zonde! Als we zeggen dat u gezondigd hebt, hebt u misschien uw antwoord al klaar: 'O, dat weten we goed genoeg. Is dit alles wat u te zeggen hebt? Toen we hoorden dat u een beschuldiging tegen ons zou inbrengen in de Naam van God, dat u getuigen zou oproepen en dat er een rechtszaak zou plaatsvinden, waren we bang dat er iets verschrikkelijks zou gaan gebeuren en dat er een heel groot kwaad voor de deur stond. Maar we merken dat er niets anders tegen ons wordt ingebracht dan dat we zondaren zijn en wie zal dit ontkennen? Wie weet dit niet? Dat is het lot dat we allen delen. O, God wees ons genadig! We zijn allemaal zondaren.' Daar blijft de bekering van de meeste mensen steken. Hun zweren zijn genezen. Ze kunnen leven en misschien ook wel sterven, zonder enige vrees hierover. Zo licht denken de meeste mensen over de zonde.

Mogelijk hebben velen van u deze gedachten bij het horen van deze beschuldiging. Maar als u geen verblind verstand, gesloten ogen, dove oren en een verschrikkelijk hard hart hebt, zult u, voordat deze verhandeling afgerond is, van gedachten veranderen. U zult zien dat dit een ontzaglijke en zware beschuldiging is. Als de Heere hier met Zijn Geest in wil meekomen en ons bekwaam wil maken tot het werk

dat wij ons voorgenomen hebben, als Hij onder ons wil komen met de overtuigende werkingen van Zijn Geest, zal het gewicht van deze beschuldiging zo op uw hart drukken, dat uw hart daaronder bezwijkt. Zonde is een gewoon woord, een klein woordje, en de meeste mensen menen dat het niet zoveel betekent. Maar vergis u niet, er ligt veel in, meer dan engelen of mensen ooit kunnen ontdekken of ten volle kunnen verklaren. Om te voorkomen dat alles wat ik al gezegd heb een ongegronde bewering lijkt, zal ik u eerst enkele spiegels voorhouden waarin u het afstotelijke karakter van de zonde kunt zien. Of ik zal u, net als Balak bij Bileam deed, naar plaatsen brengen vanwaar u zicht hebt op het weerzinwekkende karakter, de macht en de verderfelijkheid van de zonde. Ten tweede zal ik u zeggen wat een verschrikkelijk en schandelijk kwaad er in elke zonde huist, zelfs in de geringste ijdele gedachten en woorden. Ten derde zal ik enkele zaken noemen die uw zonden bijzonder verzwaren, erger maken en de schuld daarvan vergroten. Zo wordt duidelijk hoe groot de zonde is en wordt uw schuldbrief geopend.

Enkele manieren waarop we de zonde kunnen beschouwen

Misschien acht u de zonde maar klein, maar ik wil dat u nu de zonde beziet:

1. In de spiegel van Gods wet. Zie hoe de heilige, hoge en verheven God Zijn gedachten en wil aan u bekendmaakt in twee tafels, tafels die de veilige, goede, heilige, rechtvaardige, geestelijke en in elk opzicht heilzame wetten bevatten voor het schepsel waarvoor God op zo'n bijzondere en opmerkelijke wijze zorgt. Hoe zal de zonde ons dan voorkomen? Hier, ja, hier zult u zien hoe de zonde deze twee tafels verbreekt en zelfs verbrijzelt, nog erger dan Mozes deed. (Ex. 32:19) Elke zonde, zelfs de minste zonde, werpt deze tafels allebei op de grond. Jakobus heeft immers gezegd dat wie de hele wet houdt en in één gebod zal struikelen, aan alle geboden schuldig is geworden. (Jak. 2:10) Acht u het licht om de heilige, rechtvaardige wet van God, de volmaakte voorstelling van al Zijn heiligheid en onbevleete zuiverheid te vertrappen en met voeten te treden? Ziet u nog niet hoe vervloekt de zonde is? Dan smeken we u om te letten op:

2. De natuur van de grote God, de zetel van alle majesteit, heerlijkheid, schoonheid en uitnemendheid. Hoe weerzinwekkend zal de zonde zijn als u ze ziet in dat licht! Niets in de hele wereld is zo in strijd met en tegengesteld aan de natuur van God als de zonde. De geringste en ogenschijnlijk meest wanstaltige schepselen in de wereld, de pad, het krioelende ongedierte, hebben in hun natuur niets wat strijdig is met Gods natuur. De zonde, alleen de zonde is onverenigbaar met Gods Wezen. God kan niet bij de zonde wonen. 'De boze zal bij U niet verkeren. De onzinnigen zullen voor Uw ogen niet bestaan.' (Ps. 5:5,6) God heeft zo'n afschuw van de zonde, dat Zijn hart daar als het ware tegen in opstand komt als Hij erover spreekt, zoals we lezen in de al eerder aangehaalde tekst: 'Doet toch deze gruwelijke zaak niet, die Ik haat.' (Jer. 44:4) Als u nog niet ziet hoe erg de zonde is, zal ik u meenemen naar een plaats waar u er meer van zult zien. Zie de zonde dan in het licht van:

3. De bedreigingen van de wet. Daar zult u zien hoe de Heere over de zonde oordeelt en wat de zonde is. Alle macht van de hemel, de toorn, de wrevel en de wraak van God zijn gericht tegen de zonde. Neem slechts een van de vele voorbeelden, namelijk wat we lezen in Jozua 7. Daar keerde een volk dat steeds de overwinning behaalde, de vijand de rug toe en werd het verslagen door een volk dat bestemd was tot de ondergang. In het twaalfde vers zegt God bovendien dat het volk in de ban is en dat het niet staande zal kunnen blijven in de strijd. 'Ik zal voortaan niet meer met ulieden zijn.' Waarom? Wat is er aan de hand? Waarom is God zo vertoornd? Wat betekent deze wraak? De reden is dat er een zonde was bedreven. Achan had een deel van de buit van de vijand genomen. Zo ziet u dat God om één zonde een heel volk bedreigt. Tot slot, leest u Gods Woord maar door. Daar zult u verschillende bedreigingen tegenkomen: de ene keer tijdelijke, de andere keer geestelijke straffen, de ene keer uitwendige, de andere keer inwendige of geestelijke rampen. En dat allemaal vanwege de zonde. Acht u dan klein wat altijd alle wraak van de hemel op de schuldige doet neerdalen? Maar dit is nog niet alles. U kunt er nog meer van zien:

4. In de oordelen van God die over de aarde gekomen zijn. Als we naar het ene volk kijken, zullen we duizenden mensen zien vallen voor

een wrekende vijand. Hun zwaard is als het ware dronken van bloed. Mensen die kort daarvoor nog wijsheid, moed en talenten hadden waarmee ze eer en aanzien konden verwerven, zijn nu bij hopen op de aarde gevallen. Als we naar een ander volk gaan, zullen we zien dat er niet minder mensen zijn weggerukt door ziekten en kwalen. Door de tijd raken alle mensen uitgeput. Ga naar de begraafplaatsen. Hoeveel verwoesting is daar te zien! Het stof van vele generaties is daar te vinden. Kunt u hierin de gevolgen van de zonde niet zien? Wat denkt u van al dit jammerlijke onheil en verdriet? Ziet u dan nog steeds niets van de zonde? Dan moet u wel blind zijn. Ik stel u de vraag die Jehu stelde toen hij Achabs dode zonen zag: 'Wie heeft alle dezen geslagen?' (2 Kon. 10:9) Wie heeft al deze trotse zonen, die zo kort geleden nog pochten op hun krijgseer, neergestoten in het diepste van de aarde? Wie heeft ervoor gezorgd dat uw begraafplaatsen vol liggen met vaders en zonen, hoog en laag, rijk en arm, van alle geslachten, rangen, standen en leeftijden? Dat komt door de zonde, want 'door een mens [is] de zonde in de wereld ingekomen, en door de zonde de dood; en alzo [is] de dood tot alle mensen doorgegaan.' (Rom. 5:12) Maar als u de zonde nog steeds klein en licht acht, hebben we nog een andere spiegel waarin u deze kunt bekijken.

5. Ga het huis binnen van iemand die wordt benauwd door zijn geweten. Let op Heman en u zult de droeve klacht horen die hij uitsprekt in Psalm 88. Daar ziet u een man met een benauwde ziel die verschrikt wordt door alle golven en baren van de toorn van God en bijna radeloos is vanwege de verschrikkingen van God. Als u iemand ontmoet die in zo'n toestand verkeert en het uitschreeuwt omdat zijn ziel zo benauwd is, die zich misschien wel de haren uit het hoofd trekt en op de borst slaat, vraag hem dan naar de reden van al deze benauwdheid. Hij zal zeggen dat de zonde de oorzaak van alles is. Er is geen vrede in zijn beenderen vanwege zijn zonde. (Ps. 38:4) Als u dan nog niet gezien hebt hoe erg de zonde is, zal ik er weer een andere kant van laten zien:

6. In de weerzinwekkende, schandelijke en ontzaglijke misdaden die in de wereld worden bedreven. Sommige zonden brengen schaamte en schande met zich mee, zelfs voor onze medemensen. Hoe verdor-

ven de menselijke natuur ook is, toch deinst ze terug voor sommige zonden, omdat die kennelijk zo onverenigbaar zijn met de zwakke overblijfselen van het licht van de natuur. Zoals de apostel zegt in 1 Korinthe 5:1 is er zonde 'die ook onder de heidenen niet genoemd wordt'. Als iemand zich aan zulke hemelgergende en karmozijnrode zonden schuldig maakt, krijgt de wereld een afkeer van hem. Als iemand een moord begaan heeft, bloedschande gepleegd heeft of zijn ouders onteerd heeft, zullen alle mensen hem uit de weg gaan en zijn gezelschap mijden als de pest. Maar waarom? Wat is erop tegen? Wat maakt deze misdaden zo weerzinwekkend, dat iedereen zich uit de voeten maakt voor degene die zich daaraan schuldig gemaakt heeft? Het zijn walgelijke zonden. Het enige wat ze van andere zonden onderscheidt, zijn de bijzondere verzwarende omstandigheden. Wat de aard van de zonde betreft, zijn ze allemaal gelijk, de minste en de grootste. De kleinste zonde is net zo goed een overtreding van Gods heilige wet en een verachting van het gezag van de grote en hoogste Wetgever als de grootste. De zonde is walgelijk als ze in deze grote, hemelgergende misdrijven als het ware nog duidelijker aan het licht komt. Maar de zonde is net zo walgelijk als ze minder zichtbaar is in overtredingen die meer aansluiten bij onze boze en verdorven natuur. Want het verschil tussen grote en kleinere zonden ligt niet zozeer in de aard van de zonde, maar in het oordeel dat wij daarover vellen op grond van de omstandigheden.

Maar als uw ogen na al deze verschillende beschouwingen nog zo verblind zijn dat u de zonde niet opmerkt, let dan op:

7. De toestand van de veroordeelde zondaren. Hier hebt u een bijzonder en aangrijpend beeld van het weerzinwekkende karakter van de zonde. Zie hoe de ellendige zondaren daar bij elkaar liggen en voor eeuwig branden in de poel van sulfer, hoe ze brullen onder de ondraaglijke, maar eeuwige benauwdheid van hun geest. Aanschouw ze in hun jammerlijke toestand. Als honderden mannen, vrouwen en kinderen levend geworpen zouden worden in brandend pek of gesmolten lood, zou dat geen jammerlijk schouwspel van ellende en verdriet zijn? Zou dat niet hartverscheurend zijn? Uiteraard. Maar dit alles is niets vergeleken met de onuitsprekelijke ellende van de duivelen en de verdoemde zondaren, die gevallen zijn in de handen van de levende

God Die wraak oefent over de zonde. Ze liggen gekluisterd in zware ketenen van ondoordringbare, diepe duisternis, voor eeuwig weggezonden in de bodemloze put van Gods toorn en verstikt door de damp uit de poel van vuur en sulfuur. Alle vermogens van hun ziel en alle ledematen van hun lichaam zijn helemaal vervuld met de toorn van de eeuwige God. Aanschouw dit en verwonder u over dit ontzaglijke en verbijsterende schouwspel. Als de hel nu geopend werd, en u de veroordeelde zondaren zag in de ketenen van de duisternis, als u hun verschrikkelijke gekerm hoorde en de damp van de bodemloze put voelde, dan zou u enigszins beseffen wat de zonde is. Het is alleen de zonde die dat verschrikkelijke en onblusbare vuur van Gods toorn heeft aangestoken en de veroordeelde zondaren daarin geworpen heeft. En het is de zonde die hen daar gevangen houdt en kwelt. Als u daar een rechte indruk van had, hoe walgelijk zou de zonde dan in uw oog zijn. Als u, na alles wat er gezegd is, nog meent dat de zonde niet zo slecht is als wij ze voorstellen, kom dan nog een keer met me mee en aanschouw de zonde in het licht van:

8. Het lijden van Christus. Hier is een spiegel, misdadigers, waarin u uw eigen gezicht kunt zien! U acht de zonde maar klein en bewaart die misschien als een lekkernij in uw mond. Maar kom en zie wat de zonde, waarin u zich zo schromelijk vergist, werkelijk is! Zie, de zonde draagt niet alleen het zwaard, hoe onbegrijpelijk, maar steekt het ook in de zijde van Christus! Zondaren, vanwege dit schouwspel beefde de aarde en werd de zon verduisterd, zoals we lezen in Mattheüs 27:51 en Lukas 23:45. In deze spiegel kunt u zien:

(1) Wat Gods gedachten over de zonde zijn. De zonde is onverenigbaar met Gods natuur. Hij heeft de Zoon van Zijn liefde hoog geëerd, toen Hij vanuit de voortreffelijke heerlijkheid sprak: 'Deze is Mijn Zoon in Wie Ik een welbehagen heb.' Toch kon de liefde van de Vader de hand van de onverbiddelijke gerechtigheid niet weerhouden om Zijn Zoon te treffen, ja, om Hem te doden voor de zonde van de uitverkoren wereld. Zou het geen krachtig bewijs zijn van de afkeer van een vader van iets, als hij liever zijn zoon, zijn enige zoon, die hij zo hartelijk liefhad, zou doden dan dat kwaad door de vingers te zien?

(2) Hierin kunt u de verdorvenheid van de zonde duidelijker zien dan in alle andere dingen. Nooit is er iets geweest wat zo'n recht besef gaf

van de smet van de zonde als de dood van Christus. Als niets minder dan het bloed van Christus nodig is om ons te reinigen, moet onze verontreiniging heel diep doorgedrongen zijn.

(3) Hierin vinden we ook een krachtig bewijs van de macht van de zonde. Nooit kwam deze duidelijker openbaar dan toen de ogen van de verdorven mensenkinderen door de macht van de zonde zo verblind werden dat ze de heerlijkheid van de Eerstgeborene van de Vader, Die zo vol was van genade en waarheid, niet meer konden aanschouwen. (Joh. 1:14) Dagelijks schitterde Zijn goddelijke natuur als het ware door Zijn menselijke natuur heen in wonderen en werken die God alleen kon doen en woorden die God alleen kon spreken. De macht van de zonde bleek niet minder duidelijk toen de mensen daardoor gedreven werden tot die hemeltergende goddeloosheid dat ze hun handen bezoedelden met het bloed van God. O, zondaren, wilt u zien wat de zonde inhoudt? Kijk dan naar de handen die verontreinigd zijn met het bloed van Christus en zeg dan wat u ervan denkt.

Maar mogelijk zullen sommigen van u zeggen: 'Wat heeft dit met ons te maken? Wij staan niet schuldig aan deze zonde. Wij hebben onze handen nooit bevekt met het bloed van Christus. Daarom kunnen we niet inzien hoe wij hierin gezondigd hebben. U verkondigt ons hoe walgelijk de zonde is waaraan we schuldig staan voor God. Maar wij hebben niets te maken met de kruisiging van Christus.' Hierop antwoorden wij:

a. We zouden wel kunnen toegeven dat uw beweringen over uw onschuld in dit opzicht waar zijn. Hierin komt echter veel van de aard van uw zonde openbaar. Uw zonde is even slecht als het doden van de Zoon van God. Daarom is ze in elk opzicht daarmee te vergelijken. Uw zonde is eigenlijk exact hetzelfde als de zonde waartegen God Zijn haat op zo'n ontzaglijke wijze heeft getoond in de dood van Zijn eniggeboren Zoon, Die Hij niet gespaard heeft, maar in de dood heeft overgegeven, toen Hij de ongerechtigheid van de uitverkorenen op Hem heeft gelegd.

b. Wij zeggen dat u aan déze zonde schuldig staat. Als u dat ontkent, wil ik u graag één vraag stellen. Durft u, met opgeheven hoofd, voor Gods aangezicht te zeggen dat u Jezus Christus de eerste keer dat Hij u werd aangeboden hebt aangenomen? Als u dat niet gedaan

hebt, bent u schuldig, omdat u metterdaad zegt dat het geen misdaad was om Hem ter dood te brengen. Metterdaad getuigt en verklaart u dat de uitroep van de Joden terecht was en brengt u het bloed van Christus over u. Daarom kunt u in hun zonde uw eigen zonde zien. Alle mensen tot wie het Evangelie komt, moeten vóór of tegen de vervolging van Christus door de Joden zijn. We kunnen niet tegen de Joden getuigen, tenzij we geloven wat het Evangelie over Christus leert, namelijk dat Hij echt de Zoon van God en de Zaligmaker van de wereld is. Voor zover we hier niet mee willen instemmen, staan we schuldig aan de dood van Christus. Want het ongeloof onderschrijft de beschuldiging van de Joden tegen de Zoon van God en zegt dat Hij een bedrieger is.

c. U bent gelovig of ongelovig. Als u gelovig bent, is Christus om uw zonden ter dood gebracht en om uw ongerechtigheden verbrijzeld. ‘Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden. Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen’, zegt de profeet Jesaja in naam van de uitverkorenen. (Jes. 53:5,6) Als u ongelovig bent, gelooft u het getuigenis niet dat Christus van Zichzelf heeft gegeven, namelijk dat Hij de Zoon van God is. U beweert dus feitelijk dat Hij een bedrieger is en de dood heeft verdiend. De Joden waren wreed, maar u kunt wel zeggen dat zij Christus met uw goedkeuring veroordeeld hebben.

Wat denkt u, strafwaardige zondaren, nu we u in deze acht verschillende spiegels de zonde hebben laten zien waarvan we u beschuldigen? Is het geen verschrikkelijke misdaad? Als uw geweten niet helemaal afgestompt is, moet u dat erkennen. Sommigen zijn misschien nog zo blind dat ze niet kunnen begrijpen waarvan wij hen beschuldigen.

Wat in de minste zonde, in elke overtreding, ligt opgesloten

Deze beschuldiging die we tegen u willen inbrengen, is niet gering.

1. Er ligt atheïsme in. Een atheïst, die ontkent dat God bestaat, is van nature een monster, een schepsel dat zo diep verdorven is dat sommige mensen eraan getwijfeld hebben of er ooit nakomelingen

van Adam geweest zijn of kunnen zijn die zo slecht zijn dat ze deze verschrikkelijke leugen in principe kunnen geloven. Er zijn praktische atheïsten. De apostel Paulus noemt en omschrijft hen in Titus 1:16: 'Zij belijden dat zij God kennen, maar zij verloochenen Hem met de werken, also zij gruwelijk zijn en ongehoorzaam.' Of, zoals het in de grondtaal staat: 'kinderen die zich niet laten overtuigen en een hekel hebben aan alle goede werken'. Niemand kan ontkennen dat zulke mensen bestaan, want elke zondaar is in zekere zin een atheïst, omdat in elke zonde atheïsme besloten ligt. In Psalm 14 en 53 vinden wij een beschrijving van de natuurstaat van de mens. Let eens op de bron van alle ongerechtigheid in vers 1 en 2: 'De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God.' Dan volgt een hele reeks dadelijke zonden: 'Zij verderven het, en zij bedrijven gruwelijk onrecht; er is niemand die goed doet.' De psalmist spreekt hier niet over enkele losbandige zondaren onder de Joden en de heidenen die God niet kenden, maar over het hele nageslacht van Adam, Jood en heiden. Dat bewijst de apostel in vers 10-12 van ons teksthoofdstuk, waar hij teksten aanhaalt om te bewijzen dat we allemaal gezondigd hebben en de heerlijkheid van God derven. Eigenlijk is elke zonde een bewijs dat we niet in God geloven. Is het geen ontkenning van Gods heerschappij als we Zijn wetten overtreden? Is het geen ontkenning en belediging van Gods heiligheid als we onze vuile zonden voor Zijn aangezicht neerwerpen? En is het geen verachting van Zijn wijsheid als wij onze eigen wil tot regel en richtsnoer van onze daden maken? We ontkennen Zijn algenoegzaamheid als we erkennen dat we meer vreugde in de zonde of in het schepsel vinden dan in Hem. Elke zonde is tenslotte op de een of andere manier een verloochening van al Gods deugden en daarom ligt er in elke zonde atheïsme besloten. Dit is een zeer ernstige aanklacht. Het is niets minder dan een beschuldiging van atheïsme. Geen enkele zonde is verwerpelijker of kan verfoeilijker zijn. Want alle kwaden beginnen hiermee en lopen ook hierop uit. Daarom voelen we meestal zo'n weerzin en afkeer van atheïsten. Maar zelfs zij die de atheïst het meest haten, zijn niet vrij van atheïsme. Zij die het eerst zullen twijfelen aan de waarheid dat alle zondaren schuldig staan aan atheïsme, zijn waarschijnlijk de grootste atheïsten. Maar dit is niet alles; het is slechts een deel van de beschuldiging die tegen u is ingebracht.

2. We beschuldigen u allen van afgoderij. U bent zondaar en in elke zonde ligt afgoderij besloten. U zult zeggen: 'Hoe is dit mogelijk? We hebben ons hele leven nooit een afgod aanbeden en nooit onze knieën gebogen voor een vreemde god. We danken God dat het ons beter geleerd is. We zijn niet opgevoed als rooms-katholieken of als heidenen, maar als gereformeerde christenen, die alle afgoden verwerpen en slechts één God willen dienen.' Ondanks dit alles bent u toch een afgodendienaar! Denkt u dat voor de heilige God alleen openlijke afgoderij zonde is? Dat komt beslist omdat u Hem en Zijn wet niet kent. Als u een van beide kende, zou u nooit proberen uzelf te rechtvaardigen. Er is niet alleen uiterlijke, openlijke afgoderij, maar ook meer verborgen, innerlijke afgoderij. Verschillende mensen tot wie Ezechiël profeteerde, deden hun plichten, ik bedoel hun uitwendige godsdienstige plichten, even stipt en nauwkeurig als u. Ze waren uitwendig in het verbond, net als u. Zeer waarschijnlijk hadden ze gebroken met alle uitwendige afgoderij, want na de Babylonische ballingschap, ten tijde van Ezechiël, dienden de Joden de afgoden niet meer zo als vroeger. Maar luister eens welke boodschap de profeet brengt aan deze Joden in hoofdstuk 14 van zijn profetieën. God zegt tegen hem: 'Mensenkind, deze mannen hebben hun drekgoden in hun hart opgezet en hebben de aanstoot hunner ongerechtigheid recht voor hun aangezichten gesteld.' (Ezech. 14:3) En in het vervolg van dit hoofdstuk dreigt Hij hen met zware en verschrikkelijke straffen. Iedereen die iets anders koestert in zijn hart op de plaats die alleen God toekomt, is een afgodendienaar. Want afgoderij houdt in dat wij de liefde, de achting, het vertrouwen, de hoop, de vrees, de eerbied of de gehoorzaamheid waarop God recht heeft aan een ander schepsel geven. Wie maakt zich daar niet schuldig aan als hij de zonde dient? Gehoorzaamt hij dan niet zijn eigen wil of de duivel in strijd met Gods gebod? Stelt hij zichzelf óf de satan daardoor niet in Gods plaats? O, denk toch na over dit deel van de aanklacht tegen u en beef!

3. Elke zonde is een godslastering en doet God oneer aan. Godslasteraars zijn mensen die spotten met de hemel en van wie de psalmdichter zegt: 'Zij zetten hun mond tegen de hemel, en hun tong wandelt op de aarde.' (Ps. 73:9) Zij sparen God en mensen niet met hun woorden. Maar godslasteraars zijn ook mensen die God met hun daden ont-

eren: 'Maar de ziel die iets gedaan zal hebben met opgeheven hand, hetzij van inboorlingen of van vreemdelingen, die smaadt de HEERE; en diezelve ziel zal uitgeroeid worden uit het midden van haar volk; want zij heeft het woord des HEEREN veracht en Zijn gebod vernietigd; diezelve ziel zal ganselijk uitgeroeid worden, haar ongerechtigheid is op haar.' (Num. 15:30,31) Zondaren, vindt u uw overtreding van Gods geboden slechts een kleine zonde? Misschien is het licht in uw ogen, maar let er eens op of Gods Woord of uw woord zal bestaan. U noemt het een lichte zonde, maar God voelt Zich daardoor beledigd. Hij beschouwt dat terecht als een belediging:

(1) Elke zonde beschuldigt Hem van dwaasheid. God heeft de mensen wetten gegeven om daarnaar te wandelen, om Zijn wijsheid te openbaren. Hij heeft namelijk wetten opgesteld die pasten bij de onbegrensde wijsheid van de hoogste Heerser van de wereld. In feite zegt de zondaar door elke zonde dat Gods wetten niet wijs zijn. Als hij de zonde doet, volgt hij zijn eigen wil. Hij meent dat deze beter is.

(2) Elke zonde is een verachting van Gods goedheid. De zondaar zegt met zijn daden dat God noch Zijn wetten goed zijn, maar dat God hem door onwetendheid, dwaasheid of kwaadwilligheid heeft onthouden wat goed voor hem zou kunnen zijn. Eigenlijk zegt hij dat Gods wetten niet dienen tot voorspoed en zegen van Zijn onderdanen.

(3) Bovendien is elke zonde een verachting van de gerechtigheid en heiligheid van God, voor zover deze in deze wet afgedrukt zijn. De zondaar verwerpt deze deugden niet alleen, maar vertreedt ze ook. Hij gelooft God niet, maar maakt Hem tot een leugenaar. (1 Joh. 5:10) Wie God niet gehoorzaamt, beschuldigt Hem dus van ongerechtigheid of dwaasheid. Dit is nog erger dan verklaard atheïsme. De atheïst gelooft helemaal niet in God. Daarom heeft hij niet zulke verkeerde gedachten van God als iemand die in God gelooft, maar Hem metterdaad beschuldigt van onwetendheid, dwaasheid en onreinheid. Maar dit is nog niet alles wat besloten ligt in de misdaad waarvan wij u beschuldigen.

4. Elke zonde is roof. Het is diefstal, een poging om een van de kroonjuwelen van de hemel te ontvreemden. God heeft gezegd dat Hij Zijn eer aan geen ander zal geven. Daarbij hoort ook Zijn absolute heerschappij, die Hem lief is. Elke zondaar probeert God van

deze macht te beroven en die aan satan of de zonde te geven. Er is geen zwaardere diefstal dan God van Zijn macht beroven en deze aan onszelf of een ander geven. Het hoogste gezag komt aan God toe: we moeten al Zijn geboden stipt gehoorzamen. Wie het gebod gehoorzaamt, geeft God de eer en erkent Hem als Heerser van de wereld. Deze eer is van God en die eist Hij van de wereld. Door elke zonde die hij doet, probeert de zondaar God van Zijn eer te beroven en zichzelf toe te eigenen wat van God is. We lezen dat God Zelf Zijn volk dat naar Zijn Naam genoemd was, beschuldigt van diefstal: ‘Zal een mens God beroven? Maar gij berooft Mij en zegt: Waarin beroven wij U? In de tienden en het hefoffer. Met een vloek zijt gij vervloekt, omdat gij Mij berooft, zelfs het ganse volk.’ (Mal. 3:8,9) Daarom zeg ik ook tegen u dat u God beroofd hebt. U zult zeggen: ‘Waarvan hebben wij God beroofd?’ Ik antwoord: ‘U hebt Hem beroofd van wat meer waard is dan de tienden en het hefoffer. Met elke zonde berooft u Hem van wat Hij beter acht dan offerande.’ ‘Heeft de HEERE lust aan brandoffers en slachtoffers, als aan het gehoorzamen van de stem des HEEREN? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen.’ (1 Sam. 15:22) Maar dit is nog niet alles.

5. Elke zonde is ook rebellie. Elke zondaar is een rebel tegen God. Hij werpt het juk van God af. Hij verbreekt de touwen van de gehoorzaamheid en neemt de wapens op tegen God, de grote Heerser van de wereld. Rebellie is zo verwerpelijk. Vaak is deze aanklacht ten onrechte gebruikt. In de eerste eeuwen na Christus kleedden vervolgers de heiligen van de Allerhoogste met de huiden van wilde dieren om hen door de honden te laten verscheuren.⁵⁰ Sommige mensen werden rebel genoemd. Ze kregen een slechte naam, omdat ze de onwettige en goddeloze bevelen van mensen niet gehoorzaamden, terwijl ongehoorzaamheid aan Gods geboden werd goedgepraat. Het vervullen van plichten werd rebellie genoemd. Maar de ergste opstandigheid tegen de allerhoogste God, de Eigenaar van hemel en aarde, zoals dronkenschap, vloeken en vervolging, werd heel erg

---

50. In die eeuwen kende men de keizer goddelijk gezag toe. Omdat de christenen weigerden te zeggen dat de keizer hun Kurios, hun Heere, was, werden zij veroordeeld tot de marteldood. Noot vertaler.

vergoelijkt. De dronkaard werd een aardige kerel genoemd, de vloeker een fatsoenlijk man en de vervolger een trouwe onderdaan. Maar God zal ervoor zorgen dat deze misstanden hersteld worden en dat de zonden eerlijk bij de naam genoemd worden. Dan zal blijken dat zonde, en zonde alleen, rebellie is. En daarvan beschuldigen wij u. Dat wij terecht elke zonde opstand noemen, zult u spoedig inzien, als u de volgende tekst overdenkt: 'Zo gij de HEERE zult vrezen en Hem dienen en naar Zijn stem horen, en de mond des HEEREN niet wederspanning zijt, zo zult gij liden, zowel gij als de koning die over u regeren zal, achter de HEERE uw God, zijn. Doch zo gij naar de stem des HEEREN niet zult horen, maar de mond des HEEREN wederspanning zijn, zo zal de hand des HEEREN tegen u zijn, als tegen uw vaders.' (1 Sam. 12:14,15) Zo ziet u dat 'horen' en 'niet weerspanning zijn' en 'niet horen' en 'weerspanning zijn' in Gods oog duidelijk hetzelfde zijn. God gebruikt deze woorden zo: als u hoort en niet weerspanning bent; als u niet hoort en weerspanning bent. Deze aanklacht brengen we nu tegen u in. We beschuldigen u in Gods Naam van rebellie. Zoals u net hebt gehoord, zijn rebellie en zonde in de Schrift, en daarom ook in Gods oog, één en hetzelfde. De Geest van God verklaart ons hoe verschrikkelijk deze misdaad is: 'Wederspanning is een zonde der toverij.' (1 Sam. 15:23)

6. We beschuldigen u ook van doodslag. U zult zeggen: 'Dit is een zware beschuldiging als die overtuigend wordt bewezen. Als de juistheid van de beschuldiging wordt aangetoond, moeten we volgens de wet van God en mensen sterven.' Hoe moeilijk dit in uw ogen ook te bewijzen is, we zullen echter aantonen dat het voor u allemaal geldt, en wel op de volgende manier. U hebt gezondigd en elke zondaar is een doodslager, een doodslager van de ergste soort. De wijze Salomo heeft terecht gezegd: 'Een enig zondaar verderft veel goeds.' (Pred. 1:18) (1) Door de zonde doodt hij zijn eigen ziel. Wat van overspel wordt gezegd, geldt voor elke zonde. 'Hij verderft zijn ziel, die dat doet.' (Spr. 16:32) Dus staat hij schuldig aan de ergste zonde, zelfmoord. Wie deze zonde doet, doodt niet alleen een lichaam, maar ook een ziel. (2) Wie deze zonde bedrijft, is in zijn hart een doodslager van God. Dat blijkt duidelijk uit de volgende twee teksten. In 1 Johannes 3:15 staat dat haat voor doodslag gehouden wordt: 'Een iegelijk die zijn

broeder haat, is een doodslager; en gij weet dat geen doodslager het eeuwige leven heeft in zich blijvende.' En in Romeinen 8:7 staat dat 'het bedenken des vleses vijandschap is tegen God'. (Rom. 8:7) In de staat waarin hij wordt geboren, is de natuurlijke mens dus een hater en vijand van God en daarom is hij in Gods oog ook een doodslager van God. Want wie een ander mens haat, wordt alleen van doodslag weerhouden omdat hij er de gelegenheid of de kracht niet voor heeft, omdat geheimhouding niet mogelijk is of om een soortgelijke reden. Elke zonde is het gevolg van die natuurlijke vijandschap en de vrucht van deze vijandschap groeit in een vleselijk gemoed. Elke zonde heeft dus ook die wortel en is daarom haat of vijandschap tegen God. Daarmee zeggen we eigenlijk dat God niet zou mogen bestaan. Dat zaad van vijandschap, dat een mens aanzet tot de zonde en tot de overtreding van Gods wet, zou hem er zelfs toe brengen om God te doden, als dat mogelijk was. Elke zonde is gekant tegen niets minder dan Gods leven. We zeggen niet dat elke *zondaar* de dood van God beoogt, maar wél dat elke *zonde* daarop is gericht. Bij elke zonde stelt de mens zijn eigen wil boven Gods wil. Als hij zijn doel kon bereiken, zou God ophouden te bestaan, want God kan Zijn wil niet overleven. Hij kan Zijn Wezen net zo min overleven als Zijn heerlijkheid. We kunnen Gods eer niet krenken zonder Hem Zelf aan te tasten. Zo is het met elke zondaar gesteld. Ik heb nu bewezen dat in elke zonde een doodslag besloten ligt. Alle mensen die gezondigd hebben, en dat hebt u allemaal gedaan, staan dus schuldig aan doodslag, en wel van de ergste soort: ze hebben zichzelf, hun ziel, ja, God gedood. En als het bloed van het *lichaam* geëist zal worden van de hand die het vergoten heeft, wat zal dan het deel zijn van hen die het bloed van een *ziel* vergoten hebben? En als het hen kwalijk zal vergaan, wat zal er dan worden van hen die God doden? Als een gewone doodslag gewroken wordt, dan zal het doden van onszelf en van onze ziel zeker zevenmaal gewroken worden. Is het doden van onze ziel zo'n grote zonde en brengt het zo'n zwaar verderf over de schuldige? O, zondaren, hoe zal het dan gaan met hen die het op het leven van God gemunt hebben?

Acht u de zonde waarvan u beschuldigd wordt nog steeds klein, nu we deze enigszins hebben blootgelegd? Wie dat doet, heeft er geen enkel

beseft van Wie God is en wat Zijn dienst inhoudt. Hij is onverstandig en dwaas. Als atheïsme, afgodendienst, godslastering, roof, rebellie en doodslag geen zware zonden zijn, wat dan wel? En we hebben duidelijk gemaakt dat onze aanklacht tegen u, of beter gezegd Gods aanklacht tegen u, niet minder zwaar is. Maar dit is niet alles wat we kunnen zeggen tot rechtvaardiging van God en veroordeling van u. Verre van dat.

Wat deze zonden verzwart en de schuld daarvan verergert

U hebt gezondigd en daarom staat u schuldig aan atheïsme, afgodendienst, godslastering, roof, rebellie en doodslag. Maar dat niet alleen; er zijn ontzaglijk veel verschrikkelijke omstandigheden die deze zonden verzwaren en veel erger maken. Het is alsof we allemaal nullen achter een getal plaatsen. In zichzelf hebben nullen geen enkele waarde, maar als ze achter een ander getal geplaatst worden, neemt dat heel sterk in waarde toe.

1. Al deze zonden hebt u bedreven, ondanks de vele duidelijke waarschuwingen tegen de zonde die u hebt ontvangen. Om niet te spreken over alles wat u in Adam had: volmaakte kracht, een volmaakte wil en volkomen geluk. In hem hebt u niet alleen tegen al deze weldaden gezondigd, maar allen die hier aanwezig zijn hebben ook gezondigd tegen veel duidelijke waarschuwingen die God u geschonken heeft om u voor de zonde te bewaren.

(1) U hebt gezondigd, ondanks de ontzaglijke bedreigingen van Gods wraak tegen de zonde. U hebt gezondigd onder de donder van de berg Sinai. Zelfs toen u de vlammen van de hel, vanwege de bedreigingen van God, voor ogen zag, hebt u de Allerhoogste durven tergen door al deze ontzaglijke bewijzen van Zijn toorn te verachten.

(2) U hebt gezondigd ondanks verschrikkelijke voorbeelden van het oordeel van God tegen overtreders. U hebt als het ware uw vrienden in de hel zien storten en toch hebt u volhard in de misdaden waarvoor zij zo gestraft werden. Zeg eens eerlijk, wie van u heeft niet een opmerkelijk voorbeeld gezien van de oordelen van God tegen de zonde en de zondaren? In elk geval hebben we daar in ons land de laatste tijd niet weinig voorbeelden van gezien. Hebt u niet gezien dat sommigen, verteerd door het vuur van hun lusten, ziek geworden zijn en daardoor in de bodemloze afgrond van

de brandende toorn van God gestort zijn? Desondanks hebt u volhard in de zonde en bent u daarvoor niet op uw hoede geweest. (3) U hebt gezondigd tegen de grote en kostelijke beloften van het Evangelie. Deze grote en kostelijke beloften zijn vol licht en leven, vol troost en kracht en vol geestelijke zegeningen om arme mensen te beschermen tegen de aanvallen van de zonde.

(4) U hebt gezondigd tegen de heerlijke inzetten van het Evangelie. Deze inzetten zijn allemaal gegeven om de zonde uit te roeien en te verdelen en zijn de kanalen waarlangs de zegeningen uit de beloften aan Gods kinderen gegeven worden.

(5) U hebt gezondigd tegen alle bemoeienissen die de Geest van God met u heeft gehad in de inzetten en in Zijn voorzienige leidingen. Daarom hebt u de Heilige Geest met uw zonden weerstaan.

(6) U hebt gezondigd tegen Gods soevereine Zoon, Jezus Christus. Hij is het tegenbeeld van de koperen slang en is verhoogd om Zijn volk zalig te maken van hun zonden. Hij gebiedt alle einden der aarde om met dat doel op Hem te zien: 'Wendt U naar Mij toe, wordt behouden, alle gij einden der aarde!' (Jes. 45:22) De God Die Hem aan u heeft voorgehouden en Die u al deze grote en bijzondere weldaden geschonken heeft, is de God tegen Wie u gezondigd hebt, tegen Wie u in opstand gekomen bent en Die u onteerd hebt door de verschrikkelijke overtredingen van Zijn wet die wij hierboven hebben genoemd. Maar uw zonden worden niet alleen verzwaard door de waarschuwingen die u hebt gekregen.

2. U hebt gezondigd tegen de God van uw barmhartigheden, de God Die u met Zijn gunsten heeft overladen. O, wat een jammerlijke vergelding voor alle weldaden die Hij u heeft bewezen sinds uw vroege jeugd! Moet u niet toestemmen dat de Heere het recht heeft u dezelfde zonde te verwijten waarvan Hij Zijn volk met bijzondere ernst beschuldigt? Mogen wij u ook niet in Zijn Naam beschuldigen? 'Hoort, gij hemelen, en neem ter ore, gij aarde, want de HEERE spreekt: Ik heb kinderen groot gemaakt en verhoogd, maar zij hebben tegen Mij overtreden.' (Jes. 1:2) Bent u niet opgevoed en grootgebracht onder de zorg van God en door Zijn Voorzienigheid? Hebt u Hem op dezelfde manier vergolden als de Joden hebben gedaan? Dat is een verschrikkelijke verzwaaring van uw schuld.

(1) Hij heeft u niet *een* of *twee*, maar *tallose* weldaden en gunsten bewezen. O, zondaren, ga eens na hoeveel weldaden God u heeft bewezen, als u dat kunt. Dat kunt u alleen als u ook de sterren aan de hemel of het zand aan de oever van de zee kunt tellen. David zegt in Psalm 71 dat hij de getallen van Gods heil niet weet. En wie is er die hem dat niet kan nazeggen? God bewaart u elke dag voor vele duizenden tegenslagen die tot uw ondergang kunnen leiden en Hij schenkt u vele duizenden weldaden. Hij overlaadt u met Zijn weldaden en u overlaadt uzelf met uw zonden tegen Hem. U richt als het ware de punt van het zwaard op Hem en gebruikt juist de weldaden die Hij u schonk als wapens der ongerechtigheid om tegen Hem te strijden. Niet alleen Zijn weldaden, maar ook uw zonden zijn meer dan de haren van uw hoofd. Kijk eens om u heen. Alles wat u ziet, alles wat u geniet, kleding, voedsel en alles wat het leven aangenaam maakt, hebt u van Hem ontvangen. O, zondaren, de God tegen Wie u gezondigd hebt, handelt zo met u. 'In Hem leven wij en bewegen ons en zijn wij', zoals de apostel zegt in Handelingen 17:28.

(2) U hebt niet alleen tegen *veel* weldaden, maar ook tegen *grote* weldaden gezondigd. De weldaden die u uit Gods hand ontvangt, kunt u terecht groot noemen. Als alles wat nodig is voor het leven en een godzalige wandel niet groot is, wat zou er dan groot zijn? God heeft toch in alles voorzien? Hij heeft u toch niet minder gegeven dan u nodig had? Zijn goddelijke kracht heeft u toch alles geschonken wat tot het leven en de godzaligheid behoort? (2 Petr. 1:3) Het Evangelie wordt u toch verkondigd? U hebt toch voedsel en kleding? En wat is er nog meer nodig? Toch hebt u tegen deze grote weldaden gezondigd. Toen God u verzadigd heeft, bent u zoals Jeschurun vet geworden en hebt u achteruit geslagen tegen de God Die u uw hele leven lang gevoed heeft. (Deut. 32:15)

(3) U hebt gezondigd, ondanks de vele grote, onverdiende weldaden die u hebt ontvangen. Dit maakt uw schuld veel zwaarder. Zouden we in het natuurlijke leven degene die de man doodt die hem te eten geeft, geen monster noemen? Wie zou er gelegenheid zoeken om hem kwaad te doen die zo goed voor hem is geweest? En dat is precies uw situatie. U hebt gezondigd tegen de God Die u weldaden heeft geschonken.

(4) Daarom getuigen al uw zonden van zulke schaamteloze ondank-

baarheid dat er geen zwaardere beschuldiging denkbaar is. Deze zonde maakt de mens erger dan de dieren van het veld. 'Een os kent zijn bezitter en een ezel de kribbe zijns heren.' (Jes. 1:3) De domste dieren weten wie vriendelijk voor hen is en wrijven zich aan tegen de mensen die hen gewoonlijk te eten geven. Maar u, zondaren, hebt achteruit geschopt en de verzenen opgeheven tegen de God Die u uw hele leven lang gevoed heeft. Daardoor hebt u zich aan de verschrikkelijkste ondankbaarheid schuldig gemaakt. 'Zult gij dit de HEERE vergelden, gij dwaas en onwijs volk?' (Deut. 32:6) Maar dit is nog niet alles wat uw zonde tegen God verzwaart.

3. U hebt al deze goddeloosheid bedreven zonder enige aanleiding. Als mensen tegen hun koning in opstand komen, hebben ze gewoonlijk wel enig excuus voor het opnemen van de wapens tegen hem, maar u hebt geen enkel excuus. Wat hebt u tot uw verdediging te zeggen, misdadigers? Welke ongerechtigheid, welke fout hebt u bij God gevonden, zodat u van Hem bent geweken en Zijn wegen hebt verlaten? 'Brenge ulieder twistzaak voor, zegt de HEERE; brengt uw vaste bewijsredenen bij, zegt de Koning van Jakob.' (Jes. 41:21) Wat kunt u tot uw rechtvaardiging inbrengen? Ik weet zeker dat u niets zult hebben aan de uitvluchten die doorgaans bij zulke gelegenheden worden gebruikt om opstand tegen aardse koningen te rechtvaardigen.

(1) U kunt en u durft niet te betwisten dat God recht heeft op de alleenheerschappij van de wereld. Hij is de Schepper en Onderhouder van de wereld. Hij schenkt weldaden en heeft zeer heerlijke deugden die Hem als het ware bekwaam maken tot dit grote werk. Is dit nog niet genoeg? Wat is er dan nodig om Hem het recht op deze heerschappij te geven? Al deze dingen geven God het recht om de wereld te regeren. Hij heeft ons gemaakt en niet wij. Hij is de machtige Behouder van de mens. Hij overlaadt ons dagelijks met Zijn weldaden. Niemand is Hem gelijk of kan het tegen Hem opnemen.

(2) U kunt niet beweren dat Zijn wetten onrechtvaardig zijn. U kunt niet zeggen dat Hij Zich teveel rechten heeft toegeëigend of dat Hij u iets heeft onthouden waarop u een onbetwistbaar recht had. Nee, wie durft de Allerhoogste te beschuldigen van onrecht? 'Zou de Rechter der ganse aarde geen recht doen?' (Gen. 18:25) Zijn wetten en oordelen zijn toch altijd volkomen rechtvaardig? Hij is toch een God van

waarheid, bij Wie geen onrecht gevonden wordt? Dat is Hij zeker. Wij dagen u vrijmoedig uit om iets onrechtvaardigs aan te wijzen in de wetten die God aan de mensen gegeven heeft.

(3) U kunt evenmin beweren dat Zijn wetten hard zijn en dat Hij een strenge Rechter is. U kunt niet zeggen dat Hij tot het uiterste gegaan is met u en alles heeft geëist wat Hij zou kunnen vragen. Hij heeft in Zijn wetten uw welzijn op het oog. Iedereen die begrijpt wat God zegt, moet erkennen dat de mensen gezamenlijk met al hun verstand nooit wetten hadden kunnen maken die zo precies beantwoorden aan het doel van de hoge God als de wetten die Hij ingesteld heeft: Zijn eer in het welzijn van de schepping.

4. Uw zonden zijn ook des te zwaarder, omdat ze bedreven zijn zonder hoop op enig voordeel dat zou kunnen opwegen tegen de schade die u daardoor lijdt. Als u nog kon voorwenden dat uw ongehoorzaamheid u groot gewin kon opleveren, dan zou dit misschien niet als excuus kunnen gelden, maar wel medelijden opwekken, omdat de verzoeking u te sterk was. Maar dit kunt en durft u niet te beweren. U weegt 'geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan'. (Jes. 55:2) U kunt er niets mee winnen. U beledigt de God Die u weldaden geschonken heeft zonder enige aanleiding, en dat om iets onbelangrijks. Hij heeft niet met u getwist over de grootste zaken en u twist met Hem over de kleinste dingen. Ja, voor schijnbaar genot durft u Zijn toorn op te wekken.

5. U zondigt, ondanks de meest plechtige geloften om dit niet te doen. Daarom zouden wij ook kunnen zeggen dat u meined gepleegd hebt. U staat nu allemaal voor het aangezicht van de Heere en u hebt plechtig beloofd om de Heere alle dagen van uw leven te vrezen, te gehoorzamen en te dienen. Toen u aan de Heere werd opgedragen in de doop, kwam u onder de gelofte om God te dienen. Door uw aanwezigheid bij de openbare samenkomsten van Gods volk, sinds u volwassen bent, hebt u deze geloften plechtig erkend en bekrachtigd. Ondanks dat alles hebt u echter gezondigd tegen God, uw Verbondsgod. Daarom staat u ook schuldig aan meined. U hebt de eed veracht en het verbond met uw God verbroken.

6. U hebt gezondigd en blijft in uw zonde tegen God volharden. U verklaart desondanks nog steeds dat u Hem trouw bent en dat u Zich aan Hem onderwerpt. Daardoor maakt u zich ook schuldig aan verschrikkelijke huichelachtigheid en spot, zoals het goddeloze volk waarmee de profeet Maleachi te maken had. Zij handelden trouweloos met God, vermoedden Hem met hun goddeloosheid, beroofden God van wat Hem toekwam en durfden toch te zeggen dat ze onschuldig waren. Het hele boek Maleachi is een aanklacht tegen de Joden vanwege deze zonden die hun schuld verzwaarden. Toch hielden ze vast aan hun belijdenis en daagden ze God uit om te laten zien waarin ze hun plicht verzuimd hadden. Zo is het ook met u gesteld. In uw aanwezigheid hier ligt ook een uitdaging. Zou u hier – zonder sprekend geweten – zo vrijmoedig durven komen in de nabijheid van de God Die u zo vertoornd hebt, als u niet meende dat God niet weet wat u gedaan hebt of daarover niet vertoornd is?

Nu hebt u gehoord waarvan u beschuldigd wordt. Zoals we al eerder hebben gezegd, beschuldigen wij u niet van een licht misdrijf, maar van de allerzwartste misdaden, zoals atheïsme, afgodendienst, godslastering, roof, rebellie en doodslag en dat tegen de God Die u zoveel weldaden heeft bewezen. U hebt deze zonden gedaan ondanks de vele bijzondere genademiddelen om u daarvan te weerhouden en ondanks de meest plechtige geloften om niet te zondigen. God gaf u niet de minste aanleiding tot de zonde en u had geen enkele hoop op echt gewin. U hebt al deze zonden bedreven, ondanks de vele belijdenissen van het tegendeel.

Hiervan wordt u in hoofdzaak beschuldigd. Hemel en aarde zullen verbaasd staan dat God niet in toorn is neergedaald en een einde met ons gemaakt heeft. Wat zou het voor uitwerking hebben als we allemaal zouden zien dat dit ook voor ons geldt? Dan zouden we in dit huis iets wonderlijks zien gebeuren.

O, zondaren, dit is de aanklacht. Wat hebt u daarop te antwoorden? Bekent u dat u schuldig bent of niet? Ik weet zeker dat iedereen in dit huis zou kunnen zeggen wat Job in hoofdstuk 9:20 zegt: ‘Zo ik mij rechtvaardig, mijn mond zal mij verdoemen; ben ik oprecht, Hij zal mij toch verkeerd verklaren.’ Als u erkent dat u schuldig bent en de aanklacht aanvaardt, hoe kunt u zich dan zo zeker en gerust voelen?

Is het niet vreselijk om te vallen in de handen van de levende God? Zal de straf op zulke misdaden makkelijk te dragen zijn? Ik weet zeker dat niemand dat zal durven zeggen.

Maar mogelijk zullen sommigen van u zeggen: ‘Wij kunnen inderdaad niet ontkennen dat we zondaren zijn. God zij ons genadig, want wij hebben allemaal gezondigd. We hebben echter nooit gedacht – en denken nog steeds niet – dat in elke zonde de afschuwelijke zonden besloten liggen die u hebt genoemd. God verhoede dat we allemaal atheïsten, afgodendienaars, godslasteraars, rovers, doodslagers en meinedige opstandelingen zouden zijn, zoals u hebt gezegd. Nee, we hebben wel gezondigd, maar ons geweten heeft ons nooit beschuldigd van een van die afschuwelijke zonden. Wij geven hun die dit durven te zeggen of te denken het volgende antwoord:

(1) We geloven inderdaad dat het geweten van veel mensen hen nooit beschuldigd heeft van zulke misdaden. Velen van u houden de ogen van hun geweten gesloten in onwetendheid. U durft uw daden niet te brengen bij het licht van een goed ontwikkeld geweten, omdat ze dan bestraft zouden worden. Anderen van u hebben hun geweten in slaap gezondigd of liever misbruikt, zodat het zwak geworden is, niet luid kan spreken of zo afgestompt is dat het helemaal niet meer kan spreken. Maar dit alles is geen bewijs dat u niet schuldig staat aan de genoemde misdaden.

(2) Wie kan beter over de zonde oordelen: God of u? Wie weet het best welk kwaad er in de zonde opgesloten ligt? God weet toch het best hoe Zijn wetten en Zijn gezag geëerbiedigd worden en hoe ze door elke zonde vertrap en geschonden worden? Wij zijn maar van gisteren en weten niet.

(3) Wiens woord zal bestaan, denkt u: Gods Woord of uw woord? God heeft in Zijn Woord verklaard dat de zonde zo kwaad is als wij hebben gezegd. Daarom is dat ook zo. God rekent zo. Niet het oordeel dat *u* over de zonde velt is beslissend, maar *Zijn* eigen oordeel. Wij hebben aan de hand van Gods Woord laten zien dat de zonde zo erg is als wij ze voorgesteld hebben. Als u er lichter over denkt, dan moet u dat doen, maar let op de uitkomst.

II. Getuigen

We zullen nu met behulp van getuigen deze beschuldiging bewijzen

volgens de methode die wij hebben genoemd aan het begin van de toepassing.

Maar voor we hieraan beginnen, moeten we eerst een bezwaar behandelen dat kan worden ingebracht tegen alles wat we bij dit punt bespreken. Sommigen zullen misschien zeggen: 'Waarom zouden we zorgen voor getuigen om een beschuldiging te bewijzen die wordt toegestemd? Wie ontkent dat hij een zondaar is?' Ieder mens zal dat gelijk erkennen. Daarom heeft het schijnbaar geen enkele zin om dat te bewijzen.

(1) Hoewel iedereen erkent dat hij schuldig is, zijn er maar weinig, heel weinig mensen die geloven wat zij zo gemakkelijk hierover zeggen. We erkennen allemaal dat we schuldig staan aan de zonde, maar als we het echt geloofden, dan zouden onze ogen toch vervuld zijn met tranen en ons hart met vrees bezet zijn? Dan zouden onze knieën toch tegen elkaar stoten, zoals bij Belsazar? Dan zou iedereen toch bleek worden en uitroepen: 'Wat zullen wij doen mannen broeders?' (Hand. 2:37) Beslist. Dat dit niet gebeurt, is een duidelijk en onweerlegbaar bewijs dat we niet écht geloven wat we zeggen.

(2) Als we alleen wilden rechtvaardigen wat God heeft gedaan of kan doen om ons te straffen, dan zou de erkenning van de zonde genoeg zijn om het oordeel van de verdoemenis te rechtvaardigen. God zou niet onrechtvaardig zijn als Hij de mensen straft die hun zonde erkennen. Maar we hebben een ander doel. Wij willen proberen u zoveel besef te geven van uw zonden, dat u gaat zoeken naar verlossing.

(3) Daarom moeten we alle middelen gebruiken die enigszins kunnen helpen om dit doel te bereiken. We zullen op alle mogelijke manieren proberen u te doen ontwaken uit de geruste slaap waarin u waarschijnlijk zult doorslapen tot u voor eeuwig verloren bent en er geen herstel of verlichting meer mogelijk is.

Nu dit vooroordeel is weggenomen, zullen we de getuigen tegen u laten voorkomen. We hebben u beschuldigd van de zwartste misdaden en we hebben het krachtigste bewijs dat u schuldig bent. We kunnen uw schuld bewijzen door getuigen die net zo bekwaam en oprecht zijn als welke andere getuige ook. Deze getuigen zijn betrouwbaar en zullen niet liegen, zoals de wijze Salomo in Spreuken

14:5 heeft gezegd: ‘Een waarachtig getuige zal niet liegen.’ Deze getuigen kunnen we niet verdenken van partijdigheid. Ze zouden u nooit aangeraden hebben om te zondigen en hebben er geen genoegen in om u te beschuldigen. Daarom kunnen we ze niet verdenken van kwaadaardigheid of verkeerde en gemene bedoelingen. Van elk van de getuigen die we zullen noemen, zouden we de oprechtheid gemakkelijk kunnen aantonen.

Daarom smeken we u om acht te geven op hun getuigenis. Deze zaak is belangrijk en de gevolgen zijn groot. De getuigen zijn betrouwbaar: het zijn de grootste getuigen in de hemel en op de aarde. U hebt er zelf belang bij. Daarom moet u hier aandacht aan besteden! O, zondaren, uw zonden zijn groot en dat is het bewijs dat we tegen u aanvoeren ook.

1. De Heere getuigt tegen u. Wat Hij vroeger tegen Zijn volk gezegd heeft, zegt Hij ook tegen u, jong en oud, die hier aanwezig bent: ‘Ik ben Degene Die het weet, en een getuige daarvan, spreekt de HEERE.’ (Jer. 29:23) God Die niet liegen kan, beschuldigt u van zonde. ‘Indien wij zeggen dat wij niet gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een leugenaar, en Zijn woord is niet in ons.’ (1 Joh. 1:10) O, zondaren, hier is een Getuige tegen Wie u geen beschuldiging kunt inbrengen. Hij is ons niet slechtgezind: ‘Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo Ik lust heb in de dood des goddelozen! Maar daarin heb Ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn weg en leve.’ (Ezech. 33:11) Zou de Heere enig genoegen kunnen hebben in het verwoesten van het werk van Zijn eigen handen? Beslist niet.

2. Jezus Christus, de eeuwige Zoon van God, de Amen en de getrouwe Getuige, getuigt ook tegen u. Hij is gekomen om van de waarheid getuigenis te geven. Dit is een van de grootste waarheden waarvan Hij getuigt: alle mensen hebben gezondigd en liggen daarom onder het oordeel van de verdoemenis, dat alleen herroepen kan worden door het geloof in de Naam van de eniggeboren Zoon van God. ‘Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in de Naam des eniggeboren Zoons van God.’ (Joh. 3:18) Zelfs de Naam van Christus getuigt hiervan. Hij wordt Jezus genoemd ‘want Hij

zal Zijn volk zalig maken van hun zonden'. (Matth. 1:21) En hoe zou Hij mensen die geen zonden hebben, van hun zonden kunnen verlossen?

3. U bent schuldig, want de Geest der waarheid verklaart dat. Een van de ambten van deze voortreffelijke Persoon van de aanbiddelijke Drie-eenheid is de wereld overtuigen van zonde. 'En Die gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen van zonde.' (Joh. 16:8) Als deze voortreffelijke Getuige nu zou spreken zoals Hij soms heeft gedaan, zouden we geen getuigen meer nodig hebben. Hij zou het bewijs sluitend maken en zorgen dat het aan ons doel beantwoordt. Zo zien we dat er Drie zijn Die getuigen in de hemel en deze grote waarheid verzegelen, de Vader, de Zoon en de Geest. Wij kunnen niet ontkennen wat Zij getuigen. Als twee getuigen hetzelfde zeggen, geldt dat als afdoende bewijs voor elke misdaad, hoe groot ook. 'Indien wij de getuigenis der mensen aannemen, de getuigenis van God is meerder.' (1 Joh. 5:9)

4. Gods plaatsvervanger in uw hart⁵¹ getuigt van de grote, maar pijnlijke waarheid dat u allemaal gezondigd hebt. U getuigt ook tegen uzelf, en hebt dat feitelijk ook gedaan in deze zaak:

(1) Door uw doop. Toen u werd gedoopt, erkende u dat u schuldig was. 'Die gezond zijn hebben de medicijnmeester niet van node, maar die ziek zijn.' (Mark. 2:17) Zo hoeven reine mensen niet gewassen te worden, maar vuile zondaren wel. Wie zichzelf wast, erkent dat hij vuil is.

(2) Door het waarnemen van de inzettingen van het Evangelie. Zo getuigt u dat het waar is dat u gezondigd hebt. Al deze inzettingen dienen toch tot het behoud van zondaren?

(3) Door de naam die u draagt. Daardoor stemt u deze waarheid toe. U wordt 'christenen' genoemd. Als iemand zou zeggen dat u geen christen was, zou u dat hoog opnemen en dat als een ernstige belediging beschouwen. Maar als u een christen bent, en dus tot het volk van Christus behoort, dan bent u ook zondaar, want Hij is gekomen om Zijn volk zalig te maken van hun zonden. (Matth. 1:21)

(4) Is er iemand onder u die ooit gebeden heeft om vergeving van

---

51. Halyburton bedoelt hier het geweten. Noot vertaler.

zonden? Zij die dat nooit gedaan hebben, verdienen beslist de christennaam niet. Zij die het wel gedaan hebben, of ze nu jong of oud, arm of rijk zijn, hebben daarmee tegen zichzelf getuigd. Er zal een dag komen dat uw geweten, dat nu zwijgt of gedwongen wordt om zo zacht te spreken dat u het nauwelijks kunt horen, niet alleen zo luid zal spreken dat u het hoort, maar u ook zal dwingen om deze droevige waarheid zo uit te spreken dat anderen dat duidelijk kunnen horen.

5. De Schrift getuigt dat u hebt gezondigd. Dat staat overal in de Bijbel. Gods Woord is vol van deze ontwijfelbare, droevige waarheid. Lees maar verder tot vers 10 van ons teksthofdstuk. Daar zult u een wolk van getuigenissen vinden. ‘Gelijk geschreven is: Er is niemand rechtvaardig, ook niet een; er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt. Allen zijn zij afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand die goed doet, er is ook niet tot een toe.’ (Rom. 3:10-12) De Heilige Schrift sluit niemand van de nakomelingen van Adam uit. Daarom staat u allemaal schuldig, want de Schrift kan niet gebroken worden. (Joh. 10:35)

6. De dienaren van het Evangelie getuigen dat u gezondigd hebt. Het is ons werk om te getuigen van Gods waarheden. Een van die waarheden is dat alle mensen gezondigd hebben en deze waarheid verkondigen wij.

(1) Het doel van ons ambt. Daaruit blijkt dat dit waar en volkomen zeker is. In 1 Timotheüs 4:16 zegt de apostel ons in weinig woorden dat het doel van de prediking is dat wij onszelf behouden en die ons horen. Als we behouden moeten worden zijn wij zondaren: wij en u die ons hoort. Een ambt dat is ingesteld om zielen te behouden, is een blijvend getuigenis van de waarheid dat alle mensen gezondigd hebben. Als een predikant naar een gemeente gaat, is een deel van zijn taak dat hij namens God getuigt dat alle mensen gezondigd hebben.

(2) Wij geven getuigenis van de waarheid dat u gezondigd hebt, voor zover wij u in Gods Naam en op grond van Zijn Woord verkondigen dat u hebt gezondigd en daarom de heerlijkheid Gods derft.

(3) Wij getuigen van deze grote waarheid als we Christus aan u verkondigen. Want de hele verkondiging van het Evangelie rust op de veronderstelling dat alle mensen gezondigd hebben. Als we u een

zaligmaker aanbieden, zeggen we daarmee dat u verloren bent. Als we u aansporen om naar een arts te gaan, zeggen we dat u ziek bent. Als we u in Christus' Naam bidden en smeken om u met God te laten verzoenen, zeggen we dat u Zijn vijand bent. Tot slot, als we u de vergeving van zonden verkondigen, is dat een heel duidelijk getuigenis dat u zondaar bent en vergeving nodig hebt.

(4) Uit de vrucht van ons werk zal blijken dat u allemaal zondaren bent. Dat zal een van deze twee zijn: of u zult instemmen met de zalige weg tot behoud van zondaren of u zult dat weigeren. Welke weg we ook gaan, de uitkomst zal deze waarheid bevestigen. Als we een gunstig antwoord krijgen, moeten we getuigen dat u Christus, onze Heere, op Zijn eigen voorwaarden hebt aangenomen en dus een zondaar was. Als u Gods raad tegen u verwerpt, dan moeten we u zeggen dat u schuldig staat aan de grootste zonde waaraan de nakomelingen van Adam zich schuldig kunnen maken. Dat is het ongeloof, dat God tot een leugenaar maakt, zoals Johannes zegt: 'Die God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft de getuigenis die God getuigd heeft van Zijn Zoon. En dit is de getuigenis, namelijk dat ons God het eeuwige leven gegeven heeft; en ditzelve leven is in Zijn Zoon.' (1 Joh. 5:10,11)

7. Bovendien getuigt de hele schepping dat allen gezondigd hebben en daarom de heerlijkheid Gods derven. Vooral het deel van de schepping dat u gebruikt, getuigt dat dit van u geldt. De apostel zegt ons dat 'het ganse schepsel tezamen zucht, en tezamen als in barensnood is tot nu toe'. (Rom. 8:22) De schepselen die u dagelijks gebruikt, zuchten. Als uw oren niet doof geworden waren door de zonden, zou u het zuchten horen van de aarde waarop u loopt, het voedsel dat u eet en de kleren die u draagt. Wat is er aan de hand? Wat is de oorzaak hiervan? De apostel zegt ons in vers 20 en 21 van hetzelfde hoofdstuk dat het schepsel aan de ijdelheid en de dienstbaarheid van de verderfenis is onderworpen. 'Want het schepsel is der ijdelheid onderworpen, niet gewillig, maar om diens wil die het der ijdelheid onderworpen heeft; op hoop dat ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods.' Hier zegt de apostel het volgende:

(1) Het schepsel is aan de ijdelheid onderworpen, dat wil zeg-

gen dat het door de mens misbruikt kan worden voor andere doelen dan waarvoor het oorspronkelijk geschapen was. Het is aan de ijdelheid onderworpen, want het mist het doel waarvoor het geschapen is, namelijk de eer van God. In zijn verdorvenheid gebruikt de mens het schepsel zelfs tot oneer van God. (2) Het schepsel is niet vrijwillig aan de ijdelheid onderworpen. Wat een schande! De redeloze schepselen veroordelen de mens. De mens heeft zich vrijwillig aan de ijdelheid onderworpen. Uit vrije wil beoogt hij niet langer het doel waarvoor hij geschapen was. De andere schepselen zijn in dit opzicht passief. Het is hun als het ware opgedrongen. We doen de schepselen geweld aan, als we ze gebruiken om de zonde te dienen. Dit druist tegen hun natuur in, want zij leven nog steeds naar de wetten die God hun in het begin heeft gesteld.

(3) Hoewel deze schepselen door de mens worden misbruikt, blijven ze toch bestaan, alleen omdat God dat zo heeft bepaald. Hij onderhoudt de schepselen, niet om ze aan onze lusten te onderwerpen, hoewel wij dit misbruik maken van Gods goedheid. Hij wil ons echter tot bekering te leiden door het onderhoud van de schepping en door de bewijzen van Zijn onverdiende goedheid.

(4) De apostel zegt dat de schepping met Gods kinderen zal delen in de heerlijke verlossing van de 'dienstbaarheid der verderfenis'. Dat wil zeggen: als Gods kinderen, die Christus ontvangen hebben en van Hem macht gekregen hebben om kinderen Gods genaamd te worden, volkomen verlost zullen zijn van de overblijfselen van de schuld, de macht en de verdorvenheid van de zonde, dan zullen ze niet meer handelen in strijd met het doel dat God met Zijn schepping had. In de hand van de redelijke mens zal het schepsel dan weer een instrument worden om de heerlijkheid van God te tonen, zoals God het had bedoeld.

(5) In vers 22 zegt hij dat de hele schepping zucht, of klaagt omdat ze door de zonde van de mens wordt misbruikt. Hij sluit hier de hele schepping in, opdat niemand die schepselen gebruikt, zou kunnen zeggen dat die klacht niet voor hem geldt. Hoe kan iemand zeggen dat hij niet gezondigd heeft, terwijl alles wat hij geniet, getuigt dat hij gezondigd heeft! O, zondaren, de zon die u beschijnt, zucht dat ze licht moet geven aan een zondaar, die het licht gebruikt als een aansporing om tegen God te zondigen. De aarde waarop u loopt,

zucht onder het gewicht van zondaren. Het voedsel dat u eet, klaagt dat het wordt misbruikt om de lusten van een zondaar te bevredigen en hem de kracht te geven om tegen God te zondigen. Zie Habakuk 2:11 en Jakobus 5:3.

8. De oordelen van God getuigen tegen u. Elke roede die u getroffen heeft, was een getuige van deze droevige waarheid. Ons wordt bevolen om de roede van God te horen. Deze roede van God heeft ons dus iets te zeggen: ‘De stem des HEEREN roept tot de stad (want Uw Naam ziet het wezen): Hoort de roede en Wie ze besteld heeft’ (Micha 6:9) Elke slag van Gods hand spreekt en zegt eerst: ‘U hebt gezondigd en derft de heerlijkheid Gods.’ ‘Want uit het stof komt het verdriet niet voort, en de moeite spruit niet uit de aarde.’ (Job 5:6) We mogen u hier wel vrijmoedig met Elifaz uitdagen om één voorbeeld te noemen van een onschuldige die ooit het minste onrecht of verdriet geleden heeft. Elifaz zegt tegen Job: ‘Gedenk toch, wie is de onschuldige die vergaan zij; en waar zijn de oprechten verdeld?’ (Job 4:7) Hij zegt eigenlijk: ‘Zoek maar in de kronieken van vroeger. Fris uw geheugen op en noem me één voorbeeld van iemand die heeft geleden, terwijl hij geen zondaar was. Ik daag u uit om slechts één voorbeeld te noemen.’ Hij maakte alleen wel een verkeerde toepassing van deze onweerlegbare waarheid, want hij probeerde daaruit af te leiden dat Job een huichelaar was. Deze toepassing nemen wij niet over, maar we erkennen wél deze waarheid en dagen u uit om een voorbeeld te noemen. Onze Heere had geen persoonlijke, maar wel toegerekende zonden, want ‘de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen’ en ‘Hij is om onze overtredingen verwond.’ (Jes. 53:5,6) Zijn lijden is dus op geen enkele manier in strijd met de waarheid dat alleen zondaren lijden. Daarom bewijst uw lijden dat u gezondigd hebt. ‘Want Hij plaagt en bedroeft des mensen kinderen niet van harte.’ (Klaagl. 3:33) Hij heeft er geen behagen in om Zijn eigen schepselen te kwellen en als Hij hen plaagt, is dat vanwege hun zonde. Wij hebben niet het recht te bepalen wat God in Zijn soevereiniteit mag doen, of Hij een onschuldig schepsel mag straffen of bedroeven. Geleerden hebben zich, als ik het zo zeggen mag, als dwazen gedragen en hun tijd verspild met discussies over deze kwestie. Het dient echter niet tot stichting als we deze vraag

naar tevredenheid zouden kunnen beantwoorden. Als iemand mij zou vragen of God een onschuldig schepsel kan straffen of bedroeven, zou ik het volgende antwoorden:

(1) Het is gevaarlijk om te vragen wat God kan doen. Daar moeten we ons in de meeste gevallen van onthouden.

(2) Hij kan geen onschuldig schepsel straffen, want straf veronderstelt schuld.

(3) Bij de schepping heeft God Zijn schepselen een wet als leefregel gegeven die hen rechtstreeks zou leiden tot de hoogste volmaaktheid die met hun natuur gepaard kon gaan. Als zij naar die regel zouden wandelen, dat wil zeggen als zij onschuldig zouden zijn, is het nauwelijks voorstelbaar dat ze zouden falen en hun doel enigszins zouden missen. Misschien vraagt iemand of God in Zijn absolute soevereiniteit niet zou kunnen afstappen van deze manier waarop Hij altijd met Zijn schepselen lijkt te handelen. Waarom beproeft Hij hen? Waarom laat Hij toe dat ze allerlei moeiten ervaren, terwijl ze dicht bij de regel blijven die Hij hun heeft gesteld? Als iemand die vraag stelde, dan zou ik hem een wedervraag stellen:

(4) Kan er binnen het bestek van Gods kennis een voornemen zijn waardoor Hij, zonder Zijn oneindige wijsheid en goedheid te krenken, deze wet zou kunnen verbreken die in elk opzicht zo past bij Zijn wijsheid en goedheid? Wie ja zegt, moet dat voornemen ook noemen. Dan zal hij merken dat dit niet eenvoudig is. Wie nee zegt, geeft een ontkennend antwoord. Dat is heel gevaarlijk, want wie kent de oneindig wijze voornemens die er kunnen zijn in de gedachten van de alwetende God, Wiens wegen en gedachten even ver verheven zijn boven de gedachten van de mens als de hemelen boven de aarde? Maar welke argumenten ook aangedragen kunnen worden in deze discussie, waarmee wij onszelf niet zullen inlaten, zeker is dat we geen voorbeeld kunnen geven van mensen zonder eigen of toegerekende zonden die door God zijn beproefd. Daarom getuigen Gods roeden dat u gezondigd hebt. Spreek, zondaren, hebt u ooit een beproeving gehad in lichaam of geest, persoonlijk, in uw gezin of onder uw familie of kennissen, jong of oud? Welke man of vrouw heeft nooit een kruis gedragen? Ik geloof dat er nauwelijks iemand in de wereld te vinden is die geen klachten of kruisen heeft. Al deze

kruisen getuigen tegen u dat u hebt gezondigd. Want als er geen zonde was, was er ook geen lijden.

9. Tot slot, om niet meer getuigen te noemen, getuigt ook de dood, de koning der verschrikking, tegen u en tegen alle mensen dat zij gezondigd hebben. 'Want de bezoldiging der zonde is de dood.' (Rom. 6:23) Alleen de zonde geeft de dood macht over u. Als iemand van u zou kunnen zeggen dat hij niet aan de dood onderworpen is, dan zou hij enige reden hebben om zich vrij te pleiten van de aanklacht die we tegen u hebben ingebracht. Maar indien niet, dan zullen alle voorwendsels en uitvluchten zinloos zijn. Mogelijk zullen we u door al deze aanzienlijke getuigen die wij opgevoerd hebben, niet brengen tot overtuiging van uw zonden. Maar als de dood, de koning der verschrikking, zijn bewijs zal gaan aanvoeren, zal hij u overtuigen voordat hij klaar met u is, want hij zal u sturen naar de plaats waar u overtuigd zult worden. Maar dat zal u niet tot blijdschap zijn. De dood is de officier van de grote Koning. Als hij u vastgrijpt, arresteert en dagvaart om onmiddellijk te verschijnen voor de rechterstoel in het hoge hof, dan zal uw hart van angst bezwijken. O, zondaren, als u oog in oog zult staan met de dood, die meedogenloze bode, met satan, de scherprechter, met de hel, de plaats van de pijniging, en met de ontzaglijke majesteit van de Rechter van de levenden en de doden, zullen alle andere bewijzen verbleken. Dan zal zelfs het meest geruste geweten ontwaken. Het geweten zal niet alleen getuige, maar ook rechter en scherprechter zijn van hen die niet zullen kunnen bewijzen dat ze een aandeel in Christus hebben en die nooit echt zijn overtuigd van zonde voor de rechtbank van het Woord.

Zo hebben we onze aanklacht tegen u allen persoonlijk onderbouwd door het getuigenis van heel veel getuigen die volkomen betrouwbaar zijn. Daarom is het de hoogste tijd, zondaren, om te bedenken wat u zult antwoorden als u bestraft zult worden.

Tot nu toe hebben we de aanklacht algemeen gehouden. We hebben u allen van zonde beschuldigd, zonder een bepaalde zonde aan een bepaalde groep mensen toe te schrijven. Nu komen we bij het volgende punt dat we bij de behandeling van deze aanklacht zouden aanstippen.

III. Het bewijzen van onze aanklacht

We bewijzen onze aanklacht door in het bijzonder te spreken over het geweten van verschillende soorten mensen om u, zo mogelijk, te brengen tot een besef van uw zonden.

Naar het onderscheid dat de apostel Johannes maakt, kunnen allen die hier in Gods huis zijn onderverdeeld worden in kinderen, jongelingen en vaders of in kinderen, mensen van middelbare leeftijd en oude mensen. Tot de jonge mannen en vrouwen horen alle mensen die – ongeacht of ze een gezin hebben – nog niet achteruitgaan, maar in de bloei van het leven zijn. Ik wil hen allemaal proberen te overtuigen en te brengen tot een besef van hun zonde, en ook van bijzondere zonden. Om dat des te duidelijker te kunnen doen, zal ik vooraf een aantal punten noemen die de weg zullen banen voor alles wat wij hierover willen zeggen.

1. Er zijn twee grote doelen die een mens voortdurend in het oog moet houden: hier op aarde nuttig zijn en hierna gelukkig zijn. We komen niet op de wereld, zoals sommige mensen in hun dwaasheid menen, om daar alleen maar onze tijd door te brengen. Nee, God heeft ons een taak gegeven. We moeten ons allemaal, op onze plaats, inspannen om de eer van God in deze wereld te vergroten. Iedereen heeft meer of minder talenten gekregen. Sommigen heeft de Heere heel veel talenten gegeven, sommigen minder en anderen maar één talent. Alle mensen hebben wel een talent gekregen en als ze dit niet gebruiken, omdat ze vinden dat het maar een onbeduidend talent is, zal het hun zwaar vallen om dit te verantwoorden. Een ontzaglijk oordeel werd uitgesproken over de knecht die maar één talent had, omdat hij daar niet mee gewoekerd had. ‘Werpt de onnutte dienst-knecht uit in de buitenste duisternis; daar zal weinig zijn en knersing der tanden.’ (Matth. 25:30) We zijn niet alleen voor onszelf, maar voor de wereld geboren. Daarom moet het ons doel zijn om nuttig te zijn in de wereld. Bovendien moeten we genoeg aandacht besteden aan wat het belangrijkste is, de zaligheid van onze ziel. Wie niet zorgt voor zijn huisgenoten en het geloof verloochend heeft is erger dan een ongelovige. Hoe is het dan met iemand die niet voor zijn ziel zorgt?

2. Alle gedachten, woorden of werken die niet nuttig zijn en niet hiertoe dienen, zijn zondig. Dat blijkt uit Gods wet en uit de natuur. Als we iets doen, spreken of denken wat niet goed is voor ons tijdelijk of geestelijk geluk, dan zondigen we tegen God. We verspillen het vermogen om te spreken, te denken en te handelen aan iets waar God het nooit voor heeft bedoeld. Dit is een duidelijk voorbeeld van misbruik van een talent dat God ons heeft gegeven. De Heere klaagt dat Jeruzalem ijdele gedachten koestert. ‘Was uw hart van boosheid, o Jeruzalem, opdat gij behouden wordt; hoe lang zult gij de gedachten uwer ijdelheid in het binnenste van u laten vernachten?’ (Jer. 4:14)

3. Ons goede of slechte gedrag in onze jeugd bepaalt grotendeels of we in staat zijn om deze doelen na te jagen. Als we in onze jonge jaren lui, slecht en onverstandig zijn, kunnen we ons als volwassenen vaak niet richten op het doel van ons leven. De kinderjaren en de jeugd zijn als het ware een mal waarin mensen worden gevormd. Zoals ze dan zijn, blijven ze later meestal ook. Daaruit blijkt hoeveel er afhangt van een goede opvoeding van onze kinderen. De wijze Salomo beseftte dit goed, zoals we zien in Spreuken 22:6. Hij zegt daar, geïnspireerd door de Geest van God: ‘Leer de jongen de eerste beginselen naar de eis zijns wegs; als hij ook oud zal geworden zijn, zal hij daarvan niet afwijken.’

4. Wij zien de ondeugden van kinderen vaak door de vingers en keuren ze nauwelijks een berisping waard. Toch zijn ze om twee redenen verwerpelijk. Ten eerste hebben ze een bittere wortel die geen goede vruchten kan voortbrengen. Ik bedoel die boze neiging en verdorvenheid van hun natuur, die hen uitsluitend en voortdurend tot het kwade aanzet. Ten tweede maken die ondeugden hen ongeschikt voor de toekomst. Een slechte gewoonte die we in onze jeugd aangeleerd hebben, kunnen we niet zo makkelijk afleren. Daarvoor is bijzondere genade nodig; anders zullen alle inspanningen en pogingen om te breken met deze slechte gewoonten vergeefs zijn. Als we zondeloos gebleven waren, zoals Adam was, dan zouden we geen weet hebben van de dwaasheden en de uitpattingen waarin kinderen en jongeren zich vaak stortten. Geen van de boze neigingen waardoor zij nu zo vaak gekweld worden, zouden er dan zijn geweest.

5. De wet van God is zeer wijd en uitgestrekt. 'In alle volmaaktheid heb ik een einde gezien, maar Uw gebod is zeer wijd.' (Ps. 119:96) Sommige mensen beelden zich in dat Gods wet nauw is. Dit is een algemeen misverstand. Weinigen, heel weinigen, zien hoe uitgestrekt Gods wet is. Daarom zijn de meeste mensen rein en zuiver in hun eigen ogen, hoewel ze niet van hun ongerechtigheid gewassen zijn. Maar David, de man naar Gods hart, die van God de geestelijke betekenis van de wet had geleerd, dacht hier heel anders over. Voor hem was de wet zeer wijd en uitgestrekt.

(1) De wet gaat niet alleen over onze daden, maar ook over onze woorden en gedachten. Velen van u beelden zich misschien in dat hun ijdele gedachten en woorden niet zo erg zijn, als ze zich maar niet aan verwerpelijke, boze daden schuldig maken. Bedrieg uzelf toch niet in dit opzicht. God oordeelt anders. Het is waar dat Hij gezegd heeft dat Hij alle *werken* in het gericht zal brengen. 'Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed of hetzij kwaad.' (Pred. 12:14). Maar Hij heeft ons nergens gezegd dat woorden en gedachten vrijuit gaan. Integendeel. Hij heeft uitdrukkelijk gezegd dat we rekenschap moeten geven van ijdele woorden. 'Maar Ik zeg u', zegt de Amen en de getrouwe Getuige, 'dat van elk ijdel woord hetwelk de mensen zullen gesproken hebben, zij van hetzelfde zullen rekenschap geven in de dag des oordeels. Want uit uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en uit uw woorden zult gij veroordeeld worden.' (Matth. 12:36.37) En in de eerder aangehaalde tekst, Jeremia 14:4, eist God dat de ijdele gedachten worden weggedaan. Alleen dan zal Hij Jeruzalem verlossen. Als de Joden deze gedachten toelaten, zal de ondergang van de stad dus onvermijdelijk zijn. Want 'de gedachte der dwaasheid is zonde', zoals de Geest ons zegt in Spreuken 24:9. God, Die de harten onderzoekt en de gedachten van verre verstaat, houdt ook boze gedachten voor zonde. Het Woord, dat een oordeler is der gedachten, veroordeelt ook deze verkeerde gedachten. (Hebr. 4:12) Dat hoeft ons niet te verwonderen. De gedachten zijn de bron van alle kwaad. Woorden en daden laten slechts zien wat er in het hart omgaat. In Handelingen 8 bestraft de apostel Petrus Simon de tovenaars voor zijn boze begeerte om de Heilige Geest te kopen, of liever de macht om de gave van de Heilige Geest te schenken door handoplegging. Petrus spreekt ech-

ter niet over Simons woorden, maar over zijn gedachten, omdat de zonde daar begonnen is. 'Maar Petrus zeide tot hem: Uw geld zij met u ten verderve, omdat gij gemeend hebt dat de gave Gods door geld verkregen wordt. Gij hebt geen deel noch lot in dit woord, want uw hart is niet recht voor God. Bekeer u dan van deze uw boosheid, en bid God, of misschien u deze overlegging uws harten vergeven wierd.' (Hand. 8:20-22)

(2) De wet van God gaat over al onze daden, niet alleen die daden die onmiddellijk betrekking hebben op God en op onze naaste of onszelf. Ze gaat ook over de natuurlijke dingen, zoals eten en drinken, ploegen en zaaien en dergelijke bezigheden, die niet zo gemakkelijk onder een van de andere noemers te scharen zijn. De Geest van God zegt ons namelijk dat de ploeging der goddelozen zonde is. (Spr. 21:4)

(3) Gods wet strekt zich ook uit over alle mensen, jong en oud, rijk en arm, hoog en laag. De wet van God geldt voor alle mensen, net zo goed voor kinderen als voor anderen. God merkt het op als wij van Zijn wet afwijken; ook als kinderen dat doen. Ze komen in zonde in de wereld en worden in ongerechtigheid geboren. Ze zijn vervreemd vanaf de baarmoeder. Direct na de geboorte beginnen ze al af te dwalen. Ze sterven in hun zonde. 'Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mij mijn moeder ontvangen', zegt de man die God tot zijn vertrouwen stelde vanaf zijn jeugd. (Ps. 51:5) En in Psalm 58 lezen we dat de goddelozen al dwalen in hun jeugd: 'De goddelozen zijn vervreemd van de baarmoeder aan; de leugensprekers dolen van moeders buik aan.' (Ps. 58:4) De apostel bewijst in Romeinen 5 vanaf vers 12 dat zelfs kinderen zondaren zijn: daarom delen ze in de rampen die ons als gevolg van de zonde overkomen. Dat zou niet zo zijn als de wet zich niet uitstreckte tot de kinderen en niet voor hen gold. In het besef dat Gods wet zich ver uitstreckte, zelfs tot kinderen, klaagde en treurde Augustinus in het eerste deel van zijn Belijdenis, hoofdstuk 7, bitter over de zonden van zijn jeugd, zelfs die zonden waarom de meeste mensen lachen, zoals de onwil en de weigering om aan te nemen wat goed voor hem was. Zelfs over die leeftijd, dus over zijn jeugd, zegt hij: 'Was het niet verkeerd en zondig om met tranen te zoeken wat schadelijk voor mij zou zijn geweest als het mij gegeven was? En om boos te zijn op hen over wie ik niets te zeggen had, omdat

ze niet naar mij wilden luisteren? Ja, om zelfs boos te zijn dat mijn ouders niet naar mij wilden luisteren? Was het niet verkeerd dat ik zelfs degenen die in elk opzicht boven mij stonden, probeerde te slaan, omdat ze mij niet wilden gehoorzamen in die dingen waarin ze niet naar mij konden luisteren zonder mij of een ander te benadelen?’ Zo zien we dat deze heilige man die dingen als zonde beschouwde die andere mensen onschuldig vinden en weglachen. Als God ons net zo duidelijk zou laten zien hoe verdorven onze natuur en hoe uitgestrekt de wet is, dan zouden we er hetzelfde over denken. We zouden hier nog meer bewijs van kunnen geven, als het nodig was om meer te zeggen dan ik al heb gedaan.

6. In het spreken over deze drie groepen mensen, kunnen we misschien veel zonden opnoemen. Daarom zullen we hier één keer bewijzen dat alles wat wij bij een van deze groepen zullen noemen zonde is. Het zou ons te lang afleiden en bezighouden als we wilden bewijzen dat alle daden die we zullen opsommen bij de verschillende categorieën zonde zijn. Dat valt echter niet meer te betwisten als we, naast wat al is gezegd, stilstaan bij deze drie onweerlegbare Schriftuurlijke waarheden:

(1) Als uw hart niet door genade is vernieuwd, is alles wat u doet, denkt of zegt, zonde. Het is duidelijk dat de Heere dat bedoelde in Mattheüs 7:18: ‘Een goede boom kan geen kwade vruchten voortbrengen, noch een kwade boom goede vruchten voortbrengen.’ Daarom zijn niet alleen de gedachten van de goddeloze zonde, maar ook zijn ploegen en zelfs zijn offer. (Spr. 21:4)

(2) Wat niet is gericht op Gods eer, is zonde. ‘Hetzij dan dat gijlieden eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het al ter ere Gods.’ (1 Kor. 10:31)

(3) Alles wat niet is gericht op Jezus Christus, als de Enige in Wie wij en onze werken aangenomen kunnen worden, is zonde. ‘En al wat gij doet met woorden of met werken, doet het alles in de Naam van de Heere Jezus, dankende God en de Vader door Hem. (Kol. 3:17) Alles wat wij aanstippen, zal in strijd zijn met alle drie de punten of met één ervan en daarom zondig zijn. We zullen echter niet altijd van al deze daden afzonderlijk bewijzen dat ze zondig zijn of de geboden benoemen die we daardoor overtreden.

7. Ten slotte zijn mensen van middelbare leeftijd of ouderen vaak evenzeer betrokken bij deze jeugdzonden als de kinderen zelf, omdat zij ook eens zo waren. Jongeren en ouderen zijn eens kinderen geweest en daarom staan ze schuldig aan de zonden van de jeugd. Oude mensen zijn eens jong geweest. Dus hebben ze ook jeugdzonden gedaan. Daarom moet u allemaal, ook de oudste mensen, ter harte nemen wat we tegen elkaar zeggen. Want wie oud is, is eenmaal jong geweest en wie jong is, wordt misschien wel oud.

a. Kinderen

Nu de belemmeringen weggenomen zijn, wil ik in het bijzonder de kinderen van de gemeente die hier aanwezig zijn, aanspreken en proberen te overtuigen.

Kinderen en jongeren die hier vandaag onder mijn gehoor zitten, luister naar mij. Ik heb een boodschap van God voor jullie. Die God Die de hemelen en de aarde geschapen heeft, Die jullie geschapen heeft en dagelijks voedt, heeft mij vandaag tot jullie gezonden, tot ieder van jullie, zo persoonlijk alsof ik jullie allemaal bij naam en toenaam had genoemd, om een verdrietige boodschap te brengen. Jullie hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods, zelfs de jongste van jullie. Jullie hebben zonden gedaan waarom God je zeker met lichaam en ziel zal storten in het helse vuur, als je geen vrede sluit met God door Jezus Christus. Jullie hebben misdaden begaan. Daarom is God zo boos op jullie dat Zijn hart niet vervuld zal zijn met medelijden en Zijn oog jullie niet zal sparen, tenzij jullie Christus tot je deel krijgen. Zodra jullie de laatste adem uitblazen, en niemand weet hoe spoedig dat zal zijn, zal Hij jullie zonder genade in de hel werpen om daar voor altijd gekweld te worden. Als jullie niet zo dwaas waren, zouden jullie nooit meer spelen of vrolijk zijn tot je vrede met God zou hebben. Om duidelijk te maken dat ik jullie de waarheid vertel, zal ik jullie laten zien aan welke zonden jullie schuldig staan voor God.

1. Jullie zijn als zondaren geboren. (Ps. 51:7) Jullie ouders waren allemaal zondaren. Net als jullie vaders, zijn jullie ook zondaren, want 'wie zal een reine geven uit de onreine? Niet één.' Dat zegt God door de mond van Job. (Job 14:4) Toen jullie in de wereld kwamen, had God jullie allemaal naar de hel kunnen sturen, want toen al

waren jullie allemaal zondaren. Hoewel God jullie toen niet naar de hel gestuurd heeft, kan Hij dat wel doen. Wie weet hoe spoedig. Let er maar eens op. Elke dag kunnen jullie horen van het sterven van iemand die kortgeleden even waarschijnlijk in leven zou blijven als jullie, iemand die even jong en gezond was als jullie. Als God zal komen en jullie door de dood zal oproepen, wat zal er dan van jullie worden als je nog niet met God verzoend bent? Jullie zullen allemaal naar de hel gestuurd worden.

2. Zeg mij, hebben jullie ooit geweigerd te doen wat jullie ouders, jullie vaders en moeders, jullie hadden opgedragen? Herinneren jullie je niet dat jullie vaders, moeders of meesters, of misschien jullie predikant vanaf de kansel, jullie hebben gezegd dat jullie bepaalde dingen moesten doen, zoals lezen, bidden, goede leerlingen zijn of doen wat jullie vader en moeder jullie hadden opgedragen? En hebben jullie dat toch geweigerd? Dit is een zonde tegen God. Geloof het, lieve kinderen, er zijn kinderen zoals jullie die in de hel branden, omdat ze hun ouders niet hebben gehoorzaamd. Ze huilen en roepen, maar God zal hen er nooit meer uit laten.

3. Heeft niemand jullie ooit bestraft voor iets wat jullie hebben gedaan? Hebben jullie vader en moeder je nooit verteld dat vloeken, liegen of het verzuimen van het gebed, zonde zijn en jullie daarom in de hel zouden komen, als jullie je leven niet beterden? Waren jullie boos op hen als ze dat deden? Waren jullie niet blij als jullie weg konden van hen die zulke dingen tegen jullie zeiden? Kwam jullie hart niet in opstand tegen hen? Dat is ook een grote zonde. Als deze zonde niet vergeven wordt, zal God jullie daarom zeker in de hel werpen. 'De tucht is onaangenaam voor degene die het pad verlaat, en die de bestraffing haat, zal sterven.' (Spr. 15:10)

4. Zeg mij, hebben jullie nooit op wraak gezind of gewild dat iemand die jullie kwaad gedaan had, daarvoor zou boeten? Waren jullie niet geërgerd en hebben jullie niet geprobeerd het hun betaald te zetten? Wilden jullie hen diep in je hart niet doden of kwaad doen? Dit is een ernstige zonde, want God heeft ons verboden om onszelf te wreken.

5. Zeg mij, hebben jullie wel eens kwaad gesproken van iemand? Hebben jullie je vrienden weleens uitgescholden? Als jullie boos waren op jullie burens of vrienden, hebben jullie hen dan soms beledigd en bespot? Ik ben bang dat de meesten van jullie dat niet kunnen ontkennen. Dat is ook zonde. Onze Heere heeft gezegd dat wie zijn broeder dwaas noemt, strafbaar zal zijn door het helse vuur. (Matth. 5:22)

6. Zijn jullie nooit blij geweest dat jullie uit het oog van jullie vader, moeder of meester waren, zodat jullie je eigen zin konden doen en ook dingen konden uithalen die jullie niet onder hun ogen durfden te doen? Dat is puur atheïsme. Jullie geloofden niet dat God overal is, anders zouden jullie de moed niet gehad hebben om in Zijn tegenwoordigheid te doen, wat jullie in bijzijn van jullie ouders niet durfden. (Vergelijk Psalm 14:1 met Romeinen 3:10 en 23).

7. Zijn jullie weleens blij geweest als de dag des Heeren voorbij was of ten minste wanneer de preek beëindigd was, zodat jullie je vrijheid weer terugkregen? Was het voor jullie een last om zo lang in de kerk te zitten? Dat is een grote zonde. Het was een van de redenen waarom de Heere met Zijn eigen volk twistte. (Mal. 1:13; Jes. 43:22; Amos 8:5) Dan worden we moe van het goede, tegen het uitdrukkelijke gebod van God in. (Gal. 6:9)

8. Zeg mij, zijn jullie in gedachten niet met andere dingen bezig geweest als jullie in de kerk naar een preek luisterden? Hebben jullie niet gedacht aan sport en vermaak? Dit is een andere zonde waaraan jullie schuldig staan. Wie tot God nadert met zijn lippen, maar zijn hart ver van Hem houdt, is in Gods oog een spotter.

9. Bidden jullie 's morgens en 's avonds tot God? Ik vrees dat velen dit nalaten. Vertel me, lieve kinderen, wat zal er worden van hen die niet bidden? God zegt dat zij Hem vergeten en dat 'de goddelozen zullen terugkeren naar de hel toe, alle godvergetende heidenen.' (Ps. 9:18)

10. Liegen en zweren jullie en maken jullie zo ijdel gebruik van de Naam van God? Hebben jullie nooit bij de Naam van God gezworen in jullie gewone gesprekken? Hebben jullie weleens gelogen om een

fout goed te praten of te verbergen? Dat zijn ook zonden en God heeft gezegd dat het deel van de leugenaars en vloekers zal zijn in de poel die brandt van vuur en sulfere. (Openb. 21:8)

11. Ik wil jullie nog één vraag stellen. Zijn jullie nooit gaan spelen als je eigenlijk had moeten bidden? Let op, jullie weten dat jullie dat wel eens gedaan hebben. Hoe denken jullie dat het einde zal zijn van hen die dat doen? Omdat jullie God niet zoeken, zal Hij jullie niet behouden. Hij zal jullie verwerpen, als jullie Zijn hulp het meest nodig hebben.

Lieve kinderen, jullie hebben een grote plaats in mijn hart. Ik zou graag zien dat jullie allemaal van de hel verlost worden. Ik heb jullie je zonden voorgehouden, omdat ik jullie welzijn op het oog heb. Voor ik afscheid neem, zal ik eerst enkele vragen stellen om jullie wakker te schudden. Vervolgens zal ik jullie raadgeven. Ten slotte zal ik jullie aansporen om deze gegeven raad op te volgen.

Ten eerste wil ik dus enkele vragen stellen en ik smeeek jullie om daar goed naar te luisteren.

(1) Zeg eens, hebben jullie ooit aan de dood gedacht? Kijk eens in een open graf. Jullie zullen daar geen levende zien die kan spreken, wandelen en alle andere dingen doen waartoe jullie nog steeds in staat zijn. Daar vind je niets anders dan beenderen en stof. Binnenkort zal het met jullie precies zo gesteld zijn. Jullie moeten sterven. Ongetwijfeld hebben jullie wel gehoord van enkele vrienden of andere kinderen die gestorven zijn. Je weet niet of je de volgende zult zijn.

(2) Als jullie aan de dood denken, wat denken jullie dan dat er van jullie zal worden, als de zonden die jullie gedaan hebben en waarover ik jullie gesproken heb, niet vergeven zijn? Dan zullen jullie zeker naar de hel gaan. O, kunnen jullie vertellen hoe het in de hel is? Het is echt een verschrikkelijke plaats. Jullie zouden het misschien verschrikkelijk vinden als iemand jullie vinger in het hete vuur zou houden en dat is ook zo. Hoe groot zal dan de pijn zijn die jullie zullen lijden als God jullie, met ziel en lichaam, in het helse vuur zou werpen? Dit zal zeker jullie deel zijn als jullie geen genade ontvangen.

(3) Als jullie eenmaal in de hel zijn, denken jullie dan dat je daar ooit weer uit zult komen? Ik verzeker je dat God heeft gezegd dat dit niet

zal gebeuren. Je kunt huilen tot je hart ervan breekt, maar God zal je niet horen. Gods oog zal je niet sparen. Zijn hart zal geen medelijden met je hebben.

Ten tweede zal ik jullie daarom vertellen wat jullie moeten doen als jullie aan de hel willen ontkomen, door goede raad te geven.

(1) Als jullie vanavond thuis komen, moet jullie je terugtrekken op een stille plaats en daar in het gebed tot God naderen. Zeg met de ellendige, bekommerde tollenaar: 'O God, wees mij zondaar genadig!' (Luk. 18:13) Zeg: 'Heere, U hebt een nieuw hart beloofd aan zondaren zoals ik. Ik heb een nieuw hart nodig, want mijn hart is heel slecht. Heere, geef mij Christus. Verlos mij van mijn zonden om Christus' wil.' Wie weet of de Heere, Die de leeuwen en de raven hoort als zij om voedsel roepen, jullie zal horen?

(2) Kunnen jullie de Bijbel of de Catechismus lezen? Doe dat dan! Maar ga voor het lezen eerst tot God en bid Hem of Hij ze voor je wil zegenen en je zal leren begrijpen wat je leest.

(3) Jullie moeten nooit liegen, zweren of de sabbat ontheiligen. Jullie moeten niet meer de zonden doen waarover ik zojuist heb gesproken.

(4) Mijd het gezelschap van mensen die liegen, zweren of de sabbat ontheiligen. Wie hun gezelschap zoekt, zal door God verdeld worden. 'Die der zotten metgezel is, zal verbroken worden.' (Spr. 13:20)

(5) Luister naar hen die jullie onderwijzen en volg hun goede raad op. 'Die met de wijzen omgaat, zal wijs worden.' (Spr. 3:20)

(6) Bid tot God, zodra jullie 's morgen aangekleed zijn en voor jullie je 's avonds weer uitkleden. Neem deze raad ter harte.

Ten derde zal ik nu enkele dingen noemen die jullie kunnen opwekken om deze raad op te volgen.

(1) God heeft beloofd dat zij die Hem vroeg zoeken, voorspoed zullen hebben. 'Ik heb lief die Mij liefhebben; en die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden.' (Spr. 8:17)

(2) God heeft een groot behagen in hen die Hem vroeg zoeken. Hij prijst hen zeer en heeft de namen laten optekenen van enkele jongbekeerden: Abia, in het huis van de goddeloze Jerobeam, en Josia, die zeer geprezen wordt omdat hij al vroeg God vreesde. 'Want in het achtste jaar zijner regering, toen hij nog een jongeling was, begon hij

de God van zijn vader David te zoeken.' (2 Kron. 34:3) Dit is op schrift gesteld om anderen aan te sporen om de Heere vroeg te zoeken.

(3) In de dagen van Zijn vlees was Jezus Christus zeer gewillig om de kleine kinderen die tot Hem gebracht werden, met de teerste liefde te ontvangen. Toen de discipelen hen wilden tegenhouden, bestrafte Hij hen: 'Maar Jezus dat ziende, nam het zeer kwalijk en zeide tot hen: Laat de kinderkens tot Mij komen en verhindert hen niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods. En Hij omving hen met Zijn armen, en de handen op hen gelegd hebbende, zegende Hij dezelve.' (Mark. 10:14,16) En ik kan jullie verzekeren dat Hij nu niet minder vriendelijk is dan Hij toen was, want Hij is gisteren en heden, en tot in eeuwigheid Dezelfde. Als Hij zo vriendelijk was tegen de kinderen die tot Hem gebracht werden, hoe zal Hij dan zijn voor hen die zelf tot Hem komen? O, als jullie wisten hoe goed Hij is, zouden jullie geen rust hebben tot jullie zouden horen waar Hij te vinden is. Dan zouden jullie tot Hem gaan en ik durf te beloven dat jullie welkom zijn.

(4) Ten slotte wil ik het volgende tot jullie bemoediging zeggen. Als jullie God vroeg zoeken, zullen jullie ook een plaats krijgen onder de kinderen aan wie het Koninkrijk der hemelen gegeven zal worden. God zal jullie zegenen, Zijn volk zal jullie zegenen en alle geslachten zullen jullie zalig noemen.

Tot zover heeft mijn liefde tot jullie ziel mij gebracht. Ik zou graag willen dat jullie behouden worden. 'Mijn kinderkens, die ik wederom arbeid te baren, totdat Christus een gestalte in u krijgje.' (Gal. 4:19) O, verblijd mijn hart, verblijd het hart van mijn grote Meester en van alle kinderen van God. Verheug het hart van je ouders door te luisteren naar deze goede raad. Ik weet zeker dat dit de wens van jullie ouders is, als ze niet erger zijn dan de beesten. Kort gezegd: zoek God en red je ziel.

Tot zover ons woord aan de kinderen, de eerste groep die we hebben aangesproken. Omdat ze nog jong en teer zijn, ben ik anders te werk gegaan dan ik in de inleiding tot deze toepassing heb beschreven. Met de hulp van de Heere, zal ik in het vervolg wel deze benadering kiezen. Mogelijk vinden sommige volwassenen dit langdradig en onaangenaam, omdat er niets is gezegd wat ze nog niet wisten. Ze menen dat er niets bij is wat ouders niet aan hun kinderen zouden kunnen

vertellen. Maar wij antwoorden hun dat de prediking niet is bedoeld om het gehoor te strelen met nieuwe ontdekkingen, maar om het hart te veranderen door de oude, en toch nieuwe waarheden van God die nooit oud zullen worden voor hen die de kracht daarvan hebben ervaren. Bovendien hebben kinderen net als zij een ziel. Hun ziel is niet minder kostbaar dan de ziel van volwassenen. Zowel kinderen als volwassenen zijn aan onze zorg toevertrouwd. Het heeft de Heere soms behaagd het hart van kinderen te raken door zulke bekende toepassingen. We moeten alle mensen alles zijn om sommigen voor Christus te winnen. Tot slot moeten wij tegen deze mensen zeggen dat wij, vanwege het eerder aangehaalde gebod van de Heere, de kinderen moeten aansporen om tot Hem te komen. Daarom moeten we hen ook aanspreken, en wel op een manier die enigszins past bij hun mogelijkheden. Wat voor u oud is, kan voor hen nieuw zijn. Een druppel van de invloed van Gods Geest kan er zelfs voor zorgen dat deze waarheden die u al kende, een nieuwe en betere smaak krijgen dan ze hadden.

b. Jonge mensen en mensen van middelbare leeftijd

Ik zal me nu richten tot hen die van kind jongere geworden zijn of die al de middelbare leeftijd bereikt hebben. Ik zal proberen u van schuld te overtuigen. Hiervóór heb ik aangetoond dat u schuldig bent, nu zal ik u zeggen waaraan u schuldig bent en daarbij ook enkele bijzondere zonden noemen. Ik heb u verteld, nee bewezen, dat u met zonden bevuurd bent. Nu zal ik als het ware elke vlek en smet precies aanwijzen. Ik heb u al duidelijk gemaakt dat u gezondigd hebt. Nu zal ik u meenemen naar de plaatsen waar u gezondigd hebt, zodat u de aanklacht niet naast u neer kunt leggen. U bent nu in Gods huis.

1. Daarom zullen we nu onderzoeken hoe u zich hier gedraagt. U bent hier vaak geweest. U hebt u vaak gesteld voor God en voor Zijn volk. Als echter nauwkeurig zou worden onderzocht hoe u naar de kerk gaat, vrees ik dat zou blijken dat u daarin een zondaar bent voor God. In de Naam van God, Wiens voorhoven u betreedt, zal ik enkele vragen aan uw geweten leggen.

(1) Wat brengt u meestal hier? Komt u om te offeren aan de afgod van de wereld, de gewoonte, omdat wegblijvers met de nek worden

aangekeken? Of komt u om uw geweten, dat u niet met rust zou laten als u wegbleef, de mond te snoeren? Komt u om te zien en gezien te worden? Of alleen om uw nieuwsgierigheid te bevredigen? Ik vrees dat velen van u om die reden komen. Als dat zo is, staat u schuldig voor God, Die eist dat u met een ander doel zou komen, namelijk om Hem te verwachten, om Zijn sterkte en eer te aanschouwen in Zijn heiligdom, zoals Zijn volk vroeger mocht doen.

(2) Wat doet u hier als u gekomen bent? Hoort u Gods Woord aan alsof het slechts een verhaaltje is? Legt u de waarheid naast u neer en past u deze op anderen toe? Laat u uw gedachten afdwalen over de bergen der ijdelheid door naar andere dingen en mensen te kijken? Let u meer op de manier waarop de waarheid gebracht wordt dan op de waarheid van God zelf? Besteedt u meer aandacht aan het middel dan aan de stem van God? Laat uw geweten spreken en ik weet zeker dat u zult zien dat u schuldig bent aan veel van deze zonden.

(3) Ik wil u vragen wat de vruchten zijn van dit naderen tot God. Wat heeft de komst naar Gods huis u gebracht? Krijgt u overtuigingen en legt u die naast u neer? Wordt u opgeroepen tot bekering en slaat u daar geen acht op? Hoort u bestraffingen en hebt u daar een afkeer van? Krijgt u lessen en vergeet u die? Wie van u kan zeggen dat hij vrij is van deze zonden? Deze zonden worden bedreven in tegenwoordigheid van God. Zijn eer en heerlijkheid zijn daar bijzonder mee gemoeid, want die worden daardoor erg gekrenkt.

2. Ik zal vervolgens spreken over uw beroep en onderzoeken hoe u daarin werkzaam bent. Ik ga ervan uit dat u allemaal een eerzaam beroep hebt. Als er mensen zijn die geen beroep hebben, is dat zonde, omdat ze daardoor Gods talenten verkwisten. Zo staan ze open voor alle zonden. Wie een beroep heeft, vraag ik enkele vragen te beantwoorden over zijn handel en wandel.

(1) Hebt u God wel om raad gevraagd bij de keuze van uw beroep? Hebt u geprobeerd na te gaan waartoe God u riep? God roept iederen tot zijn eigen beroep, door hem bijzondere gaven of talenten te schenken en te zorgen voor de juiste omstandigheden, door de wegen naar alle andere beroepen af te snijden of door een andere leiding van Zijn voorzienigheid. We moeten daarom proberen te onderzoeken wat Gods wil en onze plicht is in ons beroep. God geeft ons het bevel

om Hem te kennen in al Zijn wegen. 'Ken Hem in al uw wegen, en Hij zal uw paden recht maken.' (Spr. 3:6) Hebt u in deze stap, ik bedoel bij de keuze van uw beroep, de Heere gekend? Ik vrees dat maar weinig mensen durven te zeggen dat ze hun knieën gebogen hebben om te smeken om Gods leiding. Dan hebben uw ongerechtigheden u gevonden.

(2) Doet u uw werk voor Gods aangezicht? Spant u zich in om te onderzoeken hoe u God daarin kunt verheerlijken? Alles wat we doen, moeten we doen tot Gods eer. Als u uw geweten laat spreken, zullen velen van u beseffen dat u in uw werk nog nooit Gods eer hebt bedoeld. U staat dus schuldig, niet slechts aan één zonde, maar aan een aaneenschakeling van zonden vanaf uw geboortedag tot nu toe.

(3) Ervaart u uw afhankelijkheid van God voor een zegen over het werk van uw handen? Wie van u durft te zeggen dat hij de zegen op zijn werk van God verwacht, hoe ijverig hij de middelen ook gebruikt? Smeekt u ernstig of de Heere het werk van uw handen wil zegenen en u daarin voorspoedig wil maken?

(4) Aan wie schrijft u uw succes toe? Als de Heere het werk van uw handen zegent, dankt u Hem daar dan hartelijk voor? Durft u te zeggen dat u God, Die u deze weldaden schenkt, prijst en dat u ootmoedig wandelt voor Hem Die zelfs goed is voor ondankbare en zondige mensen? Heeft Hij dat niet bewezen door u in uw werk voorspoedig te maken?

(5) Als u voorspoedig bent in uw werk, wat is dan de vrucht daarvan? Brengt het u tot een wandel in Gods wegen en maakt het u ootmoediger? Of maakt het u hoogmoedig? Vergeet u uzelf? Vergeet u de Heere? Brengt u alles wat God u zo genadig heeft gegeven door in de dienst van de zonde? Als u deze vragen ernstig aan uw hart legt, zult u ongetwijfeld veel zonden ontdekken.

3. Vervolgens zullen we nagaan hoe u in de wereld wandelt en zien of u daar schuldig staat aan zonde. Ik wil u een aantal dingen voorhouden die betrekking hebben op uw wandel in de wereld.

(1) Ik vraag u: Welk gezelschap kiest u? Verkiest u het gezelschap van hen die God vrezen of het gezelschap van ongelovige mensen? Ik weet zeker dat velen van u schuld zullen vinden als ze hun hart eerlijk onderzoeken. Uw geweten kan getuigen dat u heel vertrouwelij

omgaat met mensen die niet godsdienstig zijn en die God niet vrezen. U slaat geen acht op de woorden die de wijze Salomo lang geleden sprak: 'Die met de wijzen omgaat, zal wijs worden; maar die der zotten metgezel is, zal verbroken worden.' (Spr. 13:20) En in Gods ogen zijn alle ongelovige mensen dwaas. Dat betekent echter niet – een gevaarlijke fout die sommigen maken – dat we de omgang met ongelovige mensen in het maatschappelijk verkeer of met ongodsdienstige burenen verbieden. Die omgang is niet alleen geoorloofd, maar we zijn daartoe ook verplicht. Niet alleen wordt dit in de Schrift geboden, maar ook verplicht de wet van de natuur ons daartoe. We weten zeker dat God ons nooit iets heeft geboden wat daarmee in strijd was. Integendeel. We zien dat er in dit opzicht een grote overeenkomst is tussen de wet van de natuur en de dienst van God. Als ongelovige mensen ons bezoeken, mogen wij ook bij hen op bezoek gaan en vriendelijk met hen omgaan. Tot deze vriendelijkheid roept Petrus ons op: 'En eindelijk, zijt allen eensgezind, medelijdend, de broeders liefhebbende, met innerlijke barmhartigheid bewogen, vriendelijk.' (1 Petr. 3:8) Vragen naar elkaars gezondheid, elkaar af en toe een bezoek brengen en onze medemensen vriendelijk tegemoet treden: sommige mensen vinden het een bewijs van een nauwgezette wandel en een grotere volmaaktheid als we dat contact afwijzen. Het is echter heel anders. In de ogen van onze grote Heere en Meester, de beste Rechter, is het tegendeel volmaakt: 'En indien gij uw broeders alleen groet, wat doet gij boven anderen? Doen ook niet de tollenaars alzo? Weest dan gijlieden volmaakt, gelijk uw Vader, Die in de hemelen is, volmaakt is.' (Matth. 5:47,48) Duidelijk is dat een christen in alle opzichten een voorbeeld zou moeten zijn voor anderen. Hij moet altijd herkenbaar zijn in zijn gedrag. Als u alleen vriendelijk omgaat met mensen die dezelfde overtuiging hebben en die in alle opzichten hetzelfde handelen, waarin bent u dan een voorbeeld voor tollenaars en zondaren, de meest goddeloze zondaren die er op de wereld zijn? Zelfs tussen dieven en rovers is er enige omgang en vriendelijkheid. De christelijke volmaaktheid vraagt echter een ruimer hart. We moeten vriendelijk zijn voor alle mensen, en als het nodig is alle liefdesplichten vervullen. Daarbij hoort zeker de omgang in het maatschappelijk verkeer en burenencontact, waarover de apostel geen twijfel laat bestaan: 'En indien u iemand van de ongelovigen noodt, en gij daar gaan wilt,

et al wat ulieden voorgesteld wordt, niets ondervragende om des gewetens wil.' (1 Kor. 10:27) Zo zien we dat christenen vriendelijk met ongelovigen mogen omgaan. Als ze dat niet doen, kunnen ze de dienst van God in diskrediet brengen en een oorzaak zijn dat er kwaad van gesproken wordt. Dat is in strijd met de geest van het Evangelie en met de vele uitdrukkelijke geboden die we hebben, namelijk dat we het Evangelie moeten versieren (Tit. 2:10) en zo moeten wandelen dat we een getuigenis nalaten in het geweten van andere mensen. Het getuigt zelfs tegen de goedheid van God en maakt Zijn dienst te schande, alsof die ons enghartig zou maken en ons zou aanzetten om de plichten na te laten die we ijverig zouden moeten vervullen. Maar hoewel onze woorden de onchristelijke strengheid van sommige mensen veroordelen, zijn ze geen verdediging van de verkeerde keus om goede vrienden te worden met ongelovigen en dagelijks met hen om te gaan. Nee, daarvoor moeten we ons wachten. Als we dat doen, verzaken we onze plicht en hebben we geen reden om te verwachten dat God ons zal bewaren. Wie dagelijks omgaat met zulke mensen, heeft reden om te vrezen dat de Heere zal toelaten dat hij net zo wordt als zij zijn. En ik vrees dat velen van u zo vertrouwelijk met ongelovigen omgaan.

(2) Ik wil u vragen in welk gezelschap u het liefst verkeert. Dat is een goede graadmeter van de gesteldheid van uw hart. Zonder twijfel is het zonde als wij het liefst met ongelovige mensen omgaan. Sommigen gedragen zich in het gezelschap van godvrezende mensen alsof ze in boeien geketend waren. Als ze weer bij hun vrienden zijn, voelen ze zich op hun gemak en zijn ze weer blij, zoals iemand die uit de boeien bevrijd is. Is hier iemand wiens geweten zegt dat hij ook bij deze mensen hoort? Lees dan Psalm 1:1 en u zult zien hoe anders u zich zou moeten gedragen.

(3) Ik wil u verder vragen welke gesprekken u het liefst voert. Sommige mensen verkeren misschien wel graag in het gezelschap van kinderen van God. Dat is echter niet vanwege hun geestelijke gesprekken, maar omdat ze vriendelijk, bescheiden, geleerd of verstandig zijn. Verkeert u graag in gezelschap van godvrezende mensen omdat ze geestelijke gesprekken voeren? Ik vrees dat weinigen dat kunnen zeggen. Daarom kunnen maar weinig mensen zeggen dat ze in dit opzicht rein zijn. Ik zal niet proberen alle zonden in onze gesprekken

aan de orde te stellen. Daar zou geen eind aan komen. Ik wil u alleen vragen elke avond één of twee vragen over uw gesprekken aan uzelf te stellen. Dan zult u daarin veel zonden ontdekken.

[1] Stel uzelf de volgende vragen: Hoe heb ik mij in gezelschap gedragen? Heb ik mijn tong in bedwang gehouden? Heb ik die vandaag in gezelschap van anderen bewaard voor ijdele, doelloze, vruchteloze gesprekken? 'Indien iemand onder u dunkt dat hij godsdienstig is, en hij zijn tong niet in toom houdt, maar zijn hart verleidt, dezès godsdienst is ijdel.' (Jak. 1:26) Daarom is alles wat hij doet, zonde.

[2] Heb ik geprobeerd anderen door mijn gesprekken te stichten? 'Geen vuile rede ga uit uw mond, maar zo er enige goede rede is tot nuttige stichting, opdat zij genade geve dien die ze horen.' (Ef. 4:29)

[3] Heb ik van niemand kwaadgesproken? 'Vermaan hen (...) dat zij niemand lasteren (...). Want ook wij waren eertijds onwijs, ongehoorzaam, dwalende, menigerlei begeerlijkheden en wellusten dienende, in boosheid en nijdigheid levende, hatelijk zijnde en elkander hatende.' (Titus. 3:1-3) 'Zo legt dan af alle kwaadheid en alle bedrog en geveinsdheid en nijdigheid en alle achterklappingen. En als nieuwgeboren kinderkens, zijt zeer begerig naar de redelijke onvervalste melk, opdat gij door dezelve moogt opwassen.' (1 Petr. 2:1,2) Iemand die zou luisteren naar de alledaagse gesprekken van de meeste mensen, zou denken dat ze deze voorschriften nooit gehoord of gelezen hadden of dat ze nooit aandacht geschonken hadden aan de woorden die ze hoorden. Kijk eens naar uzelf en ga uw eigen gangen na. Hoeveel zonden zullen er dan voor de dag komen! Deze drie vragen zullen elke dag talloze zonden aan het licht brengen. Als u elke dag zoveel zonden doet, hoeveel zonden zult u dan in veel dagen bedrijven? Hoeveel zonden hebt u in de loop van enkele maanden of jaren dan bedreven?

(4) We zullen nog meer zonden vinden in uw doen en laten, als we nagaan hoe u zich tegenover anderen gedraagt. U hebt allemaal een of meerdere relaties met anderen: meesters en knechten, ouders en kinderen, mannen en vrouwen. Bij al deze relaties horen bijzondere plichten. Wie dergelijke relaties aangaat, heeft de bijzondere plicht om te wandelen volgens de regels die God hem voorgeschreven heeft. Daarin kunnen we zondigen en dat doen we ook, als onze wandel in strijd is met Gods geboden. We zullen niet proberen om alle zonden op te sommen waaraan u zich in deze relaties kunt schuldig maken.

Daar zou bijna geen eind aan komen. Daarom zullen we alleen enkele algemene zonden noemen, die u eraan kunnen ontdekken dat u zondigt in al deze relaties.

[1] Ik zeg dat de meesten van u zondigen bij het aangaan van deze relaties. Hoeveel meesters kunnen zeggen dat zij bij de keuze van hun knechten God om raad gevraagd hebben? En weinig meesters kunnen zeggen dat zij God ooit in de keuze van hun knechten hebben gekend. Mogelijk hebben we zelfs niet de moeite genomen om God om raad te vragen als we bepaalde goede knechten graag wilden hebben. We hebben geen acht geslagen op de goede aanwijzing die ons door de Geest van God gegeven is: 'Weest in geen ding bezorgd, maar laat uw begeerten in alles door bidden en smeken, met dankzegging, bekend worden bij God.' (Fil. 4:6) Is het zelfs niet te vrezen dat maar weinig mensen bij de keuze van hun man of vrouw naar Gods wil vragen? Als u uw eigen hart eerlijk onderzoekt, weet ik zeker dat u zult zien dat u hebt gezondigd en God niet hebt gekend in uw wegen.

[2] Vraagt u om de leiding van God in deze relaties? Ik vrees dat het geweten van velen van u kan getuigen dat u nooit de moeite genomen hebt om te onderzoeken welke plichten van uw hand geëist worden. De meeste mensen zijn slim genoeg om de voor- of nadelen die deze relaties opleveren voor hun tijdelijke belangen te zien. Ze hebben echter nooit ernstig nagedacht over de plichten die van hun hand geëist worden. Iedereen zal inzien dat hij hieraan in meerdere of mindere mate schuldig is.

[3] Is het uw doel om het geestelijk welzijn van deze naasten te bevorderen? Knechten, bidt u voor uw heren? Meesters, bidt u voor uw knechten of zij Gods wegen mogen leren kennen? Als u dat niet doet, is dat zonde, want we moeten bidden voor alle mensen, maar vooral voor hen met wie wij een bijzondere betrekking hebben. Ja, wat nog erger is, ik ben bang dat veel mannen en vrouwen, ouders en kinderen, niet voor elkaar bidden. Hoe droevig is het dat in deze relaties zoveel zorg besteed wordt aan de uitwendige en zo weinig aan de inwendige mens. Ouders zullen zich dag en nacht uitsloven, zodat hun kind geen honger hoeft te lijden. Mogelijk zal het kind dat ook voor zijn ouders doen. Toch worstelt geen van hen mogelijk ooit een uur met God om het eeuwig heil van de ander. Zijn hier vandaag

geen mensen met een geweten dat hen aanklaagt vanwege dergelijke zonden? Ik weet zeker dat hier mensen zijn die alle redenen hebben om zichzelf te beschuldigen.

(5) We zullen u nu volgen in uw binnenkamer en onderzoeken wat u daar doet.

[1] Waaraan besteedt u 's morgens de meeste tijd: aan het versieren van uw ziel of van uw lichaam? Ik vrees dat u de minste tijd voor uw ziel bestemt. Ik vrees zelfs dat sommigen van u naar het buitenland gaan voor hun werk zonder ooit voor God op hun knieën te gaan. Ongetwijfeld hebt u zoveel gezondigd, dat God u in de hel kan doen neerdalen.

[2] Wat brengt u ertoe om in het verborgen te bidden? Is het plichtsbefef? Is het gewoonte of iets dergelijks? Ik vrees dat maar weinig mensen kunnen zeggen dat zij bidden omdat ze oprechte liefde hebben voor hun plicht. Ik ben bang dat maar weinig mensen zullen kunnen zeggen dat zij met de juiste bedoeling bidden.

[3] Is het bidden u een last? Wordt u het bidden gauw moe en bent u blij als het voorbij is? Ik ben bang dat het geweten van de meesten van u moet zeggen dat het zo met u gesteld is en dat de dienst van God voor u een last is.

[4] Ik wil u ook nog vragen wat de vrucht van het gebed is. Kunt u zeggen dat u weleens verhoord bent? Kunt u zeggen dat u weleens genade hebt ontvangen, zodat u getrouw uw plicht kon vervullen? Ik vrees dat de meesten van u alleen maar kunnen zeggen dát ze gebeden hebben. Beter gezegd, ze hebben woorden uitgesproken, maar ze beseffen niet wat het nut van het gebed is en evenmin hoe noodzakelijk de dingen zijn waar ze God om vragen. Zegt uw geweten niet dat het in uw leven zo is? Geldt dit niet voor velen van u?

(6) Ten slotte zou ik nog iets dichterbij willen komen om uw zondigheid aan het licht te brengen. Ik wil u een of twee vragen stellen over uw gedachten.

[1] Waaraan denkt u het meest? Bent u in uw gedachten het meest bezig met uw ziel of met uw lichaam, met God of met de wereld? Denkt u vooral aan dingen die niets aan uw geluk kunnen toedoen of aan dingen die dienen tot het eeuwig behoud van uw ziel? Als u uzelf deze vraag stelt, zult u een menigte zonden vinden.

[2] Waaraan denkt u het liefst? Als uw gedachten vleselijk en aards zijn, is uw gemoed dat ook. 'Want het bedenken des vleses is de dood.' (Rom. 8:6)

[3] Welke gedachten staat u uzelf toe? En wat voor gedachten laat u toe? Als uw gedachten niet gericht zijn op Gods eer, dan bent u in dit opzicht schuldig voor God.

Dit was alles wat we tegen u, mensen van middelbare leeftijd wilden zeggen. In onze poging om u te overtuigen, hebben wij met name benoemd wat absoluut zondig is en niet zozeer stilgestaan bij de zonden die vooral door mensen van uw leeftijd worden bedreven. Dat laatste hebben wij bewust niet gedaan. Anders hadden wij evenveel preken moeten houden als er leefwijzen zijn onder mensen van middelbare leeftijd. Voordat ik me richt tot de derde groep mensen, zal ik u nog enkele vragen stellen.

(1) Zelfs als u niet meer zonden had gedaan dan de zonden die wij kortgeleden de kinderen hebben voorgehouden, zou u daarom niet verloren gaan?

(2) Wij hebben u aangeklaagd vanwege verschillende zonden en uw geweten tot getuige geroepen van alles wat we gezegd hebben. Maar u hebt nog meer gezondigd. Wat zal uw toestand dan zijn?

(3) Als u al schuldig staat aan zoveel algemene zonden, hoe groot is dan de schuld van uw bijzondere zonden? Als u schuldig wordt bevonden aan zoveel verkeerde gedachten en woorden, hoe zal het dan met u zijn als u bij uw bijzondere zonden bepaald wordt? Het is zonde om ijdele dingen te zeggen of kwaad te spreken van anderen. Hoe groot zal uw schuld dan zijn als u rekenschap moet geven van elk ijdel woord?

(4) Als elke zonde de toorn van God verdient, wat zal dan de toestand zijn van hen die de eeuwigheid zullen ingaan beladen met talloze zonden? Hoeveel hellen zal hun hel niet bevatten?

Denk toch ernstig over deze dingen na. Ik geloof dat u dan moeilijk rust zult kunnen vinden voordat u weet hoe uw grote schulden betaald kunnen worden en hoe u zich zult kunnen verantwoorden voor zo veel grote zonden. Denk over deze dingen na en sta daar in gedachten bij stil tot u uw ellende ziet. Dan zal de tijding van een Zaligmaker welkom zijn.

c. Oude mensen

Ik zal nu het woord richten tot de oude mensen. Uw gezicht verraadt uw leeftijd en vertelt dat u spoedig zult sterven. We zullen ons nu vooral tot u richten en met onweerlegbare bewijzen de aanklacht tegen u onderbouwen.

Luister daarom, oude mannen en vrouwen. Hoewel u het toneel gaat verlaten en mogelijk maar enkele stappen van de eeuwigheid verwijderd bent, hebt u misschien nog niet goed over uw staat en toestand nagedacht. We moeten u in Gods Naam zeggen dat u gezondigd hebt en de heerlijkheid Gods derft. Het volgende kan als bewijs dienen.

1. We hoeven ons slechts tot uw gezicht te beperken. Wat heeft uw jeugdige schoonheid verteerd? Wat heeft de gladde huid waarvan u en anderen in uw jeugd zo konden genieten veranderd in rimpels die iedereen nu kan zien en u zelf kunt voelen? Is dat niet het gevolg van de zonde? Of heeft God dat niet gedaan vanwege de zonde? Job zegt: 'Dat Gij mij rimpelachtig gemaakt hebt, is tot een getuige; en mijn magerheid staat tegen mij op, zij getuigt in mijn aangezicht.' (Job. 16:8) Bent u geen zondaar? Waar komen dan die bevende handen, de slechte ogen, de verrotte tanden en die bleke kleur vandaan? U bent bijna net zo bleek als het stof waartoe u spoedig zult wederkeren. Zijn dit niet allemaal bewijzen van uw schuld? Getuigen ze niet tegen u?

2. Bent u niet jong geweest? Moet u geen rekenschap afleggen van de zonden die u in uw kinderjaren en uw jeugd gedaan hebt? Uit de woorden die we enkele dagen geleden hebben gesproken, kunt u enigszins opmaken welke zonden dit zijn en hoe veel en hoe zwaar u hebt gezondigd. Als uw geweten al die tijd ontwaakt geweest was, dan zou u zeker beseffen hoezeer u zich met deze zonden hebt ingelaten en hoe diep uw schuld is, zelfs als u niet méér zonden gedaan zou hebben. De Geest van God zegt dat het een smartelijke kwelling is voor goddelozen dat hun beenderen vol zullen zijn van de zonden van hun jeugd, als ze in het graf liggen: 'Zijn beenderen zullen vol van zijn verborgen zonden zijn, van welke elkeen met hem op het stof nederliggen zal.' (Job 20:11) Zelfs als u niet méér zonden gedaan had, zouden deze zonden uw beenderen doen verteren, u kwel-

len en u de rust doen verliezen die u zichzelf zo vaak hebt beloofd in het graf.

3. U hebt veel tijd gekregen en ongetwijfeld ook veel tijd verloren. Veel kostelijke uren, dagen en jaren zijn doorgebracht en voorbijgegaan, terwijl daarin niets of niets nuttigs is gedaan. Als bewijs zal ik u enkele vragen stellen over het gebruik van uw tijd.

(1) Wat hebt u in deze tijd voor God gedaan? Het hoge doel van uw schepping en komst in de wereld is de bevordering van de eer van God: 'De HEERE heeft alles gewrocht om Zijns Zelfs wil, ja, ook de goddeloze tot de dag des kwaads.' (Spr. 16:4) Zijn hier oude mensen die zo lang geleefd hebben, maar niet durven te zeggen dat ze zich tot op de dag van vandaag ooit ernstig hebben voorgenomen om de eer van God te bedoelen? Tegen zulke mensen zeggen we: 'U hebt nooit iets anders gedaan dan zondigen. Uw hele leven is slechts een aaneenschakeling van zonden geweest. Uw zonden zijn net zo talrijk als uw gedachten, uw woorden en uw daden.'

(2) Wat hebt u voor Gods kerk gedaan? Iedereen heeft de plicht iets voor de kerk te doen. 'Bidt om de vrede van Jeruzalem; wel moeten zij varen die u beminnen. Vrede zij in uw vesting, welvaren in uw paleizen. Om mijner broederen en mijner vrienden wil zal ik nu spreken: Vrede zij in u. Om des huizes des HEEREN onzes Gods wil zal ik het goede voor u zoeken.' (Ps. 122:6-9) Zijn hier oude mensen die nog nooit een traan hebben gelaten voor Gods kerk of bezorgd zijn geweest om haar welzijn? Ik vrees dat hier veel mensen zijn, zelfs oude mensen, die veel veranderingen hebben meegemaakt, maar nog nooit bezorgd zijn geweest om de kerk van God. Als het met hun aardse zaken maar goed gaat, bekommeren ze zich niet om de dienst van God. Of het daar nu goed of kwaad mee gesteld is, dat laat hen koud. Dan bent u een groot zondaar in Gods oog.

(3) Wat hebt u voor uw ziel gedaan? De Heere heeft ieder van ons veel werk gegeven. We moeten onze zaligheid werken met vreze en beven. Hij heeft ons hiervoor een dag gegeven. Die dag zal gevolgd worden door een nacht waarin niemand werken kan. Wat hebt u al gedaan? Uw dag is bijna voorbij. Is de schemering niet aangebroken voor velen van u? Ik vrees, o, ik vrees dat hier oude mannen zijn over

wie de schaduwen van de eeuwige nacht spoedig zullen vallen, die nog met dit werk moeten beginnen. Wat een ellendige en droevige toestand! U moet nog beginnen aan een groot werk, een werk dat veel doorwaakte nachten zal kosten en waarvoor u vele jaren zult moeten ploeteren. U moet er nog aan beginnen, terwijl uw dag al bijna voorbij is en de zon wegzakt achter de heuvel en spoedig zal ondergaan, en u in een eeuwige nacht zal dompelen. Als we dit op ons laten inwerken, is het erg genoeg om een stenen hart te verbreken en een steenrots tot tranen te bewegen. O, wat een zonde, wat een dwaasheid, wat een ellende zien we hier!

4. U hebt veel voorbeelden van Gods voorzienige leiding gezien. Sommige leidingen waren meer algemeen en hadden betrekking op de staat van Gods kerk. Andere leidingen waren meer persoonlijk. Ik wil u het volgende vragen:

(1) Wat hebt u erin opgemerkt? De wegen van Gods voorzienigheid verdienen bijzondere aandacht. 'Gedenk dat gij Zijn werk groot maakt, hetwelk de lieden aanschouwen.' (Job 36:24) God beveelt alle mensen om Zijn werken te gedenken en het is een grote zonde als we dat niet doen. We zien dat het volk dat Gods Naam beled, met zware straffen werd bedreigd vanwege deze zonde: 'Wee degenen die, zich vroeg opmakende in de morgenstond, sterke drank najagen, en vertoeven tot in de schemering, totdat de wijn hen heeft verhit. En harpen en luiten, trommels en pijpen en wijn zijn in hun maaltijden; maar zij aanschouwen het werk des HEEREN niet en zij zien niet op het maaksel Zijner handen.' (Jes. 5:11-12) Hebben wij niet veel van Gods leidingen vergeten en dus evenveel zonden bedreven?

(2) Wat hebt u daarin ervaren? Veel leidingen zorgen ook voor veel ervaringen. Voor wie deze tot zijn voordeel gebruikt, zijn ze tot grote zegen om hem te bevestigen in Gods wegen. Hebt u ze niet gebruikt? Dan zondigde u elke keer dat u een ervaring ongebruikt voorbij liet gaan.

(3) Waar hebben deze ervaringen u gebracht? Dichter bij God of verder van Hem af? Elke leiding, weldaad of straf die u niet dichterbij God heeft gebracht, heeft u verder van Hem weggevoerd. Daarin hebt u dus gezondigd! O, hoeveel zonden hebt u hierdoor bedreven!

5. U bent niet alleen schuldig vanwege de zonden die u zelf bedreven hebt, maar u hebt ook veel schuld op u geladen als u onbewogen kon aanzien dat anderen zondigden. De Schrift leert uitdrukkelijk dat we verdriet moeten hebben over de zonden van anderen. Om u duidelijk te maken op hoeveel manieren u hiertegen gezondigd hebt, zal ik u het volgende voorhouden.

(1) U hebt veel zonden zien bedrijven. Hoe hebt u daartegen getuigd? Iedereen die ziet dat God onteerd wordt, moet voor Zijn eer opkomen. Dat kan door deze zonde te bestraffen, zoals de apostel beveelt: 'En hebt geen gemeenschap met de onvruchtbare werken der duisternis, maar bestraft ze ook veeleer.' (Ef. 5:11) Of door ons aan het gezelschap van zulke spotters te onttrekken, zoals Gods Geest ons gebiedt: 'Ga weg van de tegenwoordigheid eens zotten mans, want gij zoudt bij hem geen lippen der wetenschap merken.' (Spr. 14:7) Want op sommige momenten kan weggaan de enige gepaste vermaning zijn. Daarom zegt de wijze Salomo: 'Bestraf de spotter niet, opdat hij u niet hate.' (Spr. 9:8) Als dit onmogelijk is zonder onze morele plicht te verzaken, is er nog een andere manier waarop we tegen de zonde kunnen getuigen, namelijk door een voorzichtige wandel, waardoor we laten zien dat we eerbied hebben voor God, dat we geloven dat Zijn bedreigingen waar zijn en dat God Zijn zegen verbindt aan Zijn dienst. Zo bestrafte en veroordeelde Noach de oude wereld. (Hebr. 11:7) Zeg eens, oude zondaren, hoe hebt u tegen de zonde getuigd? Zo vaak als u dit verzuimd hebt, hebt u zich schuldig gemaakt aan zonde voor de Heere.

(2) U hebt veel zonden gezien. Hoeveel tranen hebt u vergoten? Ik vrees dat hier oude mannen en vrouwen zijn die nooit gezocht, geklaagd of getreurd hebben om alle gruwelen die zij in ons land hebben gezien. De zonden van anderen moeten ons verdriet doen. De man met de inktkoker aan zijn zij moest een teken van behoud zetten op het voorhoofd van hen die weenden over het land waarin zij woonden. 'En de HEERE zeide tot hem: Ga door, door het midden der stad, door het midden van Jeruzalem, en teken een teken op de voorhoofden der lieden die zuchten en uitroepen over al die gruwelen die in het midden derzelve gedaan worden.' (Ezech. 9:4) En in het volgende vers krijgt de verderfengel de opdracht om niemand te sparen, jonge noch oude mensen, behalve zij die het teken hebben. Ik vrees dat

hier maar weinig zuchtters zijn onder hen die veel walgelijke zonden hebben gezien. Maar ik weet zeker dat er maar weinig volwassenen hier zijn die nooit vreselijke eden hebben horen zweren. U hebt gruwelijke boosheden en veel verfoeilijke zonden gezien. Durft u met de psalmdichter te zeggen: 'Grote beroering heeft mij bevangen vanwege de goddelozen, die Uw wet verlaten.' (Ps. 119:53) Mogelijk zullen oude, verharde zondaren deze zonde licht achten. Toch zien we dat God Zich daar als het ware over verwondert. (Jer. 36:24) Hoewel de rol met de woorden van Jeremia wordt verbrand, blijven de koning en zijn knechten daar onbewogen onder en zijn ze niet bedroefd. Dit wordt beschreven als een onbegrijpelijke, verschrikkelijke zonde: 'En zij verschrikten niet en scheurden hun klederen niet, de koning noch al zijn knechten, die al deze woorden gehoord hadden.' Ik vrees dat zelfs mensen die over de zonden van anderen spreken, daaraan zelf ook schuldig staan, omdat deze zonden hen geen verdriet doen.

(3) U bent getuige geweest van veel zonden. Hoeveel gebeden om vergeving hebt u opgezonden? We hebben een uitdrukkelijk gebod om dit te doen. 'Indien iemand zijn broeder ziet zondigen een zonde niet tot de dood, die zal God bidden en Hij zal hem het leven geven, degenen, zeg ik, die zondigen niet tot de dood.' (1 Joh. 5:16) Misschien hebt u anderen veroordeeld en misbaar gemaakt over hun zonden. Intussen had u echter deel aan hun zonden, omdat u niet voor hen gebeden hebt naar dit gebod.

6. Ik zeg dat u een groot zondaar bent, want u hebt veel weldaden ontvangen, maar ik vrees dat u ze hebt misbruikt. Als ik hier alle bijzondere weldaden zou opsommen, zou ik misschien wel weten waar ik moest beginnen, maar nauwelijks waar ik moest eindigen. Ik zal u alleen de volgende vragen stellen:

(1) Hebt u God al erkend voor uw weldaden? (Hos. 2:8) Ik vrees dat velen van u dat niet durven te zeggen.

(2) Wat hebt u met die weldaden gedaan? Heeft de goedertierenheid van God u tot bekering geleid? Zo zou het wel moeten zijn. (Rom. 2:4)

(3) Ik vraag u nog een keer: 'Bent u teruggekeerd naar de Heere met de ontvangen weldaden?' Leg deze drie vragen naast uw geweten en ik geloof dat ze veel zonden aan het licht zullen brengen waaraan u nog nooit hebt gedacht.

7. Oude zondaren, u hebt veel veranderingen meegemaakt. Uw gezondheid is al sterk achteruitgegaan. Mag ik u vragen:

(1) Wordt uw ziel vernieuwd terwijl u lichaam aftakelt? Ik vrees, ik vrees dat hier maar weinig mensen zijn die in de ouderdom vruchten dragen en die vet en groen zijn, terwijl anderen wegwijnen.

(2) Is de liefde tot de zonde uitgeblust? Het zou een grote zegen zijn als dit gebod werd nageleefd. Maar ik vrees dat de oude liefde tot de zonde er nog steeds is, hoewel u zozeer verzwakt bent dat u uw lusten niet meer zoals vroeger kunt bevredigen.

8. Oude zondaren, u hebt veel van de wereld gezien. Ik wil u vragen of u niet schuldig bent:

(1) Omdat u nooit aandacht hebt geschonken aan alle waarschuwingen tegen de ijdelheden van deze wereld. U had er veel profijt van kunnen hebben als u dat wel gedaan had.

(2) Omdat u deze ijdele dingen nog net zo lief hebt nu u de broosheid en de leegte daarvan hebt gezien.

9. Nog een laatste punt en dan laat ik u met rust. Oude zondaren, u hebt lang geleefd. De dood staat voor de deur. De Heere heeft u veel tijd gegeven om u op uw dood voor te bereiden. Ik ben bang dat u schuldig, diep schuldig bent, omdat u deze tijd niet hebt gebruikt. Ik zal u een aantal vragen voorhouden en ik smeed u om ze aan uw geweten te leggen.

(1) Bent u altijd gewillig om te sterven? Ieder mens moet altijd bereid zijn om zich hierin aan God te onderwerpen. Als God ons roept, moeten we gewillig zijn om blijmoedig in te stemmen met de tijd en de wijze van onze dood die God heeft bepaald. Oude zondaars, wilt u dat? Mogelijk zullen sommigen van u vrijmoedig met ja antwoorden. Dan wil ik u het volgende vragen.

(2) Kunt u ook sterven? Ik vrees dat sommige mensen wel *willen*, maar niet *kunnen* sterven. Sommigen zijn misschien zo teleurgesteld in de wereld door een grote tegenslag en willen zo graag sterven, dat ze de hand aan zichzelf slaan. Ze zijn echter helemaal niet bereid om te sterven. Denkt u dat u kunt sterven? Dan wil ik u het volgende vragen om de waarheid van uw woorden te toetsen:

(3) Weet u van de afsterving van uw zonden? Als uw zonden nog springlevend zijn, bent u nooit bereid om te sterven.

(4) Bent u in Jezus Christus? Zij die buiten Hem zijn, kunnen niet sterven. Alleen zij die in de Heere kunnen sterven, kunnen echt sterven. (Openb. 14:13)

(5) Is uw vergeving verzegeld? De dood zal u onderzoeken. Als uw vergeving niet verzegeld is, zult u merken dat u niet echt kunt sterven.

(6) Ik zal u nog één vraag stellen. Hebt u gezorgd voor een huis? Als ons huis op instorten staat, is het hoog tijd om naar een nieuwe woning te zoeken. Uw aardse huis zal spoedig afgebroken worden. Hebt u een gebouw bij God, een huis niet met handen gemaakt? (2 Kor. 5:1) God heeft u de tijd en de middelen gegeven om daarvoor te zorgen. Als u dat niet hebt gedaan, hebt u gezondigd tegen de Heere en tegen uw eigen ziel.

Oude zondaren, als u deze waarschuwing niet ter harte neemt en niet in het stof knielt voor God vanwege uw zonden, dan zal deze nieuwe waarschuwing, naast alle andere die u hebt gekregen, uw schuld heel erg verzwaren. Denk op tijd na over uw toestand, vóór het te laat is. Mogelijk zijn er velen die niet lang na u geboren zijn en misschien al vele jaren geleden gestorven zijn. Zij hebben wel geluisterd en ze hebben het eeuwige leven ontvangen. En mogelijk weet u tot op de dag van vandaag niet wat er van uw ziel zal worden. Oude zondaren, is het geen wonder dat God u deze waarschuwing heeft gegeven, nadat u zoveel waarschuwingen naast u neer gelegd hebt? Is het geen grievende belediging voor God als u geen gehoor geeft aan een waarschuwing die u te elfder ure krijgt?

Kinderen, jongemannen en vaders, jong en oud, ik heb mijn aanklacht onderbouwd met een beroep op uw geweten. Ik heb ook veel bijzondere zonden bij u aangewezen.

IV. Welke voldoening onze Heere eist

Nu wil ik u laten zien welke voldoening die soevereine Vorst, op Wiens bevel en in Wiens Naam ik u heb vermaand, eist van ieder van u persoonlijk. Aan Zijn recht moet in elk geval voldaan worden. Het is onverenigbaar met de heiligheid, rechtvaardigheid en wijsheid van de Wetgever dat de zonde ongestraft zou blijven. Daarom is het onmogelijk dat God de zonde voorbij zou gaan zonder een duidelijk en gepast

teken van Zijn ongenoegen. Hij heeft uitdrukkelijk in Zijn Woord gezegd en in Zijn Voorzienigheid bevestigd: 'Hand aan hand zal de boze niet onschuldig zijn.' (Spr. 11:21) Zelfs als engelen en mensen zouden samenwerken en hun verstand en krachten zouden verenigen, kunnen ze Gods ongenoegen over niet één zonde wegnemen. God zal Zijn ongenoegen over elke zonde, welke dan ook, duidelijk laten blijken. Als we zien op wat Christus heeft moeten lijden, hebben we geen bewijs meer nodig. En u moet erop rekenen dat dit geen lichte straf zal zijn. De straf moet wel enigszins passen bij de misdaden waarvan u wordt beschuldigd. De straf moet enerzijds in verhouding staan tot de heiligheid en de zuiverheid van de wet die u hebt overtreden en tot de majesteit en het gezag van de God Wiens gezag u hebt vertrappt. Anderzijds moet de straf in verhouding staan tot de volle zwaarte van uw zonden. Zondaren, houd er toch rekening mee dat u niet kunt ontkomen aan de handen van Hem Die overal is. 'Waar zou ik heen gaan voor Uw Geest, en waar zou ik heen vlieden voor Uw aangezicht? Zo ik opvoer ten hemel, Gij zijt daar; of bedde ik mij in de hel, zie, Gij zijt daar. Nam ik vleugelen des dageraads, woonde ik aan het uiterste der zee, ook daar zou Uw hand mij geleiden, en Uw rechterhand zou mij houden. Indien ik zeide: De duisternis zal mij immers bedekken; dan is de nacht een licht om mij. Ook verduistert de duisternis voor U niet, maar de nacht licht als de dag; de duisternis is als het licht.' (Ps. 139:7-12) 'Er is geen duisternis en er is geen schaduw des doods, dat aldaar de werkers der ongerechtigheid zich verbergen mochten' voor Gods ogen of veilig zouden zijn voor het onderzoek dat Hij zal doen of voor de slagen die Zijn almachtige arm ons zal toebrengen. (Job 34:22) Zondaren moeten gestraft worden. Als u vraagt welke voldoening Hij eist van zulke zondaren, antwoord ik het volgende:

Ten eerste zal Hij u straffen door het verlies van al uw bezittingen. U hebt u vergrepen aan Gods bezit. Hij zal u verdrijven van het uwe. Dat is de gewone straf bij rebellie. En we hebben aangetoond dat u schuldig bent aan rebellie van de ergste soort. Toen God de mens schiep, was hij heer en meester van een mooie hof. De mensen beroemen zich wel op onbeduidende bezittingen. Velen van hen kunnen daar echter geen rechten op laten gelden, zoals we spoedig zullen

zien. Niemand bezit net zo veel als Adam in de staat der rechtheid. Adam had een paradijs vol zeldzame schepselen met een onschuldige, onverdorven natuur, een hof overladen met alle heerlijke vruchten die de aarde voortbracht, toen de zegen van God daar nog op rustte en ze nog niet vervloekt was vanwege de ongehoorzaamheid van de mens. Zolang Adam het paradijs bezat, had hij ook uitzicht op de hemel, een heerlijk en schijnbaar zeker vooruitzicht op een paradijs hierboven. Dit was Adams bezit en het zou ook aan zijn nageslacht, zijn nakomelingen toebehoord hebben. Alles is echter door de zonde verbeurd. Als Adam staande gebleven was, zou hij ons een heerlijke erfenis nagelaten hebben. Niemand zou reden gehad hebben om over zijn bezit te klagen. Maar nu zijn we door de zonde alles kwijtgeraakt: we hebben geen bezit en geen erfenis. O, zondaren, door de zonde hebt u het recht op alle vreugde hier beneden verloren en het vooruitzicht op een aangenaam leven hierna. Toen Adam zondigde, verdreef God hem uit het paradijs en bewaakte Hij de toegang tot de hof.

U zult zeggen: ‘Wij zijn niet al onze bezittingen kwijtgeraakt. We hebben huizen, landerijen, voedsel en kleding en nog veel meer. Hoe kunt u dan zeggen dat we alles verloren hebben? Hoe hebben we dat alles dan gekregen?’

(1) Tot het moment van de terechtstelling, vergunt de koning een rebel die ter dood veroordeeld is eten, kleding en alles wat nodig is voor zijn levensonderhoud. Zo doet God ook. Als Hij de mens om heilige redenen, die wij nu niet verder zullen onderzoeken, een poos uitstel verleent, laat Hij hem nog van aardse goederen genieten tot Hij het goed acht om het doodsvonnis te voltrekken. Dan zal de mens alles verliezen.

(2) We hebben nergens recht op dan alleen op datgene wat we zojuist genoemd hebben. In de staat der rechtheid kreeg de mens al zijn bezittingen op grond van het werkverbond. Dit was de garantie van zijn bezittingen en het fundament van zijn hoop. Omdat het werkverbond verbroken is, hebt u nergens recht meer op.

(3) U hebt niet alleen alle recht op bezit verspeeld, u kunt er ook niet meer echt van genieten. U zwoegt en zweet, maar u bent niet tevreden. ‘Wat voordeel heeft de mens van al zijn arbeid, die hij werkt onder de zon?’ (Pred. 1:3) Dit werk kan u geen voldoening

geven. Dat hebben we uitvoerig aangetoond in onze verklaring van het boek Prediker.

(4) Tot slot, binnenkort zal alles u afgenomen worden. De dag van de voltrekking van het vonnis komt dichterbij. Dan zal God alles uit uw handen rukken. Nu heeft de een meer en de ander minder, zoals het de grote Rechter behaagt, Die ieder mens zijn deel gegeven heeft tot de dag waarop het vonnis voltrokken wordt. Dan zal alles ons ontvallen.

Ten tweede wil God, op Wiens bevel wij u van zonde hebben beschuldigd, voldoening door de dood van de overtreders. In het paradijs heeft God Adam met de dood bedreigd: ‘Ten dage als gij daarvan eet, zult gij de dood sterven’ of ‘stervende zult gij sterven’. (Gen. 2:17) En bij monde van de profeet Ezechiël zegt de Heere: ‘De ziel die zondigt, zal sterven.’ (Ezech. 18:20) ‘Want de bezoldiging der zonde is de dood.’ (Rom. 6:23) Hieronder kunnen we niet alleen de natuurlijke dood verstaan. Nee, het betekent veel meer. Het gaat hier over een drievoudige dood: een tijdelijke, geestelijke en eeuwige dood. In de staat der rechtheid had de mens een drievoudig leven in bezit of in het vooruitzicht.

(1) Een geestelijk leven: zijn ziel was met God verenigd op een manier die paste bij zijn toestand. Hij was in staat om te doen wat God behaagde.

(2) Een tijdelijk leven, dat bestond in de vereniging van ziel en lichaam. Dat schone paar, de onschuldige ziel en het zuivere lichaam waren samengevoegd en met elkaar verbonden; veel mooier dan een kunstwerk. Ze waren zeer nauw met elkaar verenigd in één mens door een band zo sterk, dat ze leidde tot opmerkelijke liefde, en toch zo verborgen dat ze met het oog niet zichtbaar was en met het verstand niet te begrijpen.

(3) De mens had toen een heerlijk vooruitzicht op een eeuwig leven, in volkomen en nauwe vereniging met God, zonder enige belemmering of onderbreking, zoals hier op aarde. Toen hij zondigde, raakte hij alles kwijt: God had immers bedreigd dat de ziel die zondigde, zou sterven? Daarom zal God u straffen met de drievoudige dood. O, zondaren, Hij zal u niet verschonen noch sparen. U bent al tot de dood veroordeeld. Gods Geest zegt: ‘Die niet gelooft – dat geldt voor elke zondaar van nature – ‘is alrede veroordeeld.’ (Joh. 3:18) O,

zondaren, u bent niet alleen veroordeeld, maar Gods is zelfs al bezig het vonnis te voltrekken. Het vuur van Gods toorn is al ontbrand. De eerste druppels vallen al. Straks zal Gods toorn in alle hevigheid losbarsten en u wegvagen.

[1] U bent geestelijk dood. Ik spreek tot allen die niet zaligmakend veranderd zijn door genade, wedergeboren uit de dood door de opstanding van Jezus Christus. U bent dood in zonden en misdaden, volkomen onbekwaam om gemeenschap met God te hebben. Een dode kan niet spreken, niet handelen en zijn belangrijkste lichaamsfuncties niet gebruiken. Evenmin kunt u iets doen wat in geestelijk opzicht goed is of God behaagt. Dit is een zware straf, maar u hebt er nog geen besef van.

[2] De tijdelijke dood, de scheiding van ziel en lichaam, is al begonnen. Elke ziekte die ons lichaam aantast, is als de boden die elkaar tegemoet liepen om de koning van Babel te vertellen dat zijn stad van alle kanten werd ingenomen. (Jer. 51:31) Elke ziekte slaat een bres in onze muren en zegt ons dat ze spoedig allemaal zullen instorten. Ons leven is niets anders dan een voortdurend sterven. Elke dag en elk uur takelen we verder af. Voor zover dat al gebeurd is, zijn we al dood en begraven. Ziekte en verval belegeren ons lichaam, verjagen de wachten, beuken op de muren van ons vlees en dwingen onze ziel om de vestingwerken te verlaten en zich terug te trekken in het hart van de burcht. Elke minuut hebt u reden om bang te zijn dat u gevangen genomen zult worden en aan de dood ten prooi zult vallen. O, zondaren, u bent het doel waarop gerechtigheid haar pijlen afschiet. Ziet u het niet? Soms vliegt er een pijl over uw hoofd en velst een belangrijk persoon, een meerdere. Soms komt de pijl bij uw voeten neer en doodt een kind of een knecht of iemand die onder u staat. Soms vliegt hij links voorbij en doodt een vijand. Mogelijk bent u zelfs blij om zijn dood. Vervolgens wordt de vriend aan uw rechterhand getroffen. Misschien zal de volgende pijl u doden, of u nu jong bent of oud. Dan zult u de eeuwige dood sterven en in de hel neerdalen.

Ten derde, de dood is niet de enige straf. U wordt ook in uw eer gekrenkt. De koning ontnemt rebellen hun eretekenen. O, zondaren, God heeft bepaald dat dit ook met u zal gebeuren. In de staat der rechtheid had de mens een hoge waardigheid. Hij was niet alleen

Gods onderdaan, maar ook Zijn vriend. Hij was Gods rentmeester op aarde, zoals de psalmdichter zegt in Psalm 8:7-9: 'Gij doet hem heersen over de werken Uwer handen; Gij hebt alles onder zijn voeten gezet: schapen en ossen, die alle; ook mede de dieren des velds. Het gevogelte des hemels en de vissen der zee.' Zo was hij met eer en heerlijkheid bekroond. Maar nu, zondaar, is het oordeel uitgesproken over alle nakomelingen van de zondige Adam. 'Alzo zegt de Heere HEERE: Doe die hoed weg, en hef die kroon af' van het hoofd van zondaren. (Ezech. 21:26) De kroon is van uw hoofd gevallen. Zeg mij, zondaren, ervaart u al de verschrikkelijke gevolgen van deze straf? De dieren, die eenmaal aan de mens onderworpen waren, zijn nu zijn vijanden geworden, omdat hij een vijand van God is. U wordt door de vliegen geplaagd. Zij bezorgen u soms veel last. Of de wilde dieren in het veld maken u bang. Sommige roofdieren vallen u dagelijks lastig, door uw vee te verscheuren en uw bezit mee te nemen. Soms weigeren zelfs de best getemde dieren, die schijnbaar nog het meest ontzag hebben voor de mens, hun vroegere meester, om naar hem te luisteren. Soms werpt het paard zijn ruiters af en verwondt de os zijn eigenaar. Zo is de mens zijn eer kwijtgeraakt. Hij die eens regeerde, is nu een slaaf van de zonde geworden. Daardoor gaat hij nu gebukt onder de zweepslagen van de zonde en van de knechten van satan. O, zondaren, dit is ook uw straf!

Ten vierde, dit kan Gods recht niet bevredigen. God twist ook met het nageslacht. In de bedreiging bij het derde gebod zegt Hij: 'Ik ben een ijverig God, Die de misdaad der vaderen bezoek aan de kinderen.' (Ex. 20:5) Onder alle volken lijden de kinderen van rebellen net zo als hun vaders. Zal opstand tegen God dan niet even streng gestraft worden als rebellie tegen een aards vorst? Toen Achan een Babylo-nisch kleed gestolen had en gezondigd had tegen de God van Israël, moest hij met zijn hele gezin uitgeroeid worden: mannen, vrouwen en kinderen, alles wat in zijn huis was, zijn ossen en zijn ezels. Gods toorn is niet spoedig gestild. U kunt deze verschrikkelijke geschiedenis lezen in Jozua 7:24. God zal niets sparen wat zondaren hebben gebruikt. Omdat deze aarde door zondaren betreden is, moet ze op de laatste dag door vuur verbrand worden, voordat ze verlost kan worden van de dienstbaarheid der verderfenis. (Rom. 8:21) O, zondaren, u

geeft een jammerlijke erfenis door aan uw ellendige nageslacht. In Klaagliederen 5:7 lezen we de diepe klacht van de bedroefde kerk over deze erfenis: ‘Onze vaders hebben gezondigd, en zijn niet meer, en wij dragen hun ongerechtigheden.’

Ten vijfde, Gods toorn is ook nu nog niet gestild. Hij zal zorgen dat uw naam voor eeuwig wordt uitgedelgd. ‘De naam der goddelozen zal verrotten.’ (Spr. 10:7) Nadat Hij uw lichaam, uw ziel en uw kinderen gedood en uw bezittingen verwoest heeft, zal Hij uw naam uitdelgen, zodat niet meer aan u gedacht zal worden op aarde. Alleen de kwade geur vanwege uw slechte naam zal u mogelijk blijven aankleven. O, zondaren, zo zal de Heere met u handelen. Gods krachtige wervelwind zal al uw vreugde wegblazen en u al uw bezit ontnemen. De almachtige arm die de hemelen uitgebreid heeft, zal uw ziel uit uw lichaam rukken en u plotseling in het verderf doen storten. Het gewicht van Gods oneindige toorn zal u in de bodemloze put doen wegzinken. De almachtige God zal een graf delven, waarin uw naam voor eeuwig uitgedelgd zal worden. Uw ongerechtigheid is zo groot, dat dit uw deel zal zijn: ‘Dit zal uw lot, het deel uwer maten zijn van Mij, spreekt de HEERE, gij die Mij hebt vergeten en op leugen vertrouwt.’ (Jer. 13:25) Dit is de voldoening die God eist. Denk daarover na. Zo zal Hij verheerlijkt worden in uw ondergang, als u volhardt in uw zonden.

Ik heb met verschillende bewijzen aangetoond dat u allemaal Gods wet hebt overtreden, dat God voldoening eist en welke voldoening Gods gekrenkte eer van ons vordert. Nu zal ik verdergaan met mijn volgende punt.

V. Hoe redelijk deze eis is

Ik zal duidelijk maken hoe redelijk deze eis is. Ik heb laten zien dat uw wegen geheel onrecht zijn. Nu zal ik aantonen dat Gods wegen volkomen recht zijn. Het is heel billijk dat Hij zo’n hoge straf eist. Daar zal zelfs de meest hardnekkige zondaar van overtuigd zijn als hij onze argumenten goed afweegt.

Ten eerste moet u bedenken dat de zonde zo’n straf verdient. Daarom is het volkomen rechtvaardig om deze te eisen. Misschien moet ik nog

wel verder gaan en zeggen dat het onrechtvaardig zou zijn om een minder strenge of lichtere straf te eisen. Als we het volgende overdenken, zullen we duidelijk zien dat we deze straf met onze zonden hebben verdiend.

1. Tegen Wie de zonde wordt bedreven. Iedereen in de hele wereld is het erover eens dat de ernst van de misdaad wordt bepaald door te overwegen tegen wie deze is begaan. Dit kunnen we zien in de wetten van God, die eisen dat de straf op de overtreding afhangt van de waardigheid en de positie van de zondaar en degene tegen wie de zonde bedreven wordt. Als de dochter van de hogepriester hoerelij bedreef, moest zij zonder pardon verbrand worden. (Lev. 21:9) Maar dat gold niet voor iedereen die aan deze zonde schuldig was. Wie zijn vader of moeder vloekte, moest sterven, maar wie zijn gelijke gevloekt had niet. (Lev. 20:9) Dezelfde regel wordt in onze wetten gehanteerd. Als iemand zijn gelijke doodt, moet hij sterven, maar zijn nakomelingen worden niet gestraft. Maar als iemand de koning doodt of een staatsgreep pleegt, verbeurt hij zijn leven, zijn land, zijn naam en alles wat hij heeft. In dit geval zijn de overtreders ellendige aardwormen 'die lemen huizen bewonen, welker grondslag in het stof is. Zij worden verbrijzeld voor de motten' en zijn volkomen van God afhankelijk. (Job 4:19) Bedenk dan dat de zonde niet wordt bedreven tegen een vorst of tegen een belangrijk persoon, die op zijn best slechts vlees en bloed is, maar tegen 'de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont,' tegen de grote God en Koning over de hele aarde. (Jes. 57:15) 'Zie, de volken zijn geacht als een druppel van een emmer, en als een stofje van de weegschaal; zie, Hij werpt de eilanden heen als dun stof. En de Libanon is niet genoegzaam om te branden, en zijn gedierte is niet genoegzaam ten brandoffer. Alle volken zijn als niets voor Hem; en zij worden bij Hem geacht minder dan niet en ijdelheid. Bij wie dan zult gij God vergelijken? Of wat gelijkenis zult gij op Hem toepassen?' (Jes. 40:15-18) Hier is geen verhouding. Als we zo'n strenge straf verdienen voor een zonde die we tegen een mens hebben bedreven, welke straf moet er dan staan op de zonde tegen God? Zoals we God krenken als we Hem met een mens vergelijken, zo beledigen we Hem ook als we de ernst van de zonde tegen een mens vergelijken met die van de zonde tegen de grote God.

2. Laten we bedenken welke schade de zonde aanricht. Dan zullen we zien wat de zonde verdient. We zullen beseffen dat de verschrikkelijke straf waarover we gesproken hebben, niet te zwaar is. Kijk eens naar de mens en de schepselen die onder hem gesteld zijn, de onbezielden natuur en de redeloze dieren. God had hem tot hun mond gemaakt, waardoor zij hun Schepper konden eren. Hij moest hun rentmeester zijn, zodat zij hun Schepper en Heerser door hem konden verheerlijken. Maar door de zonde is de mens daartoe helemaal niet meer in staat. Hij geeft zijn medeschepselen een verkeerd voorbeeld. Maar dit is nog niets vergeleken met de belediging van God door elke zonde. Als we dat echt beseffen, zullen we God nooit meer onrechtvaardig noemen omdat Hij de zonde vergeldt met een eeuwige straf. Wat Elihu zegt is wel waar: ‘Indien gij zondigt, wat bedrijft gij tegen Hem? Indien uw overtredingen menigvuldig zijn, wat doet gij Hem?’ (Job 35:6) Dat betekent dat wij God niet kunnen raken. Onze zonden kunnen geen afbreuk doen aan Zijn zaligheid. Evenmin kan onze heiligheid daaraan iets toedoen. Maar dat betekent niet dat we Hem daardoor niet beledigen! Een rebel die in de gevangenis zit opgesloten of door de lijfwachten van de koning wordt bewaakt, kan niet bij zijn vorst in de buurt komen of hem lastigvallen, maar hij kan hem wel beledigen als hij kwaadspreekt over zijn regering. Zo is het ook met zondaren. Zij kunnen de muren van de hemel niet beklimmen. Ze kunnen de eeuwige bolwerken niet bedwingen waarmee de heilige troon van God is omgeven, om Hem daar te doorsteken. Maar door elke zonde krenken ze Hem in Zijn Naam en in Zijn eer en zelfs in Zijn Wezen. Dit is een voornemen tot moord en moet met de dood gestraft worden, op grond van de wetten van God en van de mens. Hier op aarde wordt deze zonde niet altijd gestraft, omdat ze niet altijd openbaar komt. Maar als de zonde aan het licht komt door woorden of door openlijke daden, hoewel zonder resultaat, volgt er straf. Elke zonde beledigt Gods heiligheid, tart Zijn gezag, loochent Zijn wijsheid, ontkent Zijn goedheid en trotseert Zijn macht. Welke straf kan hiervoor te zwaar zijn?

3. De zonde verdient deze straf, als we letten op alle plichten die we daardoor verzaken. Iedereen zal erkennen dat de zonden van kinderen tegen hun ouders, knechten tegen hun meesters, onderdanen

tegen hun vorst of vrouwen tegen hun mannen zo zwart als pek en zo rood als bloed zijn en daarom streng gestraft moeten worden. Zo gebeurt het ook bij alle volken. Maar deze plichten zijn niets vergeleken bij onze plichten voor God. Er is meer ontrouw, leugen en verraad in al onze zonden tegen God dan in één andere zonde. Daarom is het rechtvaardig als de overtreding in verhouding staat tot de straf.

4. God oordeelt dat de zonde deze straf verdient en we weten dat Zijn oordeel altijd juist is. Het is niet de verkeerde beoordeling van de mens, die zelfs in de belangrijkste waarheden kan struikelen, maar het oordeel van de enige wijze God, Die een God van kennis is en Die alle daden weegt. Ik geloof dat we niet het vonnis van de wet als bewijs hoeven te noemen, als we kunnen verwijzen naar de dood van Christus. Als een oneindig Persoon vanwege de zonden van de mens in zijn plaats zo'n zware last van Gods toorn moest dragen, dan kan de straf van de zondaar toch niet minder zijn dan de eeuwige toorn? Niemand kan echt geloven dat het Evangelie waar is, als hij twijfelt of het rechtvaardig is dat God zondaren voor eeuwig straft. Want is het niet ongerijmd als we de eeuwige staf van God over de goddelozen niet kunnen begrijpen, terwijl we ons nooit hebben afgevraagd hoe de oneindige Rechter Zijn eigen geliefde Zoon zo streng kon straffen? Is het zo vreemd dat de goddelozen eeuwig gepijnigd zullen worden voor hun eigen zonden, als de volkomen rechtvaardige Zoon van God geleden heeft voor de zonden van anderen? Als God, zonder Zijn goedheid te krenken, kon toestaan dat Zijn zeer geliefde Zoon één uur moest lijden, zal Hij het veel beter kunnen verdragen als zondaren een eeuwige straf zullen moeten dragen.

5. Niet alleen God, maar ook de mensen zijn van oordeel dat de zonde deze straf verdient. Ons verstand stemt toe dat dit rechtvaardig is. Het blijkt ook uit de gedachten die de heidenen hierover hadden. Zij hadden geen openbaring en daarom hadden ze wilde fantasieën over de invulling van deze straffen, die in hun ogen ook eeuwig waren. Ze twijfelden niet aan deze straffen en aan de rechtvaardigheid

ervan. Daarom zeiden hun dichters dat Tantalus⁵² was veroordeeld tot een plaats waar het water van de rivieren tot aan zijn lippen zou stijgen, maar hij er toch niet van zou kunnen drinken. Zo zou hij eeuwig dorst moeten lijden, die nog verergerd werd door het water dat aan zijn lippen stond. De wetten die door mensen zijn opgesteld, zijn een nog duidelijker bewijs van de opvattingen van mensen uit alle volken. Overal ter wereld worden toch misdadigers vanwege hun daden tot levenslange gevangenisstraf of tot de dood veroordeeld? De dood is een eeuwige straf en betekent verlies van het leven en alle voorrechten die daarbij horen. Deze straf wordt opgelegd zonder te rekenen met het toekomstige leven. Dat blijkt uit het feit dat deze straf voltrokken wordt bij hen van wie niemand reden heeft om te denken dat ze zullen delen in de zegeningen van het eeuwige leven. Levenslange gevangenisstraf duurt niet eeuwig. Dat is niet omdat we dat onrechtvaardig vinden, maar omdat noch zij die de wet opstellen en uitvoeren, noch zij die de wet overtreden hier een eeuwig leven hebben.

6. Ook zij die gestraft worden, erkennen dat ze door de zonde de eeuwige straf hebben verdiend. Dit is een heel sterk argument. Wie nog wentelt in de zonde en in slaap gewiegd is in de schoot van de vleselijke gerustheid, zal hier niet mee instemmen. Maar als we het vragen aan hen die God wakker geschud heeft en aan wie Hij heeft laten zien hoe erg de zonde is, ongeacht of zij hoop op genade hebben, zullen zij allen eensgezind erkennen dat de zonde Gods eeuwige toorn verdient. Allen in wie God werkt tot bekering zullen toestemmen dat God rechtvaardig is als Hij hen voor eeuwig zou verdoemen. Ik zeg niet dat ze dat niet erg zouden vinden, maar ze zullen allemaal erkennen dat God volkomen rechtvaardig zou zijn als Hij zo met hen zou handelen. En dat geldt niet alleen voor hen, maar zelfs voor de

---

52. In de Griekse mythologie is Tantalus de zoon van Zeus en Pluto. Hij ergert de goden door hun eten te stelen en geheimen door te vertellen aan de mensen. Op een dag probeert hij de alwetendheid van de goden te testen. Hij slacht zijn zoon Pelops en zet het vlees aan de goden voor. Deze zijn woedend. Zij wekken Pelops weer tot leven en veroordelen Tantalus tot een drievoudige straf. Hij moet in het water staan dat steeds tot zijn lippen stijgt, maar waarvan hij nooit kan drinken. Boven zijn hoofd hangen de lekkerste vruchten, maar hij kan er niet bij. Tot slot dreigt hij voortdurend verpletterd te worden door een rotsblok dat boven hem hangt. Zie: <https://historiek.net/tantalus-en-de-tantaluskwelling/57102/>

mensen die zijn weggezonden in de diepste wanhoop. Als we luisteren naar Spira⁵³, die geen enkele hoop meer had op genade, horen we hem op een dag in zijn zielenood uitroepen: ‘Ik ben verzegeld tot de eeuwige toorn. Ik zeg u dat ik dit verdien. Mijn eigen geweten veroordeelt mij. Heb ik dan nog een andere rechter nodig?’ En op een andere dag horen we hem opnieuw roepen: ‘Zelfs als er geen andere verdoemden waren, zou God rechtvaardig zijn als Hij mij aan anderen ten voorbeeld stelde. Ik heb geen reden om te klagen. Hoe zwaar de straf ook is, ik heb die rechtvaardig verdiend.’ Dit is afdoende bewijs dat de zonde de eeuwige straf verdient en dat God daarom alle redenen heeft om die te eisen.

Ten tweede heeft onze grote Heere en Meester alle redenen om u die straf op te leggen. Niet alleen hebt u dat verdiend, maar toen Hij Zijn wetten gaf en bekendmaakte, heeft Hij ook gezegd dat Hij de overtreders zo zou straffen. Op de zonde was een eeuwige straf gesteld. Toen God Adam beval om Zijn geboden te houden, zei Hij er in één adem bij dat hij zou sterven, als hij de geboden overtrad. Daarmee wordt niet de vernietiging van de ziel bedoeld. Dat is tegen de Schrift en ook niet aannemelijk. Als daarmee alleen de tijdelijke dood werd bedoeld, zou dat betekenen dat de zonde wordt beloond met het eeuwige leven. Dat zou ongerijmd zijn. Het gaat hier dus beslist over de eeuwige dood. God heeft deze straf gesteld op de overtreding van Zijn wet. Hij heeft ook alle redenen om deze stipt uit te voeren:

1. Vanwege Zijn wijsheid. Zou God deze straf op de zonde gesteld hebben als Hij die niet wilde voltrekken? Als Hij geen redenen had om de straf uit te voeren, zou Zijn wijsheid daardoor worden gekrenkt.

---

53. Franciscus Spira (1502-1548) is geboren in Noord Italië. Eerst probeerde hij met list en bedrog rijk te worden. In 1542 komt er een verandering in zijn leven. Hij krijgt berouw en gaat de Bijbel en de belijdenisgeschriften bestuderen. Hij wil niets meer weten van de mis en vertelt andere mensen over de Heere Jezus. Hij wordt aangeklaagd en uiteindelijk gedagvaard door de Inquisitie. Tot twee keer toe zweert hij zijn geloof in het openbaar af. Vanaf dat moment wordt hij geplaagd door vertwijfeling en wanhoop. Hij gelooft dat hij de zonde tegen de Heilige Geest heeft gedaan en dat er voor hem geen vergeving meer is. Zie: <https://www.digibron.nl/search/detail/890058333bf6539faa0f12d9b6c7d8ac/franciscus-spira-ca>

2. Vanwege Zijn eer. Hij is de rechtvaardige Rechter van de aarde. Daarom moet Hij deze wet uitvoeren. Hoogwaardigheidsbekleders moeten er toch op toezien dat wetten worden uitgevoerd, gehoorzame burgers worden beloond en overtreders rechtvaardig worden gestraft?

3. Vanwege de wet. De wet eist dat zondaren worden gestraft. Als we één of enkele geboden mogen overtreden, kunnen we net zo goed alle geboden overtreden. De bedreiging en het gebod dragen het stempel van het hoogste gezag. Daarom wordt de wet niet alleen gekrenkt als we het gebod overtreden, maar ook als de straf niet wordt voltrokken. Door de uitvoering van de straf wordt de eer van de wet hersteld. Het verzuim daarvan is een belediging van de wet. Dan is er geen eerherstel. Groter onrecht is niet denkbaar.

4. Vanwege de toeschouwers. Als overtreders niet worden gestraft, is dit schadelijk voor toeschouwers. Het kan aanleiding geven tot verschillende misvattingen. Ze kunnen daardoor licht over de zonde gaan denken of gaan twijfelen aan de kennis, de macht of de wijsheid van God en Zijn ijver voor Zijn eigen eer. Daarom eist het recht dat de straf van de wet nauwgezet wordt voltrokken.

5. Vanwege Gods trouw. Gods waarheid eist het. Hij heeft Zich verplicht om de bedreigingen uit te voeren. Daarom moet de straf over u gebracht worden. Anders zal Gods waarheid betwijfeld worden.

6. We willen hier verder niets aan toevoegen. God heeft een eeuwige straf op de zonde gesteld. Hij heeft Zich zo met al Zijn goddelijke deugden verplicht tot de uitvoering van de straf. Wij hebben al aangetoond dat Gods recht, wijsheid en soevereiniteit hierbij betrokken zijn. We zouden ook gemakkelijk kunnen onderbouwen dat Gods onveranderlijkheid, goedheid, macht en kennis hierin een aandeel hebben. Daarom mag God zo'n hoge straf eisen.

Ten derde, niet alleen verdient de zonde die zware en eeuwige straf waarover we gesproken hebben. Niet alleen heeft God onherroepelijk bepaald dat de zonde zo gestraft moet worden. Het is ook rechtvaardig als God u deze straf oplegt. Het is volkomen rechtvaardig en eerlijk

dat er een verband is tussen zonde en straf. God heeft zonder enige twijfel reden om u te behandelen zoals Hij zal doen. Ik zal u met verschillende argumenten laten zien dat deze straf rechtvaardig is.

1. Dit blijkt duidelijk uit alles wat we al hebben gezegd over het loon op de zonde. Met veel onweerlegbare bewijzen hebben we aangetoond dat de zonde de hoogste straf verdient die gegeven kan worden. Het is altijd rechtvaardig als het wettig gezag een misdaad straft of daarvoor een straf oplegt die in verhouding staat tot de aard van de misdaad. En dat is hier duidelijk het geval.

2. God heeft deze straf opgelegd en daarom is ze rechtvaardig. Ik denk dat hier geen bewijs nodig is. De Rechter van de ganse aarde kan geen onrecht doen, omdat Hij de God der waarheid is, in Wie geen onrecht gevonden wordt. Wij kunnen onrecht doen, maar Hij nooit. 'Anderszins hoe zal God de wereld oordelen?' (Rom. 3:6) Zijn wil is voor ons het richtsnoer van het recht. 'Hij doet naar Zijn wil met het heil des hemels en de inwoners der aarde, en er is niemand die Zijn hand afslaan, of tot Hem zeggen kan: Wat doet Gij?' (Dan. 4:35) Als wij de wil van God niet langer stellen tot het richtsnoer en de regel van ons recht, raken wij het spoor bijster. We zullen nooit iets vinden wat in de schaduw van Gods wet kan staan.

3. Dit besluit van God is volkomen rechtvaardig, omdat het als een overeenkomst tot stand kwam. Er was een verbond tussen God en Adam. God heeft hem alle bepalingen voorgesteld. De inhoud van dit verbond was: Doe dat en gij zult leven; zondig en gij zult sterven. Nadat hij alles had overwogen, stemde de mens met de voorwaarden in. Hieruit blijkt duidelijk dat God rechtvaardig is.

4. God heeft de mens van tevoren voor deze straf gewaarschuwd. Daarom is Hij volstrekt rechtvaardig. Dat is des te duidelijker als we het volgende bedenken: Zoals de mens de absolute plicht heeft om God te gehoorzamen, zo heeft God het onbetwistbare recht om de mens te gebieden. Niet alleen omdat Hij zo hoog verheven is, maar ook vanwege Zijn schepping, onderhouding en de talloze weldaden die Hij schenkt. Als Hij de mens dus gebiedt wat rechtvaardig en

billijk is, kan Hij daaraan, zonder de minste onrechtvaardigheid, de straf verbinden die Hij wil. Dat zal ik met het volgende voorbeeld duidelijk maken. Stel u voor dat de eigenaar van een landgoed ergens op zijn landerijen een steile helling heeft laten maken. Hij verbiedt zijn knecht daarheen te gaan en zegt hem dat hij zeker zal vallen en sterven als hij dat wél doet. Wie zou zeggen dat hij schuldig is aan de dood van die knecht, als deze zich daar toch waagt? Wij hebben even weinig recht om God te beschuldigen van de dood van zondaren of van hardheid, omdat Hij hen eerlijk waarschuwt. Zij kiezen de verdoemenis en bewerken hun eigen ondergang. Dít was de situatie waarin de mens eerst verkeerde. Dat hij daarna volstrekt onbekwaam was om de zonde te laten, bevrijdt hem net zo min van zijn schuld als de eerdergenoemde knecht en maakt God evenmin schuldig aan zijn dood. Zijn meester zou toch ook niet schuldig zijn als de weg naar de afgrond zo steil afliep dat de knecht, als hij eenmaal aan de afdaling begonnen was, in volle vaart naar beneden zou rennen, zonder te kunnen stoppen, tot hij zijn nek gebroken had? Dan zou zijn meester niet verweten worden dat hij de steile helling niet weggehaald of de weg niet aangepast had. Zo is het ook tussen God en de mens.

5. Overdenk de uitwerking van deze straf op hen die zalig worden. Dan zult u zien dat God hierin volkomen rechtvaardig is. Deze straf is het middel om hen naar de hemel te brengen. Predikanten worden daardoor opgewekt om het Woord te verkondigen: ‘Wij dan, wetende de schrik des Heeren, bewegen de mensen tot het geloof.’ (2 Kor. 5:11) En de hoorders worden aangespoord om de zaligheid aan te nemen. Daarom gebruikt de Heere dit argument zo vaak. Toen God de wet gaf, was de straf niet alleen bedoeld als een middel om de gekrenkte eer te herstellen, maar ook om de mensen te weerhouden van het overtreden van de wet. Wat God doet, is daarom volkomen rechtvaardig. Hoe strenger de straf, hoe waarschijnlijker dat de mensen daardoor op het rechte pad blijven.

6. Ik had nog meer willen zeggen ter rechtvaardiging van Gods besluit om de zonde zo te straffen. Ik had u willen voorhouden dat dit noodzakelijk was om de wereld te kunnen regeren. Als mensen zelfs durven te zondigen, ondanks deze strenge straffen, wat zouden ze

dan gedaan hebben als God hun slechts een lichte, tijdelijke straf had opgelegd? Dit zou mij te ver afvoeren van het onderwerp dat we behandelen. Daarom wil ik dit alleen maar noemen en vervolgens verdergaan met mijn zesde en laatste punt.

VI. Hoe ellendig u bent

Ik wil u laten zien hoe ellendig u bent. Ik heb iets gezegd over de misdaad waarvan u wordt beschuldigd. Ik heb, zowel in het algemeen als in het bijzonder, aangetoond dat u hebt gezondigd en daardoor de heerlijkheid van God derft. Ik heb u duidelijk gemaakt welke voldoening het recht eist. Ook heb ik u laten zien hoe billijk het is dat Gods recht zo'n strenge straf eist. Nu moet ik u op grond van alles wat hierboven behandeld is, nog laten zien waarin uw ellende bestaat. Ik weet niet hoe ik hiermee moet beginnen en evenmin waar ik moet eindigen. Ik heb al aangetoond dat u zondaar bent. Nu zal ik proberen te bewijzen dat u ongelukkig bent:

Ten eerste, als een groot verlies u ongelukkig kan maken, dan zult u eens echt ongelukkig zijn. Niemand kan zich een voorstelling vormen van uw verlies dan zij die de voorspoed en de vreugde genieten die u zult verliezen of de mensen die al zijn in de plaats van de pijniging en daar hun ogen hebben opgeslagen om hun nieuwe toestand te zien. Dit is zo'n groot verlies, dat u het niet vanaf één plaats ten volle kunt overzien. Ik bedoel dat kleine gedeelte ervan dat u zich kunt indenken zonder het te ervaren. Daarom zullen we verschillende aspecten noemen, vanuit verschillende gezichtspunten. Vanuit elk daarvan zult u er iets, maar slechts een klein gedeelte, van zien.

1. Ik zeg u dat uw verlies heel groot zal zijn, want u zult de wereld met al haar vreugde, vermaak en vertier verliezen. Hebt u nu een mooie villa, een bloeiend gezin en een gezond lichaam? Bent u gelukkig en hebt u een goede naam? Dat alles zult u verliezen. Is dat geen groot verlies? Zit uw hart daar niet aan vast? Is dat niet alles wat u wenst en zoekt? Ik vrees dat dit voor de meesten van u geldt. Zij die hun deel alleen in dit leven hebben, zoeken niets anders dan deze aardse zegeningen. De enige vraag die zij stellen, is: 'Wie zal ons het goede – hier op aarde – doen zien?' (Ps. 4:7) Als ze dit verliezen, verliezen ze

alles. Zij kunnen wel met Micha zeggen: ‘Gijlieden hebt mijn goden (...) weggenomen, (...) wat heb ik nu meer?’ (Richt. 18:24) U zult in één keer voor eeuwig beroofd worden van alles wat begeerlijk is voor uw ogen en uw zintuigen kan strelen. Is dat geen groot verlies? Dat moet wel zo zijn voor velen van u, want u zult die dingen verliezen waaraan u meer waarde hechtte dan aan de hemel en aan Christus. Misschien zitten sommigen van u zo vast aan deze wereld, dat noch de beloften noch de bedreigingen van het Evangelie u kunnen overreden om die los te laten. Ondanks uw pogingen om de wereld vast te houden, zult u echter alles verliezen. O, hoe groot zal dit verlies voor u zijn. U hebt niets anders!

2. Als God u straft, zult u het Evangelie verliezen dat u nu mag hebben. Dat zal dan een groot verlies voor u zijn. Het Evangelie bevat schatten voor armen, ogen voor blinden, voeten voor kreupelen, verstand voor eenvoudigen, vrede voor opstandelingen, gratie voor veroordeelde misdadigers, een recht op de hemel voor de erfgenamen van de hel, leven voor de doden en geluk voor ongelukkige mensen. Dit alles zult u verliezen. Welk verlies is daarmee te vergelijken? Misschien lijkt dit verlies nu wel klein in uw ogen. Maar de dag zal komen, dat het Evangelie veel waarde voor u zal krijgen. Dan bent u het echter kwijt.

3. U zult een groot verlies lijden, want u zult onherroepelijk de hemel verliezen, als u volhardt in uw zonden. Wie zal de diepte van de beek der wellusten die voor eeuwig aan Gods rechterhand is, kunnen peilen? (Ps. 36:9) Wie kan dat ‘gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid’ wegen? (2 Kor. 4:17) Wie kan de afmetingen van die uitgestrekte ‘erve der heiligen in het licht’ bepalen? (Kol. 1:12) Wie kan vertellen hoe zoet de vruchten van het hemelse paradijs zijn? Welk oog zal duidelijk kunnen zien wat de heiligen hierboven mogen aanschouwen, waar geen wolken zijn die de lucht verduisteren? Dit alles zult u verliezen. Wat een ontzaglijk verlies!

We stippen dit alleen maar aan, omdat we nu een ander onderwerp willen behandelen. Wilt u weten hoe groot het verlies is dat u zult lijden? Kijk maar naar hen die zich wentelen in werelds vermaak en die hun hart ophalen aan deze wereld. Zij zullen u wonderlijke din-

gen antwoorden als u hun vraagt wat u zult verliezen als uw aardse vreugde en vermaak worden weggenomen. Wilt u weten hoeveel u zult verliezen als het Evangelie wordt weggenomen? Ga dan naar hen die het Evangelie lief gekregen hebben. U zult verwonderd zijn over alles wat zij daarin smaken. Maar wie kan vertellen wat de hemel is? Alleen zij die daar geweest zijn en zelfs zij zullen daar nauwelijks toe in staat zijn. Zij zullen ongetwijfeld meer voelen en genieten dan ze ooit kunnen uitspreken. Maar wat zou ik nog meer moeten zeggen? U zult God kwijtraken. U zult uw eigen ziel verliezen. En wat zal het u baten als u de wereld wint, wanneer u uw ziel verliest? Ja, u verliest veel. Hoe groot zal uw verlies dan zijn, als u niet alleen uw ziel verliest, maar daarbij ook alles wat in deze wereld gevonden wordt en alles wat goed en aangenaam is in de toekomstige wereld.

Ten tweede zult u niet alleen een groot verlies, maar ook zware pijn lijden. Het vorige punt, het verlies, heb ik maar kort aangestipt, omdat ik er in het leerstellige deel al over heb gesproken. Aan de pijn die u zult voelen, zal ik meer woorden wijden, maar ik zal me tot vandaag beperken. O, zondaren, kan zware, langdurige, ondraaglijke pijn u ongelukkig maken? Dan bent u ongelukkig. Ik zal aan de hand van enkele punten duidelijk maken waarom u in dit opzicht ongelukkig bent.

1. Als u wilt weten hoe het in de eeuwigheid met u gesteld zal zijn, moet u overdenken *wat* er voor eeuwig gepijnigd zal worden. De Heere zegt ons dat zowel onze ziel als ons lichaam verdorven zullen worden in de hel. 'En vreest niet voor degenen die het lichaam doden en de ziel niet kunnen doden; maar vreest veel meer Hem Die beide ziel en lichaam kan verderven in de hel.' (Matth. 10:28) Hieruit blijkt wat het onderwerp is van de kwellingen die zondaren zullen lijden. Het is geen vinger of teen, geen tand of ledemaat. Nee, de hele mens, ziel en lichaam, zal gepijnigd worden. En hoe zult u dit kunnen verdragen? Als er een druppel kokend water op uw hand valt, schreeuwt u het uit, omdat de pijn ondraaglijk is. Hoe zult u het dan kunnen verdragen als een stroom sulfer, een vloed van Gods brandende toorn u helemaal zal overstromen? U kunt nu nog geen

vinger in het vuur houden. Hoe zult u het dan kunnen verdragen als uw ziel en lichaam levend geworpen worden in een verterend vuur en een eeuwige gloed? Als nu de pijn van één lichaamsdeel al zo ondraaglijk is, hoe zal het dan zijn als alle vermogens van uw ziel, alle ledematen, zenuwen en slagaders van uw lichaam vol zullen zijn van Gods toorn?

2. Overdenk wie deze kwellingen heeft uitgedacht. Er zijn veel zware martelingen die door mensen zijn bedacht. Als we deze zouden opsommen en u zou beseffen wat deze inhielden, zou dat uw hart met afschuw vervullen. Maar al deze martelingen zijn veel minder erg dan de kwellingen die u zult moeten verdragen, zoals de wijsheid van de mens in het niet zinkt bij de wijsheid van God. Hij is 'wijs en Hij doet het kwaad komen'. (Jes. 31:2) De oneindige Wijsheid heeft dat kwaad uitgedacht, deze kwellingen die voor eeuwig het deel zullen zijn van alle onboetvaardige zondaren. De mens heeft een pijnbank, een rooster, een oven die zevenmaal heter gestookt wordt, bedacht om misdadigers te kwellen die hij wil straffen. Wat denkt u dan dat de oneindige Wijsheid heeft uitgedacht als straf voor zondaren? De oneindige Wijsheid kent de gesteldheid van onze ziel en ons lichaam heel goed. Hij weet welke vermogens het meest gevoelig zijn en hoe Hij deze kan kwellen. God toont dat Hij wijs is: Hij brengt niet alleen kwaad over zondaren, maar Zijn kwellingen zijn ook erger dan de martelingen van de mensen.

3. Bedenk Wie deze kwellingen uitvoert. Dan zult u inzien hoe ellendig de mensen zijn die daaraan onderworpen zijn. God kwelt u, onmiddellijk, met Zijn eigen hand. Zo tekent de apostel de ellende van allen die onder deze straf liggen: 'Want wij kennen Hem Die gezegd heeft: Mijne is de wrake, Ik zal het vergelden, spreekt de Heere. En wederom: De Heere zal Zijn volk oordelen. Vreselijk is het te vallen in de handen des levenden Gods.' (Hebr. 10:30-31) Wat een pijn zouden we lijden als God een schepsel zou gebieden om ons te kwellen, bijvoorbeeld als er een vlieg in ons oog zou komen en daar zou blijven zitten. Het zou nog veel erger zijn als God in Zijn wijsheid zou uitdenken welke schepselen ons samen het meest pijn zouden kunnen doen en als Hij ons die pijn liet lijden. Dat zou

u zeker ongelukkig maken, want elk schepsel kan vreugde of verdriet brengen. Als God zo zou handelen, zouden deze kwellingen heel smartelijk zijn, maar ze zouden in het niet zinken bij de kwellingen die Hij ons eigenhandig toebrengt. Zijn pink kan ons meer pijnigen dan alle schepselen samen. We kunnen Zijn verstand niet doorgronden. (Jes. 40:28) Evenmin kunnen we begrijpen hoe groot de macht is van de Auteur en Uitvoerder van de eeuwige kwellingen van zondaren ‘dewelke zullen tot straf lijden het eeuwig verderf, van het aangezicht des Heeren en van de heerlijkheid Zijner sterkte.’ (2 Thess. 1:9)

4. Bedenk waardoor deze oneindige macht en oneindige wijsheid worden aangespoord om zondaren te straffen. Dat zal uw ellende des te zwarter afschilderen. Als u hier alleen met Gods recht te maken had, zou de straf mogelijk niet zo zwaar zijn. Maar Zijn toorn, Zijn gramschap, Zijn grote verbolgenheid wekken Zijn wijsheid en macht op om uw ongeluk te bedenken en te bewerken. U zult ongelukkiger zijn dan u had kunnen denken of zeggen. In Nahum 1:2-6 vinden we hierover een opmerkelijke passage: ‘Een ijverig God en een Wreker is de HEERE, een Wreker is de HEERE en zeer grimmig; een Wreker is de HEERE aan Zijn wederpartijders, en Hij behoudt de toorn aan Zijn vijanden. De HEERE is lankmoedig, doch van grote kracht, en Hij houdt de schuldige geenszins onschuldig. Des HEEREN weg is in wervelwind en in storm, en de wolken zijn het stof Zijner voeten. Hij scheldt de zee en maakt ze droog, en Hij verdroogt alle rivieren; Basan en Karmel kwelen, ook kweelt de bloem van Libanon. De bergen beven voor Hem en de heuvelen versmelten; en de aarde licht zich op voor Zijn aangezicht; en de wereld, en allen die daarin wonen. Wie zal voor Zijn gramschap staan, en wie zal voor de hittigheid Zijns toorns bestaan? Zijn grimmigheid is uitgestort als vuur, en de rotsstenen worden van Hem vermorzeld.’ Dit Schriftgedeelte is zo opmerkelijk dat we er niet aan voorbij kunnen gaan zonder ter verduidelijking enkele opmerkingen te maken.

(1) Hier kunt u zien dat zondaren zeker gestraft zullen worden. Wie volhardt in zijn zonde, kan alleen aan de straf ontkomen als God hem niet wil of kan straffen. Maar hier ziet u dat God de zonde wél kan en wil straffen: ‘De HEERE is (...) van grote kracht, en Hij houdt de

schuldige geenszins onschuldig.’ Zondaren die zich niet bekeren, zal Hij nooit ongestraft laten.

(2) U ziet wat de straf van de goddelozen is: ‘Een Wreker is de HEERE aan Zijn wederpartijders, en Hij behoudt de toorn aan Zijn vijanden.’ Hier wordt gesproken over wraak en toorn. Deze straf is het gevolg van Gods toorn en wraak, en deze toorn zal niet ophouden.

(3) Hier staat hoe die straf wordt uitgevoerd: door de grote kracht van God.

(4) U leest ook waardoor Gods macht wordt aangevuurd om de goddelozen te straffen, namelijk door Zijn ijver. ‘Jaloersheid is een grimmigheid des mans.’ (Spr. 6:34) Zo wekt Gods jaloersheid of ijver Zijn toorn op.

(5) U ziet wat de verschrikkelijke gevolgen van Gods toorn zijn: ‘Een Wreker is de HEERE, een Wreker is de HEERE.’ De herhaling van deze woorden onderstreept het belang ervan en wijst op de zekerheid van deze wraak.

(6) Om ons zo mogelijk nog levendiger voor te stellen hoe erg deze wraak zal zijn, voegt de Heere hier nog de volgende woorden aan toe: ‘Een Wreker is de HEERE *en zeer grimmig.*’

(7) Gods komst om zondaren te straffen zal verschrikkelijk zijn. Om dit duidelijk te maken beschrijft de profeet hoe Gods macht openbaar komt in de onbezielde schepping. Hij zegt als het ware: zie toch hoe verschrikkelijk de toestand van zondaren zal zijn als God Zich op hen gaat wreken, als Hij Zich wreekt met dezelfde kracht waardoor Hij de zee en de rivieren laat verdrogen, Basan en de Karmel van droogte doet versmachten, de heuvelen doet versmelten en de aarde doet beven. De kracht van God bleek duidelijk bij de schepping van de wereld, maar komt nog duidelijker openbaar in het straffen van de goddelozen. Hierin komt openbaar hoe groot, hoe heerlijk Zijn macht is: u zult ‘tot straf lijden het eeuwig verderf, van het aangezicht des Heeren, en van de heerlijkheid Zijner sterkte’. (2 Thess. 1:9) Als we in onze boosheid al onze zenuwen en spieren aanspannen, zijn we sterker dan wanneer we rustig, kalm en beheerst zijn. Toen Simson boos was, duwde hij de pilaren van het huis omver. Wat denkt u dan van de uitwerking van Gods kracht, als die door het vuur van Zijn toorn en de hitte van Zijn gramschap wordt aangedreven? Laat ik daarom besluiten met de woorden die de

profeet Nahum spreekt in het zesde vers: ‘Wie zal voor Zijn gram-schap staan, en wie zal voor de hittigheid Zijns toorns bestaan? Zijn grimmigheid is uitgestort als vuur, en de rotsstenen worden van Hem vermorzeld.’

Ten derde, niet alleen zult u een groot verlies en een zware straf moeten lijden, maar dit zal u ook op één dag overkomen. Dat zal uw ellende nog veel groter maken. In één ogenblik zult u alles kwijtraken: alle vreugde en plezier van deze aarde, alle voorrechten van het Evangelie, alle hoop op de komende zaligheid die onboetvaardige zondaren nog hebben. Dan, op precies hetzelfde moment, zal God verschijnen met een vertoornd gezicht, met een grimmig hart, Zijn hand vol macht om de zondaar te straffen. Het is opmerkelijk dat in het oordeel op de laatste dag de goddelozen op hetzelfde ogenblik dat ze het bevel krijgen om weg te gaan uit Gods tegenwoordigheid, ook naar het eeuwige vuur gezonden worden. (Matth. 25:41)

Ten vierde, niet alleen zullen het verlies en de straf u gelijktijdig overkomen, ze zullen u ook plotseling en onverwacht treffen. Dit maakt uw ellende nog veel groter. Een haastig, onverwacht verderf is dubbel zo erg. We mogen wel zeggen dat uw verderf niet sluimert. (2 Petr. 2:4) Christus zal haastig komen. (Openb. 22:20). Hij zal ook verschijnen ‘met vlammend vuur wraak doende over degenen die God niet kennen, en over degenen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn.’ (2 Thess. 1:8) Deze straf is plotseling, omdat die u zal treffen op een moment dat u het niet verwacht. Velen van u menen dat de kwade dag nog ver weg is. Toch kan niemand zeggen hoe dichtbij deze mogelijk voor sommigen van u is. Wie kan zeggen of sommigen die vandaag hier in Gods aanwezigheid verkeren de volgende zondag niet in het graf zullen liggen? Maar ongeacht of dat zo zal zijn, we weten wel zeker dat het niet lang zal duren tot allen die in hun onboetvaardigheid volharden, neergestoten zullen worden aan de zijden van de kuil. (Jes. 14:15) Dit verderf is ook plotseling, omdat het ons vaak overkomt als we juist het tegendeel verwachten. ‘Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede en zonder gevaar, dan zal een haastig verderf hun overkomen.’ (1 Thess. 5:3) De dwaas beloofde zijn ziel vele jaren rust, maar in diezelfde nacht overviel het verderf hem.

(Luk. 12:20) Dit maakte zijn ongeluk des te groter. Een slag die ons treft als we het tegendeel verwachten, is veel schokkender.

Ten vijfde overvallen al deze verliezen en beproevingen waarover we gesproken hebben, ons niet alleen plotseling en tegelijkertijd, maar zijn ze ook onafwendbaar. Onboetvaardige zondaren kunnen daar op geen enkele manier aan ontkomen.

1. God heeft Zich verplicht om zondaren te straffen. Hij zal de schuldige geenszins onschuldig houden. Hij heeft er een eed op gedaan. Hij heeft gezworen in Zijn toorn dat onboetvaardige zondaren niet in Zijn rust zullen ingaan. (Hebr. 3:18) Daarom mogen zij verwachten dat Hij Zijn woord zal houden.

2. God kan niet veranderen. Bij Hem is 'geen verandering, of schaduw van omkering.' (Jak. 1:17) Hij blijft onveranderlijk Dezelfde: 'Want Ik, de HEERE, word niet veranderd; daarom zijt gij, o kinderen Jakobs, niet verteerd.' (Mal. 3:6) Dat is tot troost van Zijn eigen volk. 'Ik, de HEERE word niet veranderd.' Aan de andere kant betekenen deze woorden dat wie onboetvaardig blijft, in de hel geworpen zal worden.

3. U kunt deze slag niet afwenden. De apostel Paulus merkt op: 'Want het dwaze Gods is wijzer dan de mensen, en het zwakke Gods is sterker dan de mensen.' (1 Kor. 1:25) Met de minste inspanning kan God de mens in het verderf storten. 'Zij komen om van het schelden Uws aangezichts.' (Ps. 80:17) Hij ziet de hoogmoedige aan en vernedert hem en Zijn oog brengt toorn en verderf. (Jes. 40:6) Als Zijn blik ons in het verderf kan storten, kan het geblaas van Zijn neus ons zeker verdelen: 'Van de adem Gods vergaan zij, en van het geblaas van Zijn neus worden zij verdaan.' (Job 4:9) Bent u niet bestand tegen Gods blik en tegen Zijn adem? Dan zult u zeker niet bestand zijn tegen Gods vinger, die Egypte door verschillende plagen verwoestte, en nog veel minder tegen Gods vuist. Zal uw hart bestaan? Zullen uw handen sterk zijn, in de dagen als God u zal gaan verpletteren en verbrijzelen? (Ezech. 22:13, 14) God 'heeft de wateren met Zijn vuist gemeten, en van de hemelen met de span de maat genomen, en heeft met een drieling het stof der aarde begrepen, en de bergen

gewogen in een waag. (...) Hij werpt de eilanden heen als dun stof.' (Jes. 40:12,15) Wie zal dan bestaan? Nog veel minder zal iemand kunnen bestaan als God hem net als Heman de zware last van Zijn toorn oplegt of als God als een geweldige reus op hem afkomt, zoals een soldaat op zijn vijand afstormt. (Job 16:14) Dan zult u uzelf niet kunnen helpen en zal geen enkel schepsel u kunnen verlossen. U zult onherroepelijk omkomen.

Ten zesde is uw ellende niet alleen onafwendbaar, maar ook eeuwig. Ze duurt niet slechts een dag, een maand, een jaar, een eeuw of miljoenen eeuwen, maar eeuwig. U zult bij een eeuwig verderf en een eeuwige gloed moeten wonen. De worm zal niet sterven en het vuur zal niet uitgeblust worden. De rook van uw pijnigingen zal tot in eeuwigheid opgaan. Als één eeuwigheid niet genoeg is, zult u nog meer eeuwigheden moeten lijden. Dit is inderdaad ellende, de allerdiepste ellende. Het zou verstandig zijn als u zou bedenken hoe u die ellende kunt ontvliesen.

We zijn nu acht zondagen met dit onderwerp bezig geweest. Zouden we tot slot niet met de profeet Jesaja mogen vragen: 'Wie heeft onze prediking geloofd?' (Jes. 53:1) Wie onder u allen heeft aandachtig geluisterd en is overtuigd van zonde? Ik vrees zeer weinigen, als er al iemand is. Als er echter slechts één ziel onder u is die is ontwaakt en ontdekt aan zijn zonde en ellende, zal de boodschap die wij u nu zullen brengen, u welkom zijn. We hopen dat de Heere u zal geven wat u verlangt.

Maar nu zullen we enkele woorden spreken tot allen die nog vast in slaap zijn en nog even ongevoelig als altijd.

(1) Hebt u niet gehoord waarvan wij u hebben beschuldigd? En wat hebt u daarop te antwoorden? Ik weet zeker dat u daarop geen behoorlijk antwoord kunt geven. En als u uw medemens geen antwoord kunt geven, dan zult u zeker met stomheid geslagen zijn als u zult verschijnen voor onze grote Heere en Meester, Die gezeten is op de grote, witte troon.

(2) Wat is eigenlijk uw bedoeling, slapers? Is het nu tijd om te slapen? Het volgende ogenblik kunt u onherroepelijk wegzinken in de immense oceaan van de eeuwige en ondraaglijke toorn van God.

(3) We weten niet of uw dwaasheid Gods toorn zo erg zal opwekken dat u nooit meer een waarschuwing zult krijgen. Hoe verschrikkelijk zal uw toestand zijn als Hij zal zeggen: Laat deze onvruchtbare zondaren in eeuwigheid geen vrucht meer voortbrengen? Of als Hij vandaag de dood zal gebieden: ‘Ga naar die weerspannige zondaren, die Ik zo lang heb geprobeerd te overtuigen van het gevaar waarin ze verkeren. Grijp ze en breng hen onmiddellijk voor Mij. Ik zal hen doen ontwaken, maar het zal hen niet tot zegen zijn?’ Uw hart zal ineenkrimpen, uw oren zullen suizen en de moed zal u ontzinken als u dat vreselijke vonnis hoort uitspreken: ‘Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, hetwelk de duivel en zijn engelen bereid is.’ (Matth. 25:41) Wilt u aan dit verderf ontkomen? Vlucht dan tot Jezus Christus. Haast u, ‘eer het besluit bare (gelijk kaf gaat de dag voorbij), terwijl de hittigheid van des HEEREN toorn over ulieden nog niet komt; terwijl de dag van de toorn des HEEREN over ulieden nog niet komt.’ (Zef. 2:2)